

U POČETKU STVORI BOG

POUKA ZA MLADE

Januar, februar, mart 2013.

Sadržaj:

1. Isus – Stvoritelj Neba i Zemlje
2. Stvaranje: oblikovanje sveta.....
3. Stvaranje dovršeno
4. Stvaranje – biblijska tema
5. Stvaranje i moralnost
6. Stvaranje i pad u greh.....
7. Kao kroz staklo u zagoneci
8. Isus – Onaj koji se stara i održava
9. Brak: dar iz Edema
10. Služba pristava i čovekova životna sredina
11. Subota: dar iz Edema.....
12. Stvaranje i jevanđelje
13. Ponovno stvaranje

Naslov originala:

Origins

Preveo s engleskog:

Milan Šušljić

Lektura:

Tatjana Samardžija Grek

Odgovara:

Igor Bosnić, Beograd, Radoslava Grujića 4

Štampa:

„Preporod“, Beograd

Izdaje:

TIP Preporod, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele zalaska Sunca:

priprema mr Radomir Grujić

Tiraž:

800 primeraka

Kako da dobijete najviše iz biblijske pouke za mlade

Činjenice koje bi trebalo znati:

Ove pouke su zasnovane na osvedočenju da Božja reč ima silu da preobrazi, i da je zajedničko, grupno proučavanje bitan način upoznavanja s tom silom. Svrha ovih pouka je da se mladim hrišćanima adventistima stavi na raspolaganje materijal za samostalno proučavanje o kome se, potom, može raspravljati svake sedmice u razredima Subotne škole. Mnogi koji se inače služe biblijskim poukama za odrasle kažu da je ovaj materijal, pošto se bavi istim temama, vrlo koristan kao pomoći materijal za proučavanje i razgovor u razredu.

Oko četiri stotine mlađih adventista doprinosi svake godine oblikovanju ovog materijala. Ogromna raznovrsnost i povremeno ponavljanje sadržaja odražavaju veliku raznovrsnost autora i saradnika iz celog sveta, koji su stvaralački i pojedinačno doprinisili razradi pojedinih tema.

Uputstva za proučavanje:

1. Uz molitvu, otvori svoj um za vođstvo Svetoga Duha tokom proučavanja.
2. Biblijski tekstovi na kojima se temelji biblijska pouka za svaku sedmicu pojavljuju se štampani masnim slovima u delu svake pouke pod nazivom „Logos“. Čitaj te tekstove u celini.
3. Biblijski tekstovi za svaku sedmicu obično su podeljeni u delove na stranicama pod nazivom „Logos“. Dok budeš proučavao te delove pouke, pažljivo pročitaj i biblijske tekstove na koje ukazuju masno štampani naslovi pre nego što pročitaš komentare ispod naslova.
4. Čitaj ostale delove pouke za tu sedmicu iz perspektive koju si stekao na osnovu proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imaj na umu svrhu svakog dela Biblijske pouke:
 - **Uvod** je zamišljen da pobudi interesovanje i da usredsredi tvoje razmišljanje na sedmičnu temu pouke.
 - **Logos** je vodič za neposredno proučavanje biblijskih tekstova koji se odnose na sedmičnu tematiku.
 - **Svedočanstvo** objavljuje perspektivu Duha proroštva na temu sedmične pouke.
 - **Dokaz** pristupa pitanjima koja je pokrenula pouka, iz istorijske, naučne, filozofske ili teološke perspektive.
 - **Primena** raspravlja o tome šta ono apstraktno u pouci znači u svakodnevnom životu.
 - **Mišljenje** je lično stanovište o pouci koje treba da ohrabri na dalje razmišljanje i razgovor.
 - **Istraživanje** stavlja čitaocu na raspolaganje kreativne načine da istražuje tematiku sedmične pouke.

Biblijska pouka za mlade i crkva

Biblijska pouka za mlade pripremljena je u Generalnoj konferenciji za mlade verниke Crkve i objašnjava verovanja Hrišćanske adventističke crkve. Međutim, njen sadržaj ne treba smatrati zvaničnim stavom Crkve.

Pouka 1

Od 29. decembra do 4. januara 2013.



Isus – Stvoritelj neba i zemlje

*„U početku stvori Bog nebo i zemlju“
(1. Mojsijeva 1,1).*

Canis Maioris je najveća zvezda poznata ljudskom rodu. „Kada bi Zemlja bila lopatica za golf, *Canis Maioris* bi imala visinu Mont Everest!“ Uspon na Mont Everest – 29.029 stopa ili 8.860 metara iznad morske površine – to je podvig dostupan samo izabranima. Ipak, Otkrivenje 1,16 opisuje Isusa kako drži sedam zvezda u svojoj ruci. Zamislite Isusa kako drži Mont Everest! Nije nikakvo čudo što nam u Mateju 17,20 On govori da vera, mala kao zrno goruščino, može da pokrene planine. Zamislite seme gorušice ili slaćice, lopticu za golf, Mont Everest, Zemlju, i zvezdu *Canis Maioris!* Gugl vam može pomoći da dobijete bolju perspektivu o veličinama. Zatim zamislite Isusa, našeg Stvoritelja, kako drži sedam zvezda u ruci. Kada je Jovan tako video Isusa, bio je toliko zadivljen da je „pao k nogama njegovijem kao mrtav“ (Otkrivenje 1,17). Kako bi ti reagovao na taj prizor?

Naš Stvoritelj Isus Hristos je čudesni i moćni Bog. Svakoga dana Sunce se rađa i šalje nam svoje zrake svetlosti. Lako je uzeti sve to kao nešto normalno. Ipak, i sama svetlost je tako neverovatna! Ona može da putuje približno 186.282 milje ili 300.000 kilometara u sekundi. Ta brzina je neshvatljiva. Da stvorite nešto tako moćno, morate biti u stanju da ga razumete i kontrolišete. Ipak, pri stvaranju svetlosti nisu bili provedeni naporni sati, niti je korpa za otpatke bila prepuna ostataka prvog, drugog, trećeg pokušaja pri stvaranju. Bog je izgovorio Reč i priroda se smesta pojavila, potpuno savršena.

**Reč Božja se
oglasila i priroda se
smesta pojavila.**

Kada razmatramo neizmernu silu i inteligenciju našeg Stvoritelja, kako se ne bismo oslonili na Njega u svom životu! Posmatrajte zvezde i vidite slavu i sjaj Boga. Pogledajte ispod površine na čelijskom nivou i vidite kako smo znalački stvorenii! Istražite tihe šume i budite ispunjeni mirom Božnjim! Lutajte obalama i neka sve vaše nevolje budu odnesene u plave dubine mora. Božja priroda nam pomaže da se otrgnemo od privlačnosti sveta i da jasno čujemo Njegov dragi glas.

Dok budete proučavali pouku za ovu sedmicu, odlučite da provodite vreme u prirodi, samo vi i vaš Bog. Ako živate тамо где то nije moguće, gledajte slike iz prirode na Internetu ili uzmite neke knjige o prirodi s fotografijama iz prirode. Neka se vaše srce utopi u smirenosti, veličini i sili očišćenja koja struji iz prirode – kao odraz našeg Boga Stvoritelja.

Žanel Isaks, Sidnej, Australija

* Louie Giglio, *How Great is Our God* (DVD 2009)

Ne

VEROVATI I UPOZNATI SILU „REČI“

LOGOS (1. Mojsijeva 1,1.3.6.9; Psalmi 19, 1-3; 33,6.9; 139,14; Jeremija 51,15.16; Jovan 1,1-3,14; 2,1-11; 6,4-13; 9,1-12; Rimljanima 1,18-20; Galatima 5,22-26; Kološanima 1,15.16; Jevrejima 1,1,2)

Počeci (1. Mojsijeva 1,1; Psalm 33,6.9)

Bilo da verujemo u Boga ili da ne verujemo, mi pokazujemo veru. Svako sam bira koga ili šta će verovati i njegova vera postaje pokretačka sila u njegovom životu. Neki ljudi traže sreću tako što žive radi zadovoljstva tela. Drugi očekuju ispunjenje u prikupljanju bogatstva ili blaga ovoga sveta. Neki traže smisao života u posedovanju sile za koju misle da im stoji na raspolaganju, dok mnogi drugi polažu svoju nadu u lažne bogove. Mnoštvo ljudi se okreće humanizmu u svojoj očajničkoj potrazi za nečim u šta bi verovali, dok drugi pasivno slede tradicije lažnog hrišćanstva.

Međutim, sve to ostavlja u čoveku bolnu prazninu. Hvala Bogu, postoji i jedna uzbudljiva alternativa! Smisленo verovanje u Boga, predano obožavanje našeg Stvoritelja i lično iskustvo s Njim oblikovače i usmeriti naš život. Upravo tu naše istraživanje završava – i započinje!

Saznanja o Bogu (Psalom 19,1-3; 139,14; Rimljanima 1,18-20)

Naša vera je pitanje izbora i odluka koje donosimo. Međutim, kada istražujemo čudesna stvaranja, počinjemo da shvatamo i čudesna našeg Stvoritelja. Čitaj Psalm 139,14 i razmišljaj o čudu ljudskog tela. Razmotri tekst u Rimljanima 1,18-20 u svetlosti dokaza o Stvoritelju u prirodi. Uzmi sebi vremena da gledaš zvezdano nebo i da razmišљaš o nepreglednosti stvaranja i o značenju reči Psalma 19,1-3! Naša vera nije osnovana ni na čemu. Dokazi o Stvoritelju u svemu stvorenom su neodoljivi.

Međutim, Bog nam daje još mnogo više dokaza. U Bibliji se nalaze proročanstva. Oseća se sila Božja koja menja život. Postoji otkrivenje Isusa Hrista u ljudskom telu. Postoje i lična iskustva sa uslišenim molitvama. Naš Bog je stvaran i On želi da Ga lično upoznamo. On je Bog stvaranja, Bog života – našeg života.

Reč (Jovan 1,1-3.14; Kološanima 1,15.16; Jevrejima 1,1.2)

Iako članovi Trojstva deluju u skladu, Biblija otkriva da je Isus Hristos bio na poseban način zaokupljen našom planetom. Tekst u Kološanima 1,15 opisuje Isusa kao *prototokos-a*, „kao prvorođenoga“. U svetlosti konteksta ovog stih-a, *prototokos* je „figurativni izraz koji opisuje Isusa kao prvog po položaju, simbol izvučen iz dobrostanstva i službe koje su prvorođeni imali u ljudskoj porodici ili, još određenije, prvorođeni u carskoj porodici. Hristov položaj je jedinstven, autoritativan i apsolutan. Njemu su povereni svi prerogativi i sva vlast i na Nebu i na Zemlji. Pavle naglašava Hristov položaj zato što se trudi da pobije dokaze lažnih učitelja, koji su izjavljivali da je Hristos bio stvoreno biće i odbacivali Njegovu nadmoćnost.“¹ U Jovanu 1,1-3 i 14 Isus je prikazan kao *logos*, kao „Reč“ od Boga. Logos znači „izraz“, „govor“,

1 The SDA Bible Commentary, vol. 7. p. 191

„pripovedanje“ ili „izveštaj“?² U ovim stihovima, Jovan se služi slikom Isusa koji otkriva Boga u celom jevandeljskom izveštaju. U 1. Mojsijevoj 3,15 Bog najavljuje dolazak Izbavitelja. Prema tome, plan otkupljenja je bio sačinjen pre stvaranja ovoga sveta (1. Petrova 1,20; Otkrivenje 13,8). Bog je dao svoju Reč u Edemu – i Reč se pokazala kada je Isus uzeo oblik čoveka. Isus otkriva i same misli Boga. Zaista, Isus je Bog. Božja Reč je bila data za tebe i za mene.

Sila (1. Mojsijevo 1,3.6.9; Psalm 33,9)

Naučnici su naučili da razbiju atom kako bi oslobodili neverovatnu razornu silu. Međutim, razmisli o Božjoj sili dok je progovarao i sastavljao atom. Koji zvuk je pratio delo stvaranja? Da li je zaista došlo do „velikog praska“? Obratite pažnju na izveštaj u 1. Mojsijevoj i na ponavljanje izraza „i reče Bog“. Jevrejska reč prevedena kao „reče“ (*amar*) u prvom poglavljvu 1. Mojsijeve je ista reč prevedena kao „reče“ u Psalmu 33,9.³ Da li bismo se uplašili da smo čuli Božji glas? Razmotri i Božja otkrivenja prorocima. „Tako reče (*amar*) Gospod!“ najavljuje neke od najsnažnijih proročkih poruka (Isus Navin 7,13; Isaija 37,6; Jeremija 4,3; Jezekilj 5,7; Agej 1,7). Bog je učinio mnogo pokušaja da razgovara s ljudskim rodom (Jevrejima 1,1,2). Svemogući Bog se i dalje obraća nama danas.

**Svemogući Bog
se i dalje obraća
nama danas.**

Živi dokaz (Jovan 2,1-11; 6,4-13; 9,1-12; Galatima 5,22-26)

Kada je Isus bio prisutan, voda je postala vino. Pet hlebova i dve ribe nahranile su hiljade. I ljudi su bivali izlečeni kada je sve drugo izneverilo. Ipak, uvek je bilo i onih koji su odbijali da poveruju (Luka 16,31). Šta je za tebe najbolji dokaz da je Isus Bog? Uzmi u obzir da čak i đavoli čine čuda da osvedoče ljude kako bi išli za njima (vidi Matej 24,24).

Međutim, ispoljavanje božanske sile nije ograničeno na dane prvih učenika (Jovan 3,3-6). Isus je objasnio naš odnos sa Bogom služeći se metaforom loze koja je povezana sa čokotom (Jovan 15). Jedinstvo Trojstva postalo je očigledno kada je Sveti Duh nastavio delo ponovnog stvaranja u nama (Galatima 5,22-26).

ODGOVORITE

1. Kako bi mogao da stekneš istinsku veru i da služiš Bogu tako da budeš stvarno srećan?
2. Šta kvari tvoje služenje svemogućem Bogu Stvoritelju?
3. Kako Bog govori tebi i preko tebe?
4. U čemu je tajna sticanja iskustva s Božjom silom u svom životu?

Grejem Viniat, Adelaide, Južna Australija

2. *Ibid., vol. 5, p.897.*

3. *Heartlight's Search God's Word*, „The Old Testament Hebrew Lexicon“, <http://www.searchgod-sword.org/lex/heb/view.cgi?number=0559>

„I priroda i Biblija svedoče nam o Božjoj ljubavi. Naš je nebeski Otac izvor života, mudrosti i radosti. Pogledajte samo čudesa i lepote prirode!“¹ Tekst u Rimljanima 1,18-20 kaže da nas je Bog jasno učio istinama o sebi preko prirode još od vremena stvaranja: „Kada bismo hteli slušati, mi bismo čuli i razumeli pouke koje nam Bog pruža preko svojih dela u prirodi. Zelena polja, visoko drveće i racvetane biljke pozivaju nas da upoznamo Boga. Oblaci i slava neba govore o Njemu. Kiša koja pada i potoci koji teku usmeravaju naše misli ka Onome koji je sve to načinio. Oni nas pozivaju da Ga upoznamo.“²

Najmanji atom ima nevidljive delove sačinjene od još manjih mikroskopskih delica, ali sadrži silu da uništi gradove. Noćno nebo, viđeno ljudskim očima, samo je sićušna čestica u zadržavajućem prostranstvu prostora. Zvezde i planeti putuju svojim određenim nevidljivim putevima neverovatnim brzinama, a ipak ostaju u svojim konstelacijama i orbitama.

Bog je stvorio čudesna na nebesima svojom rečju i dahom svojih usta, šaljući tako u prostor nezamislivoj sili (Psalam 33,6.9). „Kada bismo hteli da slušamo, dela Božjeg stvaranja naučila bi nas dragocenim poukama o poverenju i poslušnosti. Zvezde idu

„On se stara i o najmanjoj ptici koja peva ...

svojim neobeleženim nebeskim putevima iz godine u godinu, pokoravajući se Božjim zakonima. I najmanji delić stvorene materije pokorava se istim Božjim zakonima. Bog se stara o svemu što je stvorio i daje svakome ono što mu je potrebno. On održava svetove u prostoru, iako ih ima više nego što ih možemo izbrojati. U isto vreme On se stara i o najmanjoj ptici koja peva svoje skromne pesme bez straha.“³

ODGOVORITE:

1. Šta misliš, zašto se Bog otkrio celom svetu preko prirode?
2. Kako bi mogao da skromno prenosiš pouke iz prirode kako bi pokazao zašto voliš i obožavaš Isusa kao svemoćnog Stvoritelja?

Marisa Ansel, Svon Hil, Australija

1 Put Hristu, str. 9

2 Isto, str. 85

3 Isto, str. 85.86

Neki oglas je obećavao 11 kilograma gubitka u težini u periodu od dve sedmice. Da, bilo je to suviše dobro da bi bilo istinito. Ja sam izgubila manje od pola kilograma. Vremenska prognoza je obećala sunčani dan u rano proleće, s tropskim temperaturama. I to je bilo suviše dobro da bi bilo istinito. Umesto toga, led je potukao polja. Neki čovek na parkingu mi je ponudio elektronsku spravu za četvrtinu cene. I to je bilo suviše dobro da bi bilo istinito, jer je sprava bila ukradena.

Biblija raspravlja o sili Božje reči. „Riječju Gospodnjom nebesa se stvorise, i duhom usta njegovih sva vojska njihova“ (Psalom 33,6). Da bi bio siguran da smo ga dobro razumeli, David nastavlja: „Jer on reče i postade, on zapovjedi, i pokaza se“ (Psalom 33,9). U prvom i drugom poglavljju 1. Mojsijevе čitamo o stvaranju sveta, kada je Bog progovarao i kada je nastajala Zemlja i sve što je na njoj.

Međutim, Bog je učinio i mnogo više nego što je progovorio da svet nastane. On je činio i mnogo više od toga da održava taj svet u kretanju, bez obzira na zloupotrebe koje su ljudi činili. U Jevanđeljima čitamo o sili Isusovih reči. On je pretvorio vodu u vino, zapovedio hromom čoveku da prohoda, podizao mrtve u život, i hranio mnoštvo – samo izgovarajući glasno reč.

Pavle ovako opisuje Isusa: „Koji je oblicje Boga što se ne vidi, koji je prvenac iznad svake tvari. Jer kroz njega bi sazdano sve što je na nebu i što je na zemlji, što se vidi i što se ne vidi, bili prijestoli ili gospodstva ili poglavarstva ili vlasti; sve se kroza nj i za nj sazda“ (Kološanima 1,15.16 – prema engleskom originalu, prim. prev.).

Možda ste pokušali da učinite nešto što je nadmašivalo vaše sposobnosti. Možda vam se činilo nemoguće da se spremite za neki ispit ili da sredite svoje finansijsko stanje. Nekako se može naučiti kako da se obave i takvi poduhvati – ali uspeh dolazi jedino kada je onaj koji obavlja zadatku veći od zadatka koji obavlja.

Prilikom stvaranja sveta, vidimo Boga kao Stvoritelja. U čudesima koja je Isus činio, vidimo Boga kao Stvoritelja. U menjanju našeg srca, vidimo Boga kao Stvoritelja. U svemu tome, Bog je veći od onoga što je stvorio. On je veći od čuda. On je veći od nas.

ODGOVORITE

1. Da li priznavanje Boga kao Stvoritelja svega unosi promenu u način na koji živimo svoj život?
2. Utvrди koja su to životna iskustva u kojima je Bog pokazao silu svoje Reči i prenesi ih drugima.

Kristin Majls, Okland, Novi Zeland

Bog, naš Stvoritelj, dobro poznaje našu prirodu. On je otkrio svoju ljubav u sve-mu što je stvorio za Adama i Evu, tako da bi mogli da osete i razumeju Njegovu ljubav prema njima. On je pokazao svoju odanu ljubav prema Izrailjcima dok su lutali pustinjom, snabdevajući ih hranom i vodom. Što je najbolje od svega, poslao je svoga Sina da hoda zemljom kao vidljivi primer ko je Bog. On nastavlja da pokazuje svoju ljubav prema nama i danas. Treba samo na pogledamo oko sebe da bismo videli večnu Božju ljubav, ljubav Boga koji je nevidljivi Stvoritelj. Bog s nama – Emanuilo!

Imaj na umu da će Božja ljubav prema nama biti s nama tokom cele večnosti. Šta bismo mogli da učinimo da ostanemo povezani s tom ljubavlju? Imaj na umu da se Božja ljubav jasno može videti! Sem Džouns, američki kompozitor, jednom je rekao: „Planine su nagomilane Božje misli. Okeani su rasprostranjene Božje misli. Cvetovi su rascvetane Božje misli. Kapi rose su Božje misli u obliku bisera!“¹

Zastani, posmatraj i shvati Njegovu ljubav. Budi budan i pažljiv dok obavljaš svoje svakodnevne delatnosti. Dok hodaš, možeš da se zaustaviš da pogledaš neki cvet. Kada nastaviš, misli o tome kako je brižljivo Bog rasporedio latice tog cveta. Kada se toliko stara o njemu, pomisli samo koliko se više stara o tebi. Kada zapaziš Božju ljubav, primaj je sa strahopoštovanjem.

Uvek imaj

Ugodno se osećaj svestan činjenice da te Neko duboko voli. Nemoj da budeš suviše ohol da bi pokazao strahopoštovanje kada stekneš iskustvo s neizmernošću Božje ljubavi. Neka tvoje srce uvek bude zahvalno. Baš kao što odrasloj osobi prija zahvalnost deteta, i Bog je radostan kada mu se Njegova deca zahvaljuju na Njegovoj ljubavi. Zauzvrat, možda ćeš se uveriti da On ima hiljade načina da te osveđaći u svoju ljubav na svakom koraku u životu.

ODGOVORITE

3. Šta ti lično možeš da učiniš da bi neprestano osećao Božju ljubav?
4. Kako se Božja ljubav odnosi prema Njegovim stvorenjima?
5. Šta ti se najviše dopada među delima Božjeg stvaranja? Kako te to uči o Njegovoj ljubavi?

Pimpan Henli, Mori, Novi Južni Vels, Australija

¹ Sam Jones, *Leaves of Gold* (Williamsport, Pa.: Coslett Publishing Company, 1948), p.109

STVOREN LEPOTOM – ZA LEPOTU

MIŠLJENJE (Jovan 1,1-3; Kološanima 1,15.16; Jevrejima 1,1.2)

Če

Prekrasna je misao da Stvoritelj neba i Zemlje ceni dela koja je stvorio i naziva ih „dobrim“ (1. Mojsijeva 1,4.10.12.18.21.25). Značajno je da ovaj Stvoritelj ne samo što uživa u onome što je stvorio već i plače nad njegovim raspadanjem. Veoma ohrabruje misao da je Stvoritelj smatrao dela stvaranja dostoјnim da umre za njih. To nam otvara Njegov karakter ljubavi i pravednosti. To treba da nas privuče Njemu.

Mi smo stvoreni po oblicju svoga Stvoritelja – On nas je tako stvorio za sebe (Kološanima 1,15). Baš kao što se lične i fizičke karakteristike roditelja često odražavaju u njihovoj deci, tako treba da postoji i očigledna sličnost između Stvoritelja i Njegove dece. Kada je stvarao svet, Isus je nameravao da ljudski rod napreduje. Stavio je Adama i Evu u vrt i postarao se za sve njihove potrebe. Međutim, to nije trebalo da bude jednostrani odnos. Stvoritelj koji po svojoj prirodi uživa u odnosima želeo je da i ljudski rod uspostavi odnose s Njim, s drugima, sa svojom životnom sredinom. U Edemu, Bog je ljudima poverio staranje o zemlji i naredio im da je nasele (1. Mojsijeva 1,28; 2,15). Međutim, iako su se ljudi istakli u naseljavanju zemlje, pokazali su i sklonost da pogrešno upravljaju stvorenim Božjim delima.

Dela stvaranja su pozornica na kojoj se pokazuje Božja slava.

Gladi su primer takve zloupotrebe. Amartija Sen kaže da je glad „u funkciji korišćenja prava, a ne u dostupnosti hrane kao takve“.¹ On zaključuje da se glad u Etiopiji (1972-1974) „dogodila u uslovima kada nije postojalo nenormalno smanjenje količine hrane, kada je potrošnja hrane po glavi stanovnika na vrhuncu gladi 1973. godine bila prilično normalna za Etiopiju kao celinu“.² Pravilno i pošteno vladanje zemljom znači da čovek treba da služi potrebama zemlje i da je održava, čuvajući istovremeno i dostojanstvo ljudskog roda.

Dela stvaranja su dar čovečanstvu i pozornica na kojoj se pokazuje Božja slava. Lepota stvorenog sveta ima značajnu ulogu u održavanju ljudskog duha. Kada uživamo blagoslove stvaranja, naš duh se ispunjava svešću o lepoti Stvoritelja. Kada se sve stvoreno iskvarilo usled greha, došlo je do narušavanja zajedništva i međusobnih odnosa. Stvoritelj je načinio plan da dovede pali svet na mesto gde će sva dela stvaranja u potpunosti osetiti Božiju prisutnost. Isus – Stvoritelj neba i Zemlje – čezne da odgovorimo na prekrasnu istinu o Njegovoj ljubavi.

Sonja Larsen, Kuranbong, Novi Južni Vels, Australija

1 Amartya Sen, *Poverty and Famines: An Essay on Entitlement and Deprivation* (New York: Oxford University Press), p. 7-

2 Ibid., p.111.

ZAKLJUČAK

Biblija nam otkriva Boga na mnogo načina: kao svemogućeg, kao svetog, kao Zakonodavca, kao zaštitnika, kao izbavitelja, kao utočište, i tako dalje. Međutim, postoji nešto na što Bog ukazuje i što Ga ističe kao jedinog pravog Boga neba i Zemlje. On je Stvoritelj! Kao takav, On ima pravo na odanost i obožavanje, On je izvor našeg života i postojanja. I zato, kada Jovan predstavlja Isusa ne samo kao Spasitelja ili Učitelja ili Glasnika već i kao Stvoritelja, nastaje zaglušujuća pauza. To razrešava sve. Isus Hristos je Bog. I On se otkriva u svojim stvorenim delima. Nemojmo praviti grešku diveći se slici, a propuštajući da vidimo karakter Slikara.

RAZMOTRITE

- Čitajući prvo i drugo poglavlje 1. Mojsijeve, sačini listu u četiri kolone. Naslovi kolone: „Fizičke“, „Emocionalne“, „Duhovne“ i „Moje vlastite potrebe“. U prve tri kolone navedi načine na koje se Bog postarao za te ljudske potrebe kada je stvarao Adama i Evu. Tada navedi i svoje vlastite potrebe na područjima u kojima bi želeo da se osloniš na Gospoda da ih On zadovolji.
- Razmisli o sledećem: Pošto Božja Reč ima stvaralačku moć, pošto si i ti stvoren po Božjem obličju, na koji ograničeni način i twoje reči imaju stvaralačku silu? Provedi jedan dan svestan činjenice da i twoje reči mogu da stvore ili unište osećanja, pobude, ugled i samosvest, ne samo u tebi samom već i u drugima.
- Napravi video snimke ili fotografije raznolikih boja, oblika i struktura u prirodi! Pokaži svoj dovršeni rad u razredu Subotne škole, školskim drugovima ili saradnicima.
- Provedi vreme u tišini prirode, pišući poeziju ili zapisujući misli koje ti naviru dok razmišljaš o Stvoritelju.
- Potraži slike spoljašnjeg prostora na internetu. Razmišljaj o lepoti neprivlačnog tamnog, crnog prostora.
- Posmatraj DVD o naučnim otkrićima koja podržavaju stvaralački model porekla našeg sveta.
- Služeći se konkordansom, pronađi tekstove u Bibliji koji ukazuju na Boga kao Stvoritelja. Šta naglašavaju svi ti tekstovi?

POVEŽITE

Isaija 37,16; Psalam 96,5.

Sonja Hinergard, Čehalis, Vašington, Sjedinjene Države

Pouka 2

od 5. do 11. januara 2013.



Stvaranje: oblikovanje sveta

„Jer ovako veli Gospod, koji je stvorio nebo, Bog, koji je sazdao zemlju i načinio je i utvrdio, i nije je stvorio na prazno, nego je načinio da se na njoj nastava: ja sam Gospod i nema drugoga“
(Isajija 45,18).

Milton Rajt je kao propovednik putovao Sjedinjenim Državama, propovedajući jevanđelje. Jednom prilikom, vraćajući se kući s jednog od svojih putovanja, doneo je poklon dvojici sinova – igračku helikopter koji je leteo zahvaljujući gumenoj traci za navijanje. Orvil i Vilbur bili su veoma ponosni na tu igračku, i pošto su se mnogo puta poigrali njome, načinili su istu takvu po uzoru na nju. Na kraju su postali toliko oduševljeni aeronautikom da su 1903. godine načinili avion od drvenih letvi i platna. Isprobali su letelicu u Kiti Houku, u Severnoj Karolini u Sjedinjenim Državama. Taj njihov prvi avion leteo je 12 sekundi.¹

Deluje neverovatno kad pomislite na skromne početke avijacije a onda se setite gde je ona danas. Avionska industrija sada je vredna milijarde dolara, a naučnici ne prestano rade na usavršavanju trajnosti i sigurnosti letelica. Setite se da je sve počelo drvenim letvama i platnom, ali je i te kako promenilo način našeg putovanja po svetu.

Verovati zaista znači sticati iskustvo vere i poverenja u Boga.

Nama je lako da zamislimo nešto što se sastoji od dva ili tri dela, ali je Bog svojom moćnom silom stvorio ovaj svet ni iz čega. Tekst u 1. Mojsijevoj 1,2 kaže da je Zemlja bila „pusta i bez obličja“. Ona je bila mračna, prazna, bezoblična i nekorisna. A ipak, iz svega toga Bog je stvorio mesto koje pokazuje Njegovu slavu (Psalam 19,1). On je progovorio i nastala je Zemlja i sve što je na njoj. On nije morao prvo da sačini plan pa da onda krene u potragu za odgovarajućim građevinskim materijalom. Kakva se samo sila krije u Božjoj reči (Isajija 55,11)?

Neki ljudi i dalje veruju da je naš solarni sistem nastao od oblaka gasa i prašine, da se Sunce pojavilo, a da su planete oblikovane oko njega. Drugi veruju da je došlo do kosmičke kataklizme o kojoj se govori kao o „Velikom prasku“. Naučnici su pokušali da ovekoveče razne teorije o tome kako je svet nastao, ali su njihove teorije nedokazive.

Dok budemo proučavali pouku za ovu sedmicu, videćemo na delu Božju svemoću silu. Posmatrajući prirodu, shvatićemo da se stvaranje nije dogodilo slučajno. Bog nije stvorio životinje pre nego što im je pripremio uslove za život, vegetaciju, niti je stvorio ptice i ribe pre nego što je stvorio nebeski svod i more. Ovo pokazuje da je naš Bog Bog reda. Mi nismo sposobni da potpuno objasnimo pojedinosti priče o stvaranju. Verovati zaista znači sticati iskustvo vere i poverenja u Boga.

Kristal Voker, Trinidi, Trinidad i Tobago, Zapadnoindijska ostrva

1 U.S. Sentinel Flight commission,
http://www.centennialofflight.gov/essay/Wright_Bros/wright_family/WRI.htm

OBLIKOVANJE SVETA

DOKAZ (1. Mojsijeva 1,1; Psalm 33,6.9)

Ne

Biblija je dosledna u objavljuvanju da je Bog stvorio Zemlju. Od samog početka Pisma, Bog se otkriva kao Stvoritelj svega (1. Mojsijeva 1,1). Psalm 33,6.9 takođe potvrđuje kako se stvaranje odigralo: „Riječu Gospodnjom nebesa se stvoriše i da-hom usta njegovih sva vojska njihova... jer On reče i postade; on zapovjedi i pokaže se.“ U devetom stihu: „On“ je naglašena reč Bog je predstavljen kao Stvoritelj, u oštroti suprotnosti sa bilo kojim drugim bogom koji bi mogao da sebi pripiše stvaračku sposobnost.¹ Pavle uzdiže istinu o nastanku sveta kada piše: „Ali, mi imamo samo jednoga Boga Oca, od kojega je sve“ (1. Korinćanima 8,6). Zatim poručuje Kološanima: „Jer kroz njega bi sazdana sve“ (Kološanima 1,16). A u poslednjoj knjizi Novog zaveta čitamo sledeće: „Dostojan si, Gospode, da primiš slavu i čast i silu, jer si ti sazdao sve, i po volji tvojoj jeste i stvoreno je“ (Otkrivenje 4,11).

Prvoga dana stvaranja Bog je odvojio svest od tame, puštajući tako u pokret redosled večeri i jutara kao delova jednog dana. U toku sledećih pet dana i dela šestog, Bog je stvorio raskošnu planetu za ljudе koje će oblikovati sopstvenim rukama (1. Mojsijeva

2,7). Kada je Bog stvorio Adama, upotrebljena je reč *jasar*. *Jasar* znači „oblikovati“ i „obuhvata delo oblikovanja i modeliranja da bi se dobila forma koja po spoljašnjosti i izgledu odgovara božanskom planu. Reč se upotrebljava za opisivanje delatnosti Iončara (Isajia 29,16; 49,5; Avakum 2,18) ... i Boga koji oblikuje razne stvari, a između ostalog i svetlost (Isajia 45,7), ljudsko oko (Psalm 94,9), srce (Psalm 33,15) i godišnja doba (Psalm 74,17). Kada je Bog stvorio Eva, Biblija upotrebljava glagol koji znači „izgraditi“² Adamovo rebro je predstavljalo osnovni materijal od kojeg je njegova družbenica bila „izgrađena“. Žena je bila oblikovana za neodvojivo jedinstvo i zajedništvo života s čovekom, a način njenog stvaranja trebalo je da položi stvarni temelj moralnoj uredbi o braku.“³

Bog je stvorio rakošnu planetu za ljudе koje će oblikovati sopstvenim rukama.

Alis Madanhi, Kejptaun, Južna Afrika

1 The SDA Bible Commentary, vol. 3, p. 709.

2 Ibid., vol. 1, p. 222-

3 Ibid., p. 226.

Bog koji stvara (1. Mojsijeva 1,1-27)

„Tako će biti riječ moja kada izide iz mojih usta; neće se vratiti k meni prazna, nego će učiniti što mi je draga, i srećno će svršiti na što je pošljem“ (Isajia 55,11).

Pošto je naš nebeski Otac rečju stvorio nebesa i Zemlju, počeo je tom istom rečju da uzrokuje mnoštvo događanja koja će na planeti omogućiti život. On je naredio da svetlost zasija u tami i to se dogodilo. Sunce, Mesec i zvezde pojavili su se tačno u trenutku kada je to On zapovedio. Kopno se oblikovalo, trava je iznikla, a drveće sa svojim rodovima počelo je da raste i da priprema ono što će predstavljati obilan rod. Na Njegovu reč, nastala su sva vodena stvorenja, kao i životinje koje je trebalo da žive na kopnu. Zatim je naš Spasitelj umetnički oblikovao čoveka i ženu po svom obličju i udahnuo u njih život. Jevrejska reč, prevedena kao „obliče“ glasi *selem*. Ta reč prenosi misao da su Adam i Eva bili slični Bogu po fizičkom obliku ali i po svojoj slosobnosti da „misle Božje misli po ugledu na Njega ... Božje obliče se odnosi i na područje emocija. Bog je emocionalno Biće. Mi imamo obilje dokaza o tome u Bibliji. On voli svoja stvorenja. On nije hladni, bezosećajni, udaljeni bog deista; On je prisutni i aktivni Bog koji je u dodiru sa svojim stvorenjima.“¹

Bog koji se stara (1. Mojsijeva 1,29; 2,9.16)

Svemir svedoči o Božjem zakonu, a deo Njegovog zakona sadrži staranje o našoj ishrani. Pre nego što je Bog stvorio životinje i ljudе, zasadio je hranu za njih. Nama je dao „sve bilje što nosi sjeme po svoj zemlji i sva drveta rodna koja nose sjeme; to će vam biti za hranu“ (1. Mojsijeva 1,29). „Izbor reči u ovoj odredbi otkriva da nije bilo po Božjoj volji da čovek kolje životinje sebi za hranu, ili da životinje hvataju jedna drugu; prema tome, nasilno i često bolno uništavanje života od strane čoveka i životinje posledica je ulaska greha u svet.“² Danas neke naučne studije obavljene u Sjedinjenim Državama potvrđuju da je ishrana koju je Bog dao Adamu i Evi zaista najbolja ishrana. „Te studije, kada se uzmu zajedno, pružaju uverljive dokaze da je pretežno vegetarijanska ishrana bila ne samo nutricionistički adekvatna već se povezuje i s nižim rizikom od izvesnih hroničnih bolesti, kada se uporedi s uobičajenom zapadnom ishranom.“³

Bog koji obnavlja (Psalm 51,10)

Hristos zna naše brige i muke. On vidi očajanje zaboravljenog zatvorenika i suze na licu rastavljene majke. On prepoznaje strah u srcu studenta koji je pao na ispit.

1 Handbook of SDA Theology, (Hagerstown, Md.: Review and Herald), pp. 423.424.

2 The SDA Bible commentary, vol.1, p.217.

3 Americal Journal of Clinical Nutrition, Gary E. Fraser, „Vegetarian diets: what do we know of their effects on common chronic diseases?“ <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2677008/?tool=pubmed>

Njemu je stalo do nas svih zato što nas je sve stvorio. Iskusiti Njegovo spasenje znači biti nanovo stvoren. Pošto je David učinio preljubu s Vitsavejom, pokajao se i tražio od Boga da stvori u njemu čisto srce. Jevrejska reč koju je David upotrebio za pojам „stvoriti“ ona je ista koja je upotrebljena u 1. Mojsijevoj 1,1 – *bara*. Ova reč se upotrebljava jedino u vezi sa Božjom stvaralačkom delatnošću.⁴ Jedino Bog može da stvori svet. Jedino On može da nas stvori iznova pošto smo sagrešili. Kada nas Sveti Duh navede da se pokajemo za svoje grehe i da prihvativimo Hrista kao svog Spasitelja, „mi smo opravdani, usvojeni kao Božji sinovi i kćeri, izbavljeni od vlasti greha. Preko Duha mi postajemo nanovo rođeni i posvećeni; Duh obnavlja naš um, upisuje Božji zakon ljubavi u naše srce, i mi dobijamo silu da živimo svetim životom. Nastavajući u Njemu, postajemo učesnici u božanskoj prirodi i dobijamo sigurnost u spasenje sada i na sudu.“⁵

**Samo Bog može da
stvori svet. Jedino
On može da nas
nanovo stvori pošto
smo sagrešili.**

ODGOVORITE

U kom delu obnovljene Zemlje ćeš, po sopstvenom mišljenju, najviše uživati?

Vanesa Odian Hanter, Baltimor, Merilend, SAD

4. *The SDA Bible Commentary*, vol. 1, p. 208.

5. *Seventh-day Adventists Believe*, (Boise, ID.: Pacific Press), p. 133.

„Bog je progovorio i Njegovom rečju stvorena su Njegova dela u svetu prirode. Božja dela stvaranja su zaliha sredstava spremnih da ih On smesta upotrebi po svojoj volji“¹. Gospod je dao svoj život drveću i lozi koje je stvorio. Njegova reč može da poveća ili da smanji plodove zemlje. Kada bi ljudi napregnuli svoj razum da shvate odnos između prirode i Boga prirode, čula bi se odana priznanja Stvoriteljevoj moći. Bez života od Boga, priroda bi umrla. Njegova stvorena dela su zavisna od Njega. On udahnjuje životodavne osobine svemu što priroda proizvodi. Trebalo bi da drveće natovareno plodom smatramo darom od Boga, baš kao da je to voće stavio neposredno u naše ruke.“²

„Edemski vrt je bio slika onoga što je Bog želeo da postane cela Zemlja.“

„Kada su izašli iz Stvoriteljevih ruku, ne samo Edemski vrt već i cela Zemlja bili su neizmerno lepi. Nikakva mrlja greha, nikakva senka smrti nije kvarila lepotu stvaranja. Božja slava ‘pokri nebesa, a zemlja se napuni slave njegove’ (Avakum 3.3). ‘Kada pjevahu zajedno zvijezde

jutarnje i svi sinovi Božji klikovahu’ (Jov 38,7). Tako je Zemlja postala prikladan simbol Onoga koji je ‘obilan milosrđem i istinom’ (2. Mojsijeva 34,6) i prikladan predmet proučavanja za one koji su bili načinjeni po Njegovom obličju. Edemski vrt je bio slika onoga što je po Božjoj želji trebalo da postane cela Zemlja, a Njegova namera je bila da ljudska porodica množeći se osniva druge domove i škole po uzoru na onu koju je On osnovao. Tako bi se, tokom vremena, cela Zemlja ispunila domovima i školama gde bi se proučavale Božje reči i dela, gde bi se učenici na taj način ospozobljivali da sve potpunije odražavaju, kroz svu večnost, svetlost poznanja Njegove slave.“³

ODGOVORITE

1. Koja tri dela, od svega što je Bog stvorio pre nego što je načinio ljudе, tebe najviše interesuju i zašto?
2. Kako nam proučavanje onoga što je Bog stvorio pomaže da Ga bolje razumemo?
3. Uporedi ono što je Bog „želeo da cela Zemlja postane“ sa onim kako ona sada izgleda. Uz Božju pomoć, šta bi ti mogao da učiniš da se ispuni ono što je Bog prvobitno želeo?

Silija Lafaso, Njujork Siti, SAD

1 Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, vol. 1, p. 1081

2 Isto

3 Vaspitanje, str. 22 /orig./

„HVALIM TE ŠTO SAM DIVNO SAZDAN!“**PRIMENA (1. Mojsjeva 1; Psalm 139,13-16)****Sr**

Bog je oblikovao naš svet absolutno ni iz čega. Dela stvaranja bila su čist proizvod Njegovih zamisli, planova i ideja. Kada je progovarao, raznoliki delovi sveta smesta su postajali stvarnost. Zemlja je izraz Njegovog uma.

Bog je oblikovao i tebe. U Psalmu 139,13-16 David upoređuje proces svog rađanja sa izveštajem o stvaranju u prvom poglavljju 1. Mojsjeve. Upravo onako kao što je Zemlja bila „divno sazdana“ Božjom rečju, tako se dogodilo i s tobom.

Svrha tvog života je da postaneš sve za šta te je tvoj Stvoritelj stvorio. U ovom trenutku, ti imaš na raspolaganju sirovi materijal od kojeg te je Bog oblikovao. Od tebe zavisi da uz Gospodnju pomoć ostvariš potencijale s kojima si stvoren. Kako da se to postigne?

Priznaj da te je Bog stvorio. Ovo je najvažniji korak u nastojanju da postaneš ono za šta te je Bog stvorio. Umesto da budeš genetička mešavina ili nasledna slučajnost, tvoj život je zamišljen u Božjem umu. Jedini pravi temelj i odskočna tačka u životu je priznanje da je Bog tvoj Stvoritelj (Jov 33,4).

Shvati da te je Bog stvorio sa određenom namenom. Kao što i svako stvoreno delo ima svoju svrhu među delima stvaranja, tako je Bog i tebi namenio određenu ulogu koju treba da odigraš. Ti si posebno opremljen i sposobljen da obaviš svoj zadatak, tako da će ti biti mnogo lakše da uspeš nego da promašiš (Jeremija 1,5).

Zatraži od Boga da ti pokaže svrhu tvog postojanja. Jedino Stvoritelj zna zašto te je stvorio. Zato se obrati Njemu da otkriješ svrhu s kojom si stvoren. Uspostavi odnos s Njim. Razgovaraj s Njim. Slušaj Njegove odgovore. Ukoliko budeš uložio napor da Ga upoznaš, On će biti i više nego voljan da ti se otkrije. Jedino kada uspostaviš odnos s Njim, ti ćeš otkriti šta treba da učiniš sa svojim životom (Priče 3,5,6).

Ostani u bliskoj vezi sa svojim Stvoriteljem. Kada te je stvorio, Bog je imao plan za svaku fazu tvog života. Svakoga dana, potrudi se da saznaš od Njega šta treba da budeš i šta treba da činiš. Ti ćeš mu ugoditi i živeti punim životom ukoliko ostaneš u uskoj vezi s Njim (Jakov 4,8).

Samo Stvoritelj zna zašto te je stvorio.**ODGOVORITE**

1. Šta misliš, zašto te je Bog stvorio?
2. Na koji način si ti proizvod Božjeg uma?

Benjamin Bejker, Rokvil, Merilend, SAD

Kada sve bude bilo načinjeno novo i kada se budemo nalazili na Nebu, sam Bog će biti naša svetlost (Otkrivenje 22,5). Od samog početka, Bog nam je davao svoju svetlost i zato nam neka druga svetlost neće ni biti potrebna. Prvo što je stvorio na Zemlji bila je svetlost. Sve je bilo savršeno, a prisustvo svetlosti izražavalo je to savršenstvo. U Jovanu 1,1-5, Božja svetlost je simbol života, a život je sam Bog. Bog nam daje svoju božansku svetlost zato što želi da svako hodi u toj svetlosti.

Stvarajući svetlost u samom početku, Bog nije samo otkrio sebe već je pokrenuo izvršenje plana da se Zemlja nastani. Bog vidi kraj od samog početka; On zna naše potrebe pre nego što ih mi sami postanemo svesni. Stvaranje svetlosti bilo je prvi korak u pretvaranju našeg sveta u mesto pogodno za život. On je znao da će nam biti potreban ciklus svetlosti i tame da bismo mogli da regulišemo i uravnotežimo svoje

dane. On je znao da će biljkama koje će stvoriti trećega dana – i na kopnu i u moru – svetlost biti potrebna u procesu fotosinteze. Bog je znao da je svetlost ključna za održavanje života, pa je zato prvo stvorio svetlost.

Ovo je Svetlost koja ima moć da rasvetli sve ljudе.

Naš Spasitelj i Stvoritelj takođe je znao za važnost svetlosti kada je reč o našem duhovnom životu. On je znao da će greh, kada se jednom pojavi na poprištu zbivanja, prekinuti našu vezu sa Izvorom života. Znao je da ćemo se spoticati dok budemo hodali kroz mrak. Zato je poslao svoga Sina, koji je život, a „život bješe vidjelo ljudima“ (Jovan 1,4). Ta Svetlost je bila sila da rasvetli put svim ljudima i da im osigura „vlast da budu sinovi Božji, koji vjeruju u ime njegovo“ (Jovan 1,12).

ODGOVORITE

1. Kako svetlost odražava Božje savršenstvo?
2. Svetlost je bila prvo delo Božjeg stvaranja. Kako je duhovna svetlost uključena u naše duhovno obnavljanje ili ponovno stvaranje?
3. Kako možemo da primimo duhovnu svetlost koju Bog želi da nam daruje?

Gabriela A. Bejker, Koldvel, Nju Džersi, SAD

ZAKLJUČAK

Iako je bio predmet mnogih naučnih rasprava, biblijski izveštaj o stvaranju je više istorijski zapis nego naučni izveštaj. Taj zapis slika Boga kao Biće koje je lično i usko povezano sa stvaranjem i oblikovanjem našeg sveta i svih njegovih stanovnika. Posebno nam je prikazano kako je oblikovao Adama i Evu po svom obličju. Zamislite Ga kako se povlači korak unazad da uživa u delu svoga stvaranja, kako se smeši i govori: „Veoma dobro!“ Čak i dok to čitamo, možemo da osetimo zadovoljstvo, uzbudjenje i ljubav u Njegovom glasu. On je bio i ostao dobri Stvoritelj.

RAZMOTRITE

- Provedite neko vreme posmatrajući nekoga kako „stvara“ i razgovarajte s njim, možda s nekim umetnikom, kuvarom, trgovcem ili zanatljicom. Posmatrajte ga dok radi i zatražite da vam govori o svojim pripremama, obuci, sirovinama, zamislima, o stvaralačkom procesu i šta oseća prema delima koja je stvorio. Na koji način je njihova kreativnost slična Božjoj? Po čemu se razlikuje od nje?
- Pevajte pesmu „Ovo je svet moga Oca“ („This is My Father’s World“) ili neku drugu pesmu slične tematike.
- Pronađite neko mesto u potpunoj tami, bez vidljivih svetiljki, možda negde u podrumu, školskoj mračnoj komori, u zamračenoj školskoj prostoriji. Provedite nekoliko minuta u njoj, zapalite tada neko malo svetlo da biste rasterali tamu. Pri tom oskudnom svetlu pročitajte tekstove u 1. Mojsijevoj 1,1-5; Mateju 5,14-16; Jovanu 1,1-14; i Otkrivenju 21,22-27.
- Služeći se lončarskom glinom ili nekim drugim sličnim materijalom, načinite model našeg sveta, prikazujući kopnene formacije i more. Ako još neki od vernika u razredu urade isto, uporedite svoje radove. Šta razlike u svakome od tih dela govore o autorima?
- Pripremite obrok s grupom prijatelja. Uključite koliko god je moguće više vrsta voća i povrća. Uživajte u raznolikosti ukusa, mirisa, boja, oblika i veličina.
- Napišite pesmu ili kratak sastav opisujući svoje omiljeno mesto u prirodi i kako na njemu možete da pronađete Božje otiske.

POVEŽITE

Psalam 8,139; 148.

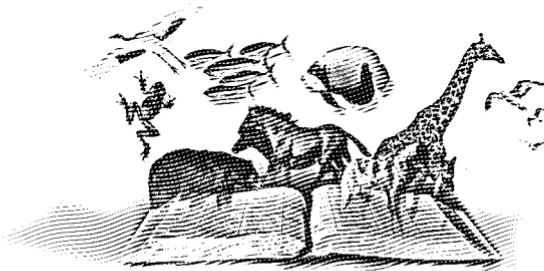
Patrijarsi i proroci, drugo poglavlje

Searching for a God to Love, poglavlje 4, „God is Right Brained“, Chris Blake.

Nejtan Braun, Melburn, Australija

Pouka 3

Od 12. do 18. januara 2013.



Stvaranje je dovršeno

„I svrši Bog do sedmoga dana djela svoja, koja učini;
i počinu u sedmi dan od svijeh djela svojih, koja učini“
(1. Mojsijeva 2,2).

BOŽJA INTELEKTUALNA SVOJINA

UVOD (Kološanima 1, 16.17)

Su

Kako je istorija sveta napredovala, tako se umnožavalo i znanje. Kada bi naši proroditelji i danas bili živi, bili bi zaprepašćeni videvši kako je naš život uznapredovao i postao ugodan kada se uporedi s njihovim. Oni su putovali pešice ili jahali na životinjama, dok je danas nama mnogo lakše da se vozimo automobilom, železnicom ili avionom. A šta bi tek mislili o brzini slanja važnih poruka nekome putem interneta ili mobilnih telefona?

Nedavno, stvarnost savremene tehnologije postala mi je potpuno jasna. Počeo sam da nosim naočare još kao mladić zbog neke urođene mane. Posle 25 godina nošenja naočara, podvrgao sam se laserskoj korekciji vida LASIK. To je jedna vrsta beskrvne operacije kada se lekar služi femtosekundnim laserom da načini mali rez na površini oka. Zatim podiže tanak sloj da bi oko izložio drugoj vrsti lasera koji uklanja nedostatak. Na kraju vraća sloj bez zašivanja. Procedura za oba oka potrajala je samo 16 minuta. Četiri sata posle operacije moj vid je postao potpuno normalan!

Međunarodni zakon priznaje proizvode ljudskog uma kao „intelektualnu svojinu“. Kao takvi, oni postaju isključivo pravo pronalazača, naučnika, umetnika i drugih talentovanih pojedinaca. Intelektualna svojina se sastoji od prava na objavljivanje (za literarna, muzička, dramska i umetnička dela ali nije ograničena na njih), zaštitnog znaka i servisnog znaka (za označavanje robe i servisa nekog preduzeća), te patenta (za industrijski upotrebljive pronalaske). Sličnost prava na intelektualnu svojinu treba da pomogne društvu da pravilno prepozna i pripiše stvaraocima njihovu intelektualnu kreativnost i da ih u skladu s tim nagradi za njihove talente.

Mada sam bio zadriven znanjem koje se krije iza tehnologije primenjene pri operaciji mog oka, bio sam istovremeno ispunjen strahopoštovanjem i zahvalnošću prema Stvoritelju. Sva dela stvaranja su Božja intelektualna svojina, a Sotona pokушava da se umeša i da ih zloupotrebi, da falsificuje Božju intelektualnu svojinu i da je pripiše evoluciji.

U toku ove sedmice, mi ćemo proučavati poslednja tri dana stvaranja i dan odmora, Subotu, koja je uspostavljena kao uspomena na sedmicu stvaranja. Dok budete proučavali, pripišite zaslugu Onome kome zasluga i pripada – svom Stvoritelju i Spasitelju, Isusu Hristu.

**Bio sam zadriven
znanjem koje se
krije iza tehnologije
upotrebljene za
operaciju mog oka.**

Bonga L. Agno, Mantinlupa Siti, Filipini

Stvoritelj (1. Mojsijeva 1,1)

Izveštaj o stvaranju je temelj istinskog razumevanja Božje prirode. Prvo poglavlje 1. Mojsijeva zaista je nadahnuti izveštaj o aktivnosti jednog beskrajnog Bića. Božja stvaralačka delatnost je bila stvaranje *ex nihilo* (stvaranje bez prapostojecje materije), što govori da materijalni svemir (nebesa i Zemlja) ima svoj apsolutni početak. Na tom početku, Bog deluje kao Stvoritelj. On nije zavisio od prapostojecje materije, niti je bio ograničen na nju da bi bilo šta stvorio. Umesto toga, „stvaranje počiva u potpunosti na Božjoj mudrosti i aktivnosti... Stvaranje ne zahteva niti prepostavlja postojanje bilo kojeg načela izvan Boga, kao što su materija ili fizička energija.“¹ Takvo stvaranje se opisuje čak i u Novom zavetu (Matej 25,34; Marko 10,6; Jevrejima 1,10; Otkrivenje 3,14; 14,7; 17,8). Bog bi bio sasvim drukčiji Bog kada bi se izveštaj o stvaranju mogao razumeti na neki drugi način.

Stvaranje (1. Mojsijeva 1,1-2,1-3)

Pažljivije proučavanje šestodnevног stvaranja nagoveštava osnovnu podelu i strukturu, koje su same po sebi božanska delatnost. Prva tri dana stvaranja predstavljala su aktivnosti oblikovanja. Prvoga dana, Bog je rekao: „Neka bude svjetlost, i bi svjetlost“ (1. Mojsijeva 1,3). Drugoga dana, Bog je odvojio morsku vodu od vode na nebu (1. Mojsijeva 1,6.7). Trećega dana, Bog je stvorio suvo tlo, kopno (1. Mojsijeva 1,9).

Kada je oblikovni aspekt stvaranja bio završen, Bog je prešao na drugu aktivnost, aktivnost popunjavanja. Popunio je zemlju vegetacijom (1. Mojsijeva 1,11.12). Zatim, ispunio je i nebesa Suncem, Mesecom i zvezdama. Posle toga, napunio je mora mnoštvom morskih stvorenja i nebo mnoštvom ptica (1. Mojsijeva 1,20.21). I konačno, šestoga dana, dovršio je popunjavanje Zemlje stvarajući Adama i Eve da se staraju o Zemlji. U celokupnom Božjem delu stvaranja, jedino se za Adama i Eve kaže da su bili stvoreni po Božjem obličju (1. Mojsijeva 1,26). To je „najsnažnije izražavanje dostojanstva i jedinstvenosti ljudskog bića“². Mi smo „portret načinjen po Njegovom stvaralačkom planu“³. Iz ovog izveštaja očigledno je da je naš Bog Bog reda i sklada.

Od životne je važnosti da se šest dana stvaranja shvate u odnosu na celokupnu Bibliju. Svaki od šest dana stvaranja najbolje se uklapa u biblijski izveštaj kao doslovni dan umesto kao epoha ili duži vremenski odsek. Ovo tvrdjenje se zasniva na kontekstu prvog poglavlja 1. Mojsijeve, gde se svaki dan stvaranja navodi numerički.

- 1 Fernando I. Canale, „Doctrine of God“, *Handbook of Seventh-day Adventist Theology* (Hagerstown, Md.: R&H 2000), p. 116
- 2 John M. Fowler, „Sin“, *Handbook of Seventh-day Adventist Theology* (Hagerstown, Md.: R&H 2000), p.235.
- 3 Aecio E. Carius, The Doctrine of Man“ *Handbook of Seventh-day Adventist Theology* (Hagerstown, Md.: R&H 2000), p. 207.

Osim toga, izraz „i bi veče i bi jutro“ (1. Mojsijeva 1,5.8.13.19.23.31) i upotreba jevrejske reči „jom“ (dan) snažno nagoveštavaju da su dani stvaranja zaista doslovni dani (Uporedi 2. Mojsijeva 12,15; 4. Mojsijeva 1,1; Sudije 20,20). Četvrta zapovest u 2. Mojsijevoj 20,8-11 takođe govori da je svetkovanje sedmog dana, Subote, odraz sedmičnog ciklusa od šest dana stvaranja (vidi 2. Mojsijeva 20,11).

Dovršenje stvaranja (1. Mojsijeva 2,2.3)

Stvaranje je dovršeno za šest doslovnih dana. Ova činjenica ima važne implikacije za Boga kao Stvoritelja i za činjenicu da je svaki dan stvaranja jedinstven sam po sebi. To ukazuje na to da ljudska bića imaju važnu ulogu u očuvanju životne sredine. Bog je objekat istinskog obožavanja, a sedmi dan, Subota, neposredno je povezana s Božjom vladavinom i vlasništvom nad svim delima stvaranja. Zašto onda ne bismo preuzeli staranje o onome što je On stvorio? Nikada nemojmo zaboraviti da nam je On dao uputstva da upravo to i činimo (1. Mojsijeva 1,28).

Subota je vrhunac šestodnevног perioda stvaranja – dan koji slavi Božja stvaralačka dela. Zapovest o svetkovanim Subote nije usredsređena na samo stvaranje, već pre na Stvoritelja. To je jasno rečeno u 1. Mojsijevu 2,2: „I svrši Bog do sedmoga dana djela svoja, koja učini; i počinu u sedmi dan od svih djela svojih, koja učini!“ Ova izjava je zaokružena u 2. Mojsijevu 20,8-11 i tu stoji: „Jer je za šest dana stvorio Gospod nebo i zemlju, more i sve što je u njima; a u sedmi dan počinu; zato je blagoslovio Gospod dan od odmora i posvetio ga.“ Subota, sedmi dan, upravo zato ukazuje na dovršenje dela stvaranja. Ona nije samo uspomena na delo stvaranja, već i na Stvoritelja koji je dostojan našeg obožavanja i hvale. To je dan koji je odvojen kao dan slavljenja.

Subota je vrhunac šestodnevног perioda stvaranja.

ODGOVORITE

1. Do kakve bi promene došlo kada se stvaranje ne bi shvatilo kao stvaranje *ex nihilo*?
2. Od kakve je važnosti činjenica da su šest dana stvaranja doslovni dani za zapovest o sedmom danu odmora, Suboti?
3. Zašto je činjenica da smo stvorenji po Božjem oblicju važna za ljudsko dostonstvo?

Feliksijan Felisitas, Silang, Kejvit, Filipini

„Kada je izašla iz ruku svoga Stvoritelja, Zemlja je bila izvanredno lepa. Njena površina bila je ispresecana planinama, brežuljcima i ravnicama, prošarana divnim rekama i prekrasnim jezerima; bregovi i planine nisu kao sada bili vrletni i krševiti; nisu obilovali strašnim strminama i užasavajućim provalijama; oštре, nazubljene ivice zemljinog stenovitog kostura bile su prekrivene plodnim tlom, a tlo raskošnim zelenim pokrivačem. Nije bilo odbojnih močvara ili neplodnih pustinja. Skladni žbunovi i nežni cvetovi pozdravljali su oko na svakom koraku.“¹

„Stvaranje je sada bilo završeno. Nebo i Zemlja bili su dovršeni, a i sva vojska njihova. I Bog pogleda sve što je stvorio i gle, dobro beše veoma. Edem je blistao na zemlji. Adam i Eva su imali sloboden pristup drvetu života. Nikakva mrlja greha niti senka smrti nisu kvarile lepotu stvorenog. Jutarnje zvezde pevale su zajedno i svi sinovi Božji klicali od radosti (Jov 38,7)“²

„Subota nije bila načinjena da bude na teret čovečanstvu!“

„U početku su Otac i Sin počinuli u subotni dan posle svog dela stvaranja. Vidi 1. Mojsijeva 2,1. Sva nebeska bića radovala su se posmatrajući slavni prizor. Sada se Isus odmarao od dela otkupljenja, pa iako je bol stezao srca onih koji su ga voleli na Zemlji, na nebu je vladala radost. Bog i anđeli su gledali otkupljeni rod koji, pobedivši greh, više nikada neće pasti – što je posledica Hristovog dovršenog dela.“³

„Subota nije bila načinjena da bude na teret čovečanstvu. Trebalo je da mu čini dobro, da mu dodeli mir i odmor. Upravo zato je naš Gospod rekao: ‘Subota je načinjena čovjeka radi, a nije čovjek subote radi’ (Marko 2,27).“⁴

ODGOVORITE

Kako biste izveštaj o stvaranju objasnili nekome ko ne veruje, a posebno njegovu vezu sa Subotom?

Ajlin V. Fajardo-Selin, Baesa, Kalukan Siti, Filipini

1 *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 30.

2 *Daughters of God*, p.23.

3 *From Heaven with Love*, p. 512

4 *The Story of Jesus*, p. 69.

DAN NASUPROT DANIMA

DOKAZ (1. Mojsijeva 1,5.8.13.19.23.31; 2. Petrova 3,8)

Jasno je na osnovu biblijskih dokaza da je Bog „načinio nebo i zemlju“ za šest doslovnih dana. Bog je bio jezgrovit u svom davanju izveštaja o stvaranju. Najjasniji dokaz toga nalazi se u upotrebi jevrejske reči *jom* za dan. Zapazite da je svaki „dan“ ili *jom* u izveštaju o stvaranju (1. Mojsijeva 1,5.8.13.19.23.31) jedinstven po obliku i pojavljuje se uvek praćen izrazom, „i bi veče i bi jutro“. Ritmički izraz o granicama ‚i bi veče i bi jutro‘ omogućava definiciju ‚dana‘ stvaranja. ‚Dan‘ stvaranja sastoji se od večeri i jutra, pa je prema tome doslovni dan.¹ Bog nije zavisio od vremena ni od evolucije da dovrši svoje delo stvaranja.

Dani stvaranja u izveštaju o stvaranju ne treba da budu izjednačeni sa simboličkim ili proročkim navođenjem pojma „dan“ bez obzira na tekst u 2. Petrovoj 3,8: „Da je jedan dan pred Gospodom kao hiljadu godina.“ Taj tekst ne govori o stvaranju. Zapazite da ostatak stiha glasi: „I hiljada godina kao jedan dan.“ Umesto da raspravlja o značenju pojma „dan“, tekst u 2. Petrovoj 3,8 objavljuje Boga i Njegovu vernošć obećanjima koja je dao (vidi 2. Petrova 3,9).

„Dani u biblijskom izveštaju o stvaranju označavaju doslovna razdoblja od dvadeset i četiri sata. Tipično za način na koji su ljudi u starozavetna vremena merili vreme, izraz ‚i bi veče i bi jutro‘ (1. Mojsijeva 1,5.8.13.19.23.31) određuje svaki pojedinačni dan koji počinje uveče ili zalaskom sunca (Vidi 3. Mojsijeva 23,32; 5. Mojsijeva 16,6).²

Džejms Stambou ovako sažima ovu temu: „Jedino značenje koje je moguće glasi da su dani stvaranja bili dani od dvadeset i četiri sata.“³

ODGOVORITE

1. Da li proučavanju Biblije pristupaš sa razumevanjem ili slepim verovanjem? Objasni kako i zašto?
2. Kako bi objasnio svoje verovanje u doslovnih 6 dana stvaranja nekome ko veruje da se svet razvijao evolucijom u toku dugih vremenskih razdoblja?

Madona Lurdes D. Morenos-Felicitas, Silang, Kejvit, Filipini

Bog nije zavisio ni od vremena ni od evolucije da dovrši svoje delo stvaranja.

1 G. Hasel, *The Days of Creation in the Genesis 1: Literal Days or Figurative Periods/EPOCHS of Time, Creation, Catastrophe and Calvary: Why a Global Flood is Vital to the Doctrine of Atonement* (Hagerstown, Md.: R&H, 2000, p. 60).

2 *Seventh-day Adventist Believe* (Boise, Id.: Pacific Press, 2005), p. 81.

3 J. Stambaugh, *The Days of Creation – a Semantic Approach,Creation Ex Nihilo, Technical journal*, p. 77.

Neki među nama ne žele da priznaju, ali mi fizički, mentalno i duhovno patimo od nedostatka odmora. Ima čak i ljudi koji nalaze neko svoje izopačeno zadovoljstvo u svom stalnom bavljenju poslovima. Međutim, Bog Stvoritelj nam je pružio primer odmora. „Na kraju svoga dela stvaranja On se odmorio. Iz teološkog ugla, neko bi mogao da prigovori kako Bogu, koji je sve stvorio bez napora nije ni bio potreban odmor. Međutim, On se odmorio. To je ono što mi nazivamo ‘antropomorfizmom’ (*anthropos*, čovek; *morpé*, oblik) – kada se ljudske karakteristike pripisuju Bogu. On koji nije ljudsko biće opisan je kao da jeste. Antropomorfni način izražavanja jači je posle pada u greh kada se Božje odmaranje opisuje kao ‘počinu’ (osveži se – 2. Mojsijeva 31,17). Svrha ovog antropomorfizma jeste da se Bog predstavi kao uzor čoveku i da se prikaže šta On očekuje od čoveka.“¹

Za Adama i Evu prvi celi dan u životu bila je Subota.

Bog je stvorio ljudska bića šestoga dana stvaranja. On je ustanovio dan odnora, Subotu, odmah sledećeg dana. Tako je Adamu i Evi prvi puni dan života bila subota. Subota je bila Božji dar ljudima i prema tome, celom čovečanstvu. I zaista, Subota je jedan od najvećih darova koji nam je Bog dao. Dođimo zato Isusu da se odmorimo, osvežimo, obnovimo subotom. Kako da to učinimo?

Povlačenje. Upotrebimo 24 sata Subote da se odvojimo od svih aktivnosti kojima se bavimo ostalim danima. Na primer, ukoliko u toku sedmice mnogo vremena morate da provedete s tehnologijom, onda se isključite u toku subotnih sati.

Razgovarajte sa Isusom. Idite u subotnu školu i na propoved. Provedite dodatno vreme u molitvi i proučavanju Biblije. Razmišljajte o Božjoj reči i unesite je u svoj život.

Cenite Božja prekrasna dela u prirodi. Hodajte parkom s prijateljima. Osetite sunce i vetrac na obrazima. Razmatrajte bogatstvo i raznolikost svega što je Bog stvorio. Prelistavajte knjige sa slikama iz prirode.

„Radujte se u Gospodu“ (Psalom 37,4). On daje suštinu Subote. Mislite o tome kako vas je On vodio kroz život, čak i onda kada niste bili sigurni da je uz vas.

ODGOVORITE

- Kada ste se poslednji put zaustavili da dozvolite Gospodu da vam smiri duh?
- Zašto je tako teško svetovnom društvu da prihvati ideju o subotnom odmoru?
- Razmislite o drugim načinima da se radujete u Gospodu u subotni dan.

Alfred A. Selin, Baesa, Kolukan Siti, Filipini

1 Angel Rodriguez, „Implications of Creation“

Bog je progovorio i pojavila se svetlost. Ponovo je progovorio i pojavio se svod nebeski, vegetacija, Sunce, Mesec i zvezde. Zatim je stvorio život u vazduhu, u vodi i na kopnu.

Šestoga dana, međutim, Božje vlastite ruke pažljivo su oblikovale čoveka i ženu, stvarajući ih po svom obličju (1. Mojsijeva 1,26,27). Rečeno je da smo mi kruna svega stvorenog zato što nosimo obliče Stvoritelja. Čak je i car David bio pun hvale Gospodu kada je izjavio da je „divno sazdan“ (Psalam 139,14). Prema tome, potpuno je pogrešno kada sebe potcenjujemo.

I tada, sedmoga dana, Bog se odmorio. On je to učinio ne zato što je bio umoran od svoga rada na stvaranju, već zato što je završio svoj zadatak. On je takođe „uspostavio sedmi dan odmora, subotu, tako da mi imamo sedmični podsetnik da smo stvorenja koja je On nacinio. Subota je bila dar blagodati, koji ne govori o tome šta smo mi učinili, već o tome šta je Bog učinio. On je posebno blagoslovio ovaj dan i posvetio ga tako da nikada ne zaboravimo da život, osim rada, treba da sadrži i razgovor sa Stvoriteljem, odmor i slavljenje Božjeg čudesnog stvaralačkog dela.“¹

Teško je izaći s razlozima zašto bi Bogu bio potreban odmor. Uostalom, On je svemoćan. Međutim, očigledno je On smatrao za važno da se odmori. Odmor je često nepoznata kategorija u našem užurbanom, zaposlenom svetu. Neki mogu da misle da je društveno neprihvatljivo uzeti jedan ceo dan za odmor – da će nas ljudi smatrati lenjim i neproduktivnim ako tako činimo. Međutim, Bogu je poznato da je nama potrebno vreme za osveženje. Ne bi trebalo da se osećamo krivi kada svake sedmice odvajamo vreme da se odmorimo i da obnovimo snage svoga tela, duše i duha.

Bog zna da nam je potrebno vreme za osveženje.

ODGOVORITE

Bogu je bilo drago da se bavi delatnostima stvaranja. Kako je s tobom? Da li uživaš u svom radu? Bilo da se radi o poslu, hobiju ili službi, ako je tvoj posao ugodan Bogu, onda bi trebalo da i tebi pričinjava radost. Šta činiš da bi ugodio Bogu i sebi?

Reči R. Rejes, Olongapo Siti, Filipini

1 Seventh-day Adventist Believe, p. 84.

ZAKLJUČAK

Kao adventistički hrišćanin, svoje razumevanje Subote neposredno izvlačim iz doslovnih dana stvaranja, dana koji su trajali po 24 sata. Bog je stvorio sva živa stvorenja i njihova životna boravišta kao savršena. Sve što je bilo neophodno da se održi i unapredi život Božjih stvorenja bilo je na mestu od samog početka. Bog se nije odmorio u sedmi dan zato što je bio iscrpljen, već zato što je cenio ukupnost svojih dela stvaranja. Dajući nam Subotu, On nas je pozvao da činimo to isto. Priznajući Subotu, mi ne samo da objavljujemo svoju veru da nam je Bog dovoljan već prihvatamo i odgovornost koju nam je dao da se staramo o svemu što je stvorio.

RAZMOTRI:

- Pronadi posebnu pesmu za pevanje, slušanje ili sviranje, pesmu o prirodi, stvaranju i o Suboti.
- Napiši molitvu da zahvališ Bogu na onim delovima stvaranja koje posebno ceniš. Budi određen i podeli svoju molitvu sa prijateljima.
- Čitaj knjige, časopise i tekstove o prirodi i prirodnim pojавama. Potraži tragove Božje ruke u raznim živim organizmima i ekosistemima u kojima žive.
- Načini kompjutersku animaciju niz fotografija kojima ćeš opisati šest dana stvaranja i prvu Subotu.
- Razmišljaj o Božjem delu stvaranja tebe kao ličnosti onakve kakvu bi On želeo da budeš (Galatima 5,13-26).
- Razmišljajući o Božjim delima u 1. Mojsijevu, opiši ih svojim rečima. Šta stvaranje znači za tebe? Šta ti ono otkriva o Bogu?

POVEŽI:

Isaija 42,5-7; Otkrivenje 14,6.7.

Patrijarsi i proroci, 9. poglavlje

God's Creation, chapters 5 and 6, Randall W. Younker.

Alan Heft, Takoma Park, Merilend, USA

Pouka 4

Od 19. do 25. januara 2013.



Stvaranje – tema Biblije

„I vidjeh drugoga anđela gdje leti posred neba, koji imаше vječno jevanđelje da objavi onima koji žive na zemlji i svakome plemenu i jeziku i koljenu i narodu i govoraše velikijem glasom: bojte se Boga i podajte mu slavu, jer dođe čas suda njegova i poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene“

(Otkrivenje 14,6.7).

ŠEST DANA, JEDAN SVET I MNOGO RAZLOGA ZA VEROVANJE!

UVOD (Jov 39; Psalam 104,5; Dela 17,24; 2. Korinćanima 4,6)

Potrajalo je samo šest dana i obavljeno nadmoćnim umom pravoga Boga. To je bilo stvaranje sveta i u celoj Bibliji nalazimo svedočanstva koja potvrđuju tu istinu.

Jednoga dana, na času prirodnih nauka, shvatila sam da treba da se latim i nekih dodatnih proučavanja. Šta bi se dogodilo kada bi nevernici uputio izazov mojoj veri i kada bi sve što bih mogla da mu odgovorim bilo pozivanje na tekst u 1. Mojsijevoj 1,1? Kako bi patetično to moglo izgledati! Taj stih, zajedno sa ostatkom prvog i drugog poglavlja 1. Mojsijeve, uopšte nije jedino mesto gde Biblija govori o stvaranju.

Novi zavet dokazuje verodostojnjost Starog zaveta.

Na primer, u Psalmu 104, David nam pokazuje kako se Bog stara o svemu što je stvorio. To je jasno pozivanje na Boga kao Stvoritelja sveta. Uzmimo i Knjigu o Jovu. U najvećem delu knjige, Jov i njegovi prijatelji raspravljaju o tome zašto i kako su Jova zadesile njegove nevolje. Kada se konačno i sam Bog pridružio ovom razgovoru, postavio je pitanje: „Gdje si ti bio kad ja osnivah zemlju?

Kaži, ako si razuman“ (Jov 38,4). Bog nastavlja da govori skoro sve do kraja knjige, i pita Jova da li je shvatio da je svemogući Bog Stvoritelj neba i Zemlje. Međutim, ukoliko reči čoveka po Božjem srcu i reči koje je sam Bog izgovorio nisu dovoljno uverljive, obratimo se Novom zavetu. Tekst u Delima 17,24 glasi: „Bog koji je stvorio svijet i sve što je u njemu, on, budući gospodar neba i zemlje, ne živi u rukotvorenjem crkvama.“ Osim toga, u 2. Korinćanima 4,6 stoji: „Jer Bog, koji reče da iz tame zasvetiti vidjelo, zasvijetli u srcima našima na svjetlost poznanja slave Božje u licu Isusa Hrista.“ Prema tome, Novi zavet dokazuje verodostojnjost Starog zaveta. Šest dana koje je Bog uzeo da stvori svet i sedmi dan koji je odvojio za odmor stoe kroz vekove i stajaće večno.

Dok budete proučavali pouku za ovu sedmicu, potražite mnogobrojne razloge za verovanje da je Bog stvorio ovaj naš svet.

Džodi Luis, Pittsburgh, Pensilvanija, SAD

UTEMELJIVAČ TEMELJA, STVORITELJ STVORENOG

DOKAZ (1. Mojsijeva, drugo poglavlje)

Ne

U naporu da pronađu smisao života, kulture po celom svetu prenosele su priče koje su, još mnogo pre nego što su teorija o velikom prasku i evolucija postale prihvacieni odgovori, pokušavale da objasne pojavu čoveka. Primeri obuhvataju mesopotamske i vavilonske mitove u tekstu Enuma Eliš, zapisane u 12. veku pre Hrista i ponovo otkrivene u 19. veku posle Hrista. U toj priči ubijena je boginja mora Tijamat, a Zemlja i nebo nastaju postepeno od ostataka njenog tela.¹ U drugom opisu stvaranja koji su nam ostavili Irokezi, temelje Zemlje postavila su stvorenja iz dubine koja su donosila blato iz dubine okeana i stavljale ga na leđa velike kornjače da bi spasle ženu koja je pala u more. Žena je bila nebo i ona je sedela na gomili blata.² Razvoj naučnog pristupa potisnuo je sve te priče, koje su jednostavno proglašene legendama ili mitovima.

**Možda su poruke
bile izmenjene, kao
u igri pokvarenim
telefonima.**

Bilo kako bilo, biblijski izveštaj o stvaranju preživeo je kao jedan od najcenjenijih izveštaja i kao bitan istorijski dokument. Ono što ovaj izveštaj odvaja od svih ostalih izveštaja jeste pozivanje na mesta s geografskim značajem: „A voda tecijaše iz Edema napajajući vrt i odande se dijeljaše u četiri rijeke, a jednoj je ime Fison ... a drugoj ... je ime Gehon, ona teće oko cijele zemlje Etiopske“ (1. Mojsijeva 2,10-13). Izveštaj se nastavlja lociranjem treće i četvrte reke, Hidekela i Eufrata. Osim ovih geografskih nagovještaja, opis funkcije nebeskog svoda upadljivo je detaljan. Čitaj tekst u 1. Mojsijevoj 2,5,6.

Činjenica da su priče o stvaranju tako slične predstavlja dokaz da je poruka, kao u igri telefonima u kojoj se menjaju imena i drugačije prikazuju mesta, pretrpela dosta izmena. Međutim, zahvaljujući razumevanju biblijskog izveštaja o stvaranju, mi se nalazimo bliže istini nego što bi to naučno razmatranje moglo da omogući. Na kraju krajeva, upravo tumačenje istorije kontroliše način na koji mi posmatramo stvarnost. Međutim, ono što je od izuzetne važnosti jeste činjenica da se u ovom izveštaju srećemo s velikim i moćnim Bogom koji nastavlja da svojim stvorenjima pokazuje svoju moć u njihovom životu kao pojedinaca.

Sonja Viliams, Pittsburgh, Pensilvanija, SAD

1 Dennis Bratcher, *The Voice*

2 O.D. Duane, „Native American Myths and Legends“. Morgana's Observatory

KAKO JE PREKRASNO VEROVATI!

*LOGOS (1. Mojsijeva 1,2; 2. Mojsijeva 31,13; Jov 38; 2. Korinćanima 4,6;
2. Timotiju 3,16; Otkrivenje 4,11)*

Značaj stvaranja (2. Korinćanima 4,6; Otkrivenje 4,11)

Kada razmatramo izveštaj o stvaranju, važno je da shvatimo njegovo značenje. Izveštaj o stvaranju objašnjava zašto treba da cenimo prirodu, same sebe, svoje druge i dan odmora, Subotu. U stvari, verovanje u izveštaj o stvaranju utiče na sva područja našeg života. Postoji razlog zašto početak Biblije tako detaljno raspravlja o Božjem stvaranju sveta i zašto to ponovo čini sa istom merom važnosti na kraju (Otkrivenje 4,11). Mi treba da shvatimo da se naša svest o vlastitoj vrednosti može održati na visokom nivou upravo zato što znamo da je Bog odvojio toliko vremena da nas načini sopstvenim rukama i da stvori prekrasni svet da u njemu živimo. Na primer, Bog kaže u prvom poglavlju 1. Mojsijeve: „Evo, dao sam vam sve bilje što nosi sjeme po svoj zemlji i sva drveta rodna koja nose sjeme; to će vam biti za hranu. A svemu zvjerinju zemaljskome i svjema pticama nebeskim i svemu što se miče po zemlji i u čemu ima duša živa, dao sam svu travu da jedu. I bi tako“ (1. Mojsijeva 1,29). Razmišljajmo svakoga dana o tome da se Bog stara o nama. Cenimo zato Njegove darove i molimo se da ih razumemo.

Dan odmora, Subota (2. Mojsijeva 31,13)

Putem stvaranja Bog nam je dao dar koji nastavlja da nam pruža – naš svet. Međutim, naš svet postaje sve zamorniji i nama je neophodno da se usredsredimo na Boga i da Mu neprestano zahvaljujemo na ljubavi koju pokazuje prema nama svakoga dana. Upravo tome služi dan odmora, Subota. U 2. Mojsijevoj 31,13 čitamo da Gospod smatra da svetkovanjem Subote odajemo slavu, hvalu i poštovanje Njemu kao svoj odgovor na činjenicu da je On naš Stvoritelj. Tu stoji: „Ali subote moje čuvajte jer je znak između mene i vas od koljena do koljena da znate da sam ja Gospod koji vas posvećujem.“ Kada razumemo i cenimo stvaranje, to jača naš odnos sa Bogom. Vrhunac svog odnosa s Njim i ključ prihvatanja spasenja predstavlja prihvatanje činjenice da nas On voli tako mnogo da je stvorio svet u kome možemo da napredujemo, čak i pre nego što je stvorio nas same. A kada nas je sazdao, sazdao nas je po svome obličju. Svaki put kada pogledamo sebe u ogledalu, dobijamo fizički podsetnik da Bog postoji. Prema tome, da jedan dan u sedmici bude posvećen Njemu sigurno nije suviše veliki zahtev!

Izveštaj o stvaranju (1. Mojsijeva 1; 2; 2. Timotiju 3,16)

Prvo i drugo poglavlje 1. Mojsijeve opisuju prve trenutke, minute, sate i dane našega sveta. Ljudi, zajednice i različite religije zaokupljeni su beskrajnim raspravama i istraživačkim projektima o tome kako smo nastali. Neki ljudi veruju u evoluciju i u teoriju o Velikom prasku, dok oni koji veruju Bibliji traže utehu i nalaze bolji život u poznavanju istine. Tekst u 2. Timotiju 3,16 uverava nas: „Sve je pismo od Boga dano

i korisno za učenje, za ukoravanje, za popravljanje, za poučavanje u pravdil!” Slava Bogu! Izveštaj o stvaranju je istinit i pouzdan!

Zašto ne treba da gundamo (Jov 38)

U 38. poglavlju Knjige o Jovu, Bog suočava Jova s njegovim samosažaljenjem. On jasno objavljuje da je stvorio nebo i Zemlju i da, prema tome, zna šta radi. Bog pita Jova: „Gdje si ti bio kada ja osnivah zemlju? Kaži, ako si razuman” (Jov 38,4). Iako se čini da Bog ukorava Jova, On i dalje koristi priliku da mu omogući uvid u svu složenost sveta koji je stvorio. Ovde Bog obaveštava i svaku osobu koja će čitati Njegovu poruku o stvaranju u toku budućih vekova. Mene lično hvata jeza kada čitam 38. poglavlje Knjige o Jovu, jer Gospod u njemu govori o nečemu što danas, u naše vreme, ljudi uglavnom smatraju poetskim, apstraktnim maštanjem. Tekst u 38. poglavlju Knjige o Jovu zapravo nas uči kako su čudesna dela stvaranja i kako je svemoguć naš Bog. On je veći od sveta, veći od greha, veći od neznanja, veći od sveopštег odbacivanja verodostojnosti Biblije, veći od bola, veći od katastrofa, veći od bilo koje političke partije, i svakako veći od Sotone. Trideset i osmo poglavlje Knjige o Jovu pobija tvrdnje svih nevernika da Bog nije stvaran i da ne postoji nikakva viša sila. Tekst ovog poglavlja odbacuje kao neosnovane i sve njihove hule na Boga. Na primer, Bog govori o Orionu (38,31), o munjama (38,35), o krvožednosti lavova (38,39), o siromaštvu (38,41). Sve su to činjenice s kojima se susrećemo u našem svetu. Drugim rečima, Bog je danas isti Bog kakav je bio tada. I On će biti isti Bog i u budućnosti. Mi ne treba da se brinemo, zato što verujemo u stvarnog Boga koji nas voli i koji je veći od nas. Kako je prekrasno sticati iskustva s takvim Bogom!

**„Gdje si bio kada ja
osnivah zemlju?”**

ODGOVORITE

1. Šta nam u stvaranju pomaže da razumemo Božju prirodu?
2. U čemu je važnost stvaranja za tebe lično?
3. Kakvu utehu nalaziš u činjenici da se Bog ne menja?

Alezija Etinof, Kolumbija, Merilend, SAD

„I svrši Bog do sedmoga dana djela svoja koja učini, i počinu u sedmi dan od svih djela svojih koja učini. I blagoslovi Bog sedmi dan, i posveti ga, jer u taj dan počinu od svih djela svojih, koja učini“ (1. Mojsijeva 2,2.3). Ovaj odmor je bio svrsishodan i pokazivao je Božju ljubav prema svemu što je stvorio.

Duh proroštva kaže: „Sledeći Stvoriteljev primer, trebalo je da i čovek počiva u taj sveti dan; i dok bude posmatrao nebesa i zemlju, da razmišlja o Božjem velikom delu stvaranja; dok bude zapožao dokaze Božje mudrosti i dobrote, da se njegovo srce ispunjava ljubavlju i poštovanjem prema Stvoritelju.“¹

Stvarajući Subotu, Bog je prikazao i svoju bezuslovnu ljubav prema svom narodu, izdvajajući vreme za koje je znao da će bitno za naš duševni mir. „Bog je video da je Subota bitna za čoveka, čak i u raju. Bilo mu je neophodno da jednoga dana u sedmici ostavi po strani sopstvene interese i poslove, da potpunije posmatra Božja dela i razmišlja o Njegovoj moći i dobroti. Subota mu je bila potrebna da se življe seti Boga, da se time probudi njegova zahvalnost, jer sve što ima i u čemu uživa dolazi iz velikodušne Stvoriteljeve ruke.“²

„Subota, dan odmora, bila je poverena Adamu, ocu i predstavniku ljudskog roda. Njenim svetkovanjem kao činom zahvalnosti, trebalo je da svi koji borave na Zemlji priznaju da je Bog njihov Stvoritelj i njihov zakoniti Suveren, da su oni delo Njegovih ruku u podanici Njegove vlasti.“³ Tako je Subota Božji potpis na svemu što je stvorio. To je dan kada treba da pokažemo Bogu svoju zahvalnost što nas je stvorio i prekrasna prilika da provedemo posebno vreme s Njim.

ODGOVORITE

1. Na koji način nas Subota uči o stvaranju?
2. Kako bi izgledao tvoj život da nam Bog nije dao Subotu kao dan odmora?

Talija Rajt, Templ Hils, Merilend, SAD

1 Patrijarsi i proroci, str. 47 orig.

2 Isto, str. 48 orig.

3 isto, str. 48 orig.

SAZNANJE DA SMO VAŽNI

PRIMENA (1. Mojsijeva 2,7.24; Psalam 8,4-8)

Sr

U izvesnom trenutku, svi počinjemo da razmišljamo o smislu svog života u velikoj shemi zbivanja. Da li smo samo stvorenja koja su nastala u nekakvoj eksploziji da bi živila, radila, najzad umrla i zauvek bila zaboravljena? Kada vidimo bol i stradanja koja muče naš svet i kada nam izgleda kao da se sve raspada, kako da znamo da postoji Bog koji nas je načinio sa određenom svrhom? O tome nam govori Biblija. Evo kako:

Isajia 45,18 opisuje Boga koji nije odbacio svet, već ga je stvorio sa određenom svrhom. I nas je namerno stvorio da živimo u tom svetu. „Bez obzira na to kakva bi mogla da bude namera neprijatelja i kakvu propast on može da prouzokuje gremom, Božji prvobitni plan će na kraju biti ostvaren. Stvaranje je bilo svrsishodan čin, a ne samo sebi cilj.”¹

1. *Mojsijeva 2,7 i 22* uči nas da je Bog doslovno oblikovao ljudе vlastitim rukama. U sedmom stihu, jevrejski original upućuje na „delo oblikovanja i doterivanja u nešto što će po svom izgledu odgovarati božanskom planu.”² U 22. stihu, upotrebljena je reč istog značenja kao i reč „izgraditi”.³ Umesto da nas jednostavno stvori svojom rečju, Stvoritelj je odvojio vreme da nas sam oblikuje. Tako prirodno, upravo kao roditelj. On duboko ceni svakog potomka svakog naraštaja. U stvari, On nam posvećuje toliko pažnje da čak zna i broj vlasni našoj glavi (Matej 10,30).

1. *Mojsijeva 1,27* uči nas da smo načinjeni po Božjem obličju. To je najviša počast koju nam je mogao ukazati. Mi smo sposobni da volimo, rezonujemo, biramo, osećamo. Bog ne bi uložio sve te sposobnosti i karakteristike u bića do kojih mu nije stalo!

Putem stvaranja, Bog pokazuje da mu je stalo do nas i da je pripremio duboki, lični, duhovni doživljaj za svakoga od nas.

ODGOVORITE

1. Bog nas je sve stvorio. Mi smo mu svi posebni i imamo svrhu postojanja. Kako bi to trebalo da promeni način na koji postupamo jedni prema drugima?
2. Svi smo stvoreni sa svrhom. Na osnovu tvojih sposobnosti, interesovanja i davora, šta misliš kakva je to svrha?

Metju Džonson, Bouvi, Merilend, SAD

1 The SDA Bible Commentary, vol. 4, 2nd ed., p. 268.

2 Isto, str. 222.

3 Isto, str. 226

ZABORAVLJANJE VELIKOG... SEĆANJE NA VELIKOG...

MIŠLJENJE, (Jov 38-42)

Kada se bore, hrišćanima je često teško da veruju u Boga koji je dovoljno veliki da stvori ovaj svet. „Gde je taj svemogući Bog u vremenima kao što su ova?“ – ljudi se često pitaju, ostajući razočarani i, u nekim slučajevima, klonule vere.

Samo stvaranje je zaista bilo veliki događaj. Knjiga o Jovu opisuje ga kao vreme kada „pjevahu zajedno zvijezde jutarnje i svi sinovi Božji klikovahu“ (Jov 38,7). Možete li sebi predstaviti prizore i zvuke slične tome? Svako veličanstveno biće, stvoreno pre nas, posmatralo je taj veliki događaj čekajući da vidi šta će još Bog načiniti, zadržano Njegovom moći i veličanstvom. Međutim, izgleda da se haosu često prisutnom u našem životu ne posvećuje dovoljna pažnja. Čak i mnogi verni pojedinci u Bibliji zatiču sebe u nedoumici kad se nađu u teškim trenucima. Jov, posebno, izgubio je sve što je imao i stoga propustio da shvati s kim razgovara, kakve sposobnosti ima njegov Bog. U trenucima žalosti, bola i agonije može se učiniti da Stvoritelja ne dottiču naše traume. Međutim, to je daleko od istine!

Ovaj veliki događaj pokazuje neograničenu Božju moć.

Upravo u trenucima kao što su takvi, kao da izveštaj o stvaranju dobija još veću važnost. Taj veliki događaj nam pokazuje neograničenu moć našeg Gospoda. On je Bog koji odgovara. On je Onaj koji zna gde se

tama završava i gde počinje svetlost. On je Bog koji drži okeane u njihovim granicama.

Naš um je nesposoban da razume koliko je stvaranje bilo zaista čudesno. Često ne uspevamo da shvatimo da isti taj Bog postoji i danas, sa istom silom i mudrošću koje je imao u toku tih davnih dana. Slično Jovu, problemi koje imamo mogu da nas navedu da posumnjamo. Međutim, iako nevolje mogu da prodrnu u naš život, nikada ne smemo da zaboravimo Boga koji nas je stvorio. Biblija je jasna u pogledu stvaranja. Kada smo u nedoumici, čitajmo prvo i drugo poglavlje 1. Mojsijeve da obnovimo svoju veru u Boga kome je stalo do onoga što je stvorio – a stvorio je i tebe!

ODGOVORI:

1. Kako te izveštaj o stvaranju uverava u Božju moć da razreši probleme u tvom životu?
2. Zašto je često tako lako da zaboravimo na našeg Stvoritelja Boga u vreme nevolje? Šta bismo mogli učiniti da sprečimo da se to dogodi?

Edrei Rodriguez, Bronx, Njujork, SAD

DVA VAŽNA ODGOVORA

ISTRAŽIVANJE (1.Mojsijeva 1,2; Otkrivenje 14,7)

Pe

ZAKLJUČAK

Prihvatanje biblijskog izveštaja o stvaranju daje nam svest o vlastitoj vrednosti. Ono odgovara na dva važna pitanja: „Odakle dolazim?“ i „Kuda idem?“ Kada je stvorio svet, Bog se postarao za naše fizičke potrebe, i za naše emocionalne i duhovne potrebe, uspostavljajući Subotu kao dan odmora i kao simbol svoje ljubavi prema nama. Subota nam obezbeđuje vreme da razmišljamo o Božjoj dobroti i da odgovaramo na nju slavljenjem i obožavanjem. To je sedmični podsetnik da Bog upravlja prošlošću, sadašnjošću i budućnošću i da On ima određeni plan za svoja stvorenja.

RAZMOTRITE

- Načini kolaž od slika iz novina i časopisa kojima će ilustrovati lepote i čudesa prirode. Napiši tekst iz Otkrivenja 14,7 usred kolaža: „Poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju, mora i izvore vodene!“
- Izađi posle zalaska sunca na neko sigurno mesto gde neće biti mnogo dodatne svetlosti i pogledaj zvezde. Dok to budeš činio, razmisli o tome da Bog koji ih je stvorio zna i broj vlasni na tvojoj glavi (Matej 10,30). Kada se vratiš u kuću, citaj Psalam 8.
- Posluži se lončarskom glinom da načiniš model neke životinje ili cveta. Koliko se tvoje delo može uporediti s Božjim delom stvaranja? Na kakva osećanja te navodi Božja stvaralačka sila?
- Pronađi pet biblijskih tekstova koji govore o Bogu kao Stvoritelju i nauči ih napamet.
- Slušaj muziku koja slavi Boga, koju inače ne slušaš često. Usredsredi se na reči. Zatim pokušaj da napišeš reči za pesmu hvale služeći se poznatom melodijom.
- Planiraj putovanje u prirodu s nekim prijateljima iz subotne škole. Razgovarajte o tome kako vam Bog govori preko dela koja posmatrate.
- Istraži mišljenje svoje porodice o tome gde se osećaju najbliže Bogu i gde su naročito skloni da Ga hvale.

POVEŽI:

Patrijarsi i proroci, drugo poglavlje

„The Creation“, James Weldon Johnson, <http://www.poemhunter.com/poem/the-creation/>.

Creation and Evolution, Dwight K. Nelson.

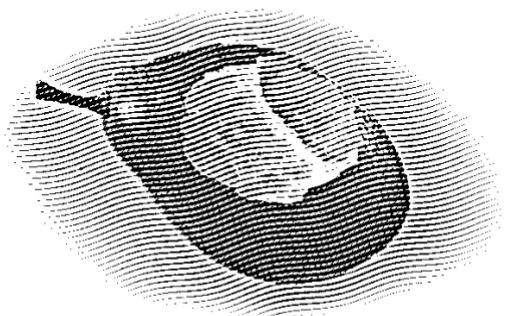
God of Wonders, DVD izdavač „Review and Herlad“

Essence of Worship, <http://www.essenceofworship.org/>.

Odri Anderson, Lindsberg, Švedska

Pouka 5

Od 26. januara do 1. februara.



Stvaranje i moral

„I zaprijeti Bog čovjeku govoreći: jedi slobodno sa svakoga drveta u vrtu, ali s drveta poznanja dobra i zla, s njega ne jedi; jer u koju dan okusiš s njega, umrijećeš“
(1. Mojsijeva 2,16.17).

I DALJE POD VATROM

UVOD (1. Korinćanima 3,5)

Su

Nedavno sam čitao u lokalnim novinama da je neka militantna grupa u Somaliji proglašila zabranu prodaje sambuse, omiljene narodne pite, nadevene mlevenim mesom, povrćem ili žitaricama. Takva zabrana zaista zvuči neobično u jednoj ratovima izmučenoj, glađu pogodenoj zemlji, ali ono što me je još više zbulilo jeste činjenica da su islamisti smatrali da je ta namirnica u obliku trougla na neki način povezana sa simbolom hrišćanstva i da je zato nepogodna za prodaju.

Sukobi oko religijskih verovanja često se proširuju i na ono što ljudi jedu, piju, nose na sebi ili na način njihovog ponašanja. Međutim, kao hrišćani, mi verujemo da svi potičemo od jednog Boga koji nas je stvorio po svom obličju. To nas potpuno izdvaja od svega ostalog što je Bog stvorio, i kao jedina bića stvorena po Njegovom obličju mi Mu dugujemo svoj život.

Čak i ljudi raznih verovanja o Богу i svom poreklu treba da otkriju istinu da svi mi potičemo iz istog izvora, kome dugujemo potpunu odanost. U toku ove sedmice istraživaćemo zašto imamo dobar razlog da verujemo da postoji Bog koji nas je stvorio i da naš život nije besmislen. Takođe ćemo istražiti na koji način svi zavisimo od tog prekrasnog Boga.

Zajedno s našim poreklom dolazi i niz pravila koja oblikuju naš život na Zemljiji. Moral je sistem ponašanja zasnovan na tim merilima. Taj sistem, dakle, upravlja našim svakodnevnim odlukama. Bog koji nas je stvorio dao nam je smernice tako da ne moramo da lutamo prilikom donošenja odluka. Ljudi često govore da mogu da vide odraz Boga u fizičkim pojавama kao što su zvezde, planine, jezera ili šume. Međutim, mogu li oni da vide da se Bog odražava i u odlukama koje Božji narod donosi i u njihovom ponašanju?

U toku ove sedmice proučavaćemo o svojoj zavisnosti od Boga, o tome da nas je On načinio po svom obličju i da pravila morala i odgovornosti treba da primenimo u svom svakidašnjem životu.

Zajedno s našim poreklom dolazi i niz pravila koja oblikuju naš život na Zemljiji.

Feliks Otieno, Homa Bej Kaunti, Kenija, Afrika

Naše pravo na vlasništvo (Psalam 95,6.7; 100)

U nekim zemljama postoji sloboda religije. U drugim, ljudi još nemaju to pravo. U Bibliji, jasno je postavljeno da ljudi imaju samo jednog Stvoritelja, svemogućeg Boga. Pošto je Bog večan (Jovan 8,35), imamo dovoljno razloga da se oslonimo na Njegovu svemoć, sigurni da zavisimo od savršenog božanskog Izvora koji je nepromenljiv (Malahija 3,6). Kao stado pod Njegovom brigom, nama je neophodno da se oslonimo na Njega i za život i za mudrost.

Kao Božja stvorenja, imamo pravo da obožavamo i poštujemo svog Stvoritelja. U trenutku kada nam se uskrati to pravo, ili našim samostalnim izborom ili odlukom nekog drugog, mi prestajemo da vraćamo Bogu ono što Mu pripada. U svojoj beskrajnoj ljubavi prema nama, On nam daje slobodu da izaberemo Njega ili da Ga odbacimo. Ako prihvatimo uslove za spasenje koje nam je omogućio preko Isusa Hrista, imaćemo radost u ovom životu i u životu koji će tek doći.

Božji predstavnik (1. Mojsijeva 1,26-28; 9,6)

Bog nas je stvorio po svom obličju. Ljudski rod je bio vrhunac Njegovog dela stvaranja. Kao takve, On je Adama i Evu stavio u Edemski vrt da „se rađaju, množe, da napune zemlju, da vladaju njome i da budu gospodari od riba morskih i od ptica nebeskih i od svega što se miče po zemlji“ (1. Mojsijeva 1,28). Sve to pokazuje da su ljudi bili pozvani da predstavljaju Boga na Zemlji. On nam je dao sposobnost da budemo Njegovi prijatelji. U tom smislu, mi smo dobili odgovornost da se staramo o Njegovim drugim stvorenjima. Prirodnii izvori koje je Bog stvorio, kao što su ribe, životinje, ptice i biljke, nama su povereni da se staramo o njima ne ugrožavajući ekološku ravnotežu geografskih područja na kojima živimo.

Bog je bio prekrasni Stvoritelj i da bi se osigurao da će Njegovo delo biti dobro zbrinuto, On je stvorio ljudе i postavio ih da se staraju o svemu. Jedna činjenica koju ne smemo da zaboravimo kao Božji predstavnici jeste da celokupni ljudski rod potiče od jedne žene i od jednog čoveka. Mi smo svi potomci tog jednog para roditelja. Prema tome, mi smo svi braća i sestre i zato ne smemo da gajimo odbojna osećanja jedni prema drugima. Bog nam je dao sposobnost da se umnožavamo, da napuniemo zemlju i da se staramo o svemu, očekujući i da se staramo jedni o drugima, da pokazujemo time Božju ljubav jedni prema drugima (1. Jovanova 4,7.8).

Hristovim stopama (Filibljanima 2,1-8)

Možemo li mi da hodamo Hristovim tragom u dvadeset i prvom veku? To pitanje uznemiruje misli mnogih mlađih ljudi danas. Međutim, Božja Reč je jasna. Hristos i Otac imaju isti karakter. Prema tome, ako želimo da ocenimo karakter Stvoritelja, moramo ga potražiti u životu Isusa Hrista. Biblija nam govori da treba da volimo svoje

neprijatelje (Matej 5,44). U svom ljudskom umu, mi možemo misliti da je to nemoguće. Međutim, naš Stvoritelj voli svakoga. Hristos je potvrdio Božju ljubav kada je došao da živi s nama ljudima, kada je išao istim putevima s njima, kada je zajedno s njima jeo njihovu hranu. U paraboli o milostivom Samarjaninu (Luka 10,25-37), Biblija prikazuje ideju o neograničenoj ljubavi koja predstavlja karakter našeg Stvoritelja. Bog želi da budemo ljubazni, milostivi i puni ljubavi prema svima s kojima se srećemo, upravo onako kakav je On bio. Kada to postignemo, onda smo međusobno sjedinjeni kao Hristova porodica.

Suočeni sa sudom (Matej 25,25.31-46; Dela 17,16-31)

Mi govorimo o sudnjem danu kada će Bog otvoriti nebeske knjige da pokaže istoriju našeg života. Duboko u svojim mislima, mi znamo veoma dobro kako smo provodili svaki dan u svom životu. Bog želi da prepoznajemo Njega u svakoj situaciji u životu, bez obzira da li smo srećni ili žalosni. Većina ljudi nalazi da im je teško da slave Boga u teškim okolnostima. Međutim, Bog posmatra i prati svaki korak našeg puta dok prolazimo kroz život.

Merila na sudu obuhvataju i način na koji primenjujemo Božja načela morala i odgovornosti. Drugim rečima, kako živimo sa ostalim ljudima u svim okolnostima života ima veliki značaj u našem hrišćanskom životu. Imamo li saosećanja prema bolesnima, gladnima, beskućnicima, onima koji su u zatvoru, onima čiji je život uništen ratom? Šta činimo za ljudе kojima je potrebna pomoć tako da mogu u nama da vide Hrista?

**Možemo li hodati
Hristovim tragom
u dvadeset i prvom
veku?**

Mi ćemo biti pozvani na odgovornost za sve što smo činili u životu. Zato moramo pažljivo da ispitujemo sve svoje postupke i sve svoje reči kako bismo utvrdili šta će i koga će ljudi videti u nama dok nas posmatraju.

ODGOVORITE

1. Razmišljajte o posebnim načinima na koje možemo odgovoriti na potrebe bližnjih tako da mogu da vide Hrista u nama.
2. Bog nas je stvorio da Ga obožavamo i da Mu služimo. Zašto, onda, neki stanovnici sveta i dalje ne uživaju to pravo?
3. U kojoj meri treba da se staramo o svetu prirode koji je Bog stvorio?

Selin Khavetsa, Nairobi, Kenija, Afrika

Bog nas je stvorio po svom obličju tako da budemo Njegovi predstavnici na Zemlji. Bog nas voli i čežne da nam bude bliže nego što su zemaljski roditelji svojoj deci. U isto vreme, On želi da volimo svoje bližnje i da saosećamo jedni s drugima i u dobrim i u lošim vremenima.

„U priči o milostivom Samarjaninu Hristos je prikazao prirodu prave vere. Pokazao je da se ona ne sastoji od sistema, simbola vere ili obreda, već u obavljanju dela ljudi, u donošenju najvećeg dobra drugima, u pravoj dobroti.“¹

„Nebeski anđeli posmatraju nevolje Božje porodice na Zemlji i spremni su da sađaju s ljudima u uklanjanju tlačenja i patnji. Bog je u svom proviđenju doveo sveštenika i Levita na put gde je ležao ranjeni pačenik da bi mogli da vide da mu je potrebna milost i pomoć.“² Ipak, oni su odlučili da ne poslušaju Božji nalog. Samarjanin se, međutim, „nije pitao da li je stranac Jevrejin ili neznačajac. Samarjanin je dobro znao da bi mu ljudi, u slučaju da se uloge zamene, sigurno pljunuli u lice i prezirivo prošli pored njega. Međutim, nije oklevao zbog toga ... Bilo mu je dovoljno da

se pred njim nalazi ljudsko napačeno biće u potrebi.“³ To je primer koji bi trebalo da sledimo. Hodati Hristovim stopama zahteva da sledimo Njegov primer saučešća, milosti i ljubavi u sva vremena.

Hristos nas je zatekao na umoru i preuzeo je naš slučaj.

„U priči o milostivom Samarjaninu Isus je prikazao sebe i svoju misiju. Sotona je prevario, izmučio, opljačkao, upropastio čoveka i ostavio ga da pogine, ali Spasitelj se sažalio na naše bespomoćno stanje. On je napustio svoju slavu da bi došao da nas izbavi. On nas je našao na umoru i preuzeo naš slučaj. Iscelio je naše rane. Pokrio nas je svojim ruhom pravednosti. Otvorio nam je sigurno utočište i potpuno se postarao za sve naše potrebe, snoseći sve troškove. Umro je da bi nas otkupio.“⁴

ODGOVORITE:

1. Koje tri karakteristike dobrog Samarjanina treba da primeniš u svom životu kako bi sledio Hristov primer?
2. Na koji način bi u svojoj društvenoj zajednici mogao da pokažeš „sveštenicima i Levitima“ kako da slede primer milostivog Samarjanina?

Sajlas Oniango, Nairobi, Kenija, Afrika

1 Čežnja vekova, str. 497 orig.

2 Isto, str. 500 orig.

3 Isto, str. 503 orig

4 isto, str. 503.504 orig.

Moralna odgovornost nam pomaže da odredimo koliko je pravilan naš način razmišljanja. „Treba da postoji način da se razlikuje šta je dobro, a šta zlo. Na primer, moralno merilo mora da odredi da je ljubaznost prema deci dobra, a da je mučenje dece zabave radi nešto loše. Ukoliko bi merilo bilo čisto subjektivno, ljudi bi mogli da veruju šta god hoće i svako bi mogao da izgleda pravedan ako primenjuje pravdu po svom nahođenju. Čak je i 'društvena pravda' zasnovana na mišljenjima ljudi. Prema tome, nama su potrebna merila koja se mogu primenjivati bez obzira kako izgledaju ljudska pojedinačna i zajednička mišljenja.“¹

To merilo je Biblija, u kojoj nam je Bog dao univerzalno primenljivo sredstvo da njime proveravamo svoje misli i poнашење. Biblijска merila su primenjiva na svakoga, bez straha ili pristrasnosti, u svakoj životnoj situaciji. Na primer, mi znamo da možemo da se služimo svojim pravom da donosimo slobodne moralne odluke. Međutim, znamo i da ćemo biti odgovorni za svaku misao i za svako delo. Upravo zato je na dan suda Bog postavio Čoveka koji će sedeti na nebeskom prestolu i izreći presudu svima. Taj čovek je Isus Hristos. Upravo zato smo mi kao hrišćani obavezni da činimo dobro u skladu s Biblijom. Čineći tako nećemo uskratiti sebi nijedno od bogomdanih prava koja imamo kao pojedinačna ljudska bića. Mi imamo tu obavezu prema Bogu, čak i u slučaju da se ona protivi našim interesima.

Moralna odgovornost donosi i svoju nagradu. Za one koji veruju u Isusa Hrista i žive u skladu s Njegovim načelima uz pomoć Svetoga Duha koji stanuje u njima, život se ne završava ovde. Umesto toga, postoji značajna konačna nada koja ih nosi u budućnost u ovom životu i dalje u večnost.

ODGOVORITE:

1. Šta biste izabrali i zašto: (a) dobar život ovde bez nade posle smrti, (b) život sa Hristom ovde na Zemlji s nadom u večni život?
2. Kako se nosite s odlukama koje idu protiv vaših interesa, a posebno kada se takve odluke odnose na vaš duhovni život?
3. Šta nas tekst u Galatima 5,13-26 uči o životu u Duhu i o moralnoj odgovornosti?

Beatrix Akinii, Nairobi, Kenija, Afrika

**Moralna
odgovornost
donosi i svoju
nagradu.**

1 W. Craig, „Can there be moral accountability if there is no life after death?“

Sotona je izopaočio naš način života u tako zastrašujućoj meri da neki ljudi misle da mogu da opstanu bez Boga. Međutim, ostaje istina da celi svemir pripada Njemu. On je na početku svega, uključujući i naš život. Nema nijedne druge sile na koju bismo se mogli osloniti i od koje treba da budemo zavisni. Bog Stvoritelj je moćniji i obavešteniji od bilo kojeg pojedinačnog ljudskog bića ili od celog čovečanstva utezog zajedno. Od samog početka, On je ispoljavao istrajanost u svojoj ljubavi prema nama, čak i pošto su Adam i Eva sagrešili. Zbog svoje ljubavi prema nama, Bog je došao na Zemlju kao Hristos da premosti provaliju koju je greh prouzrokovao. Prema tome, osim što je Stvoritelj, Hristos je i naš Otkupitelj, i verom u Njega mi bivamo pomireni s Bogom. Oslanjanje na Hrista donosi nam nadu u večni život. Naša zavisnost od Njega će rasti kada budemo činili sledeće:

Molitva je naša životna veza s Božjim prestolom.

Pevajući pesme Njemu ili svirajući nadahnutu muziku možemo biti pokrenuti da komuniciramo s Njim.

Doneti ličnu odluku o promeni. Greh je prekinuo naš odnos s našim Stvoriteljem. Međutim, pošto je Hristos umro na Golgoti, naš odnos s Njim može se obnoviti. Od svakog od nas kao pojedinca zavisi da li ćemo doneti ličnu odluku da sledimo Hrista.

Budite istrajni u molitvama. „I svakom molitvom i moljenjem molite se Bogu bez prestanka, a uz to stražite sa svakim trpljenjem i molitvom za sve svete“ (Efescima 6,18). Molitva je naša životna veza s Božjim prestolom. Osim toga, kada se molimo jedan za drugog, pomažemo međusobnoj ljubavi da raste i jača.

ODGOVORITE:

4. Šta tebe lično odvaja od Boga?
5. Da li je naša zavisnost od Boga pravo ili prednost? Objasni.
6. Na koje bi još načine naša zavisnost od Boga mogla da raste?

Goreti Atieno, Homa Bej Kaunti, Kenija, Afrika

Još mnogo pre no što sam napunila deset godina, moja majka me je učila kako da brinem o nevoljnim. Imala je običaj da i meni i mojim vršnjacima govori da, umešto da za godišnji odmor idemo na plažu i mondenska mesta, treba da pomažemo ljudima iz svoje okoline koji su bolesni ili gladni. Drugim rečima, ona nas je učila kako da budemo slični Hristu.

I dok pišem ove reči, postoji široko rasprostranjena glad i suša na Rogu Afrike. Strašno je i gledati starije ljude i žene i decu kako se muče na ivici smrti. Mogućnosti u kampovima za izbeglice napregnute su do krajnosti. Međutim, narod i dalje dolazi u njih iz ratom opustošene Somalije. Domaće i divlje životinje su pogođene u istoj meri.

Imajući upravo ovakvo stanje na umu, moja zemlja je pokrenula projekt „Kenijci za Keniju“. Svaki građanin treba da pokloni najmanje deset šilinga (deseti deo američkog dolara) da bi se spasli ljudi koji žive na Rogu Afrike. U toku kratkog perioda od samo nekoliko dana, projekt je prikupio više od pola milijarde šilinga, osim materijalnih donacija.

**Ljubav i služba
drugima su stubovi
Božjeg karaktera.**

Velikodušnost mojih zemljaka pružila mi je neke važne pouke, a jedna od njih glasi: Ako živimo jedni za druge, možemo uneti veliku promenu u naše društvene zajednice, a posebno u teškim vremenima. Ljubav i pomoć koje pružamo svojim bližnjima u potrebi pruža im dragocenu pouku o ljubavi njihovog Stvoritelja prema njima. Zaista, takva ljubav i služba drugima predstavljaju stubove Božjeg karaktera. Ta ljubav Ga je i poslala na Zemlju u osobi Isusa Hrista da spase od greha svakog čoveka, a ne samo izabranu nekolicinu.

Hristos i Otac su jedno po karakteru i namerama. Ipak, Hristos nije smatrao da je jednakost s Bogom nešto oko čega se treba otimati (Filibljanima 2,6). Umesto toga, ponizio je samog sebe do krsta kako bi nas otkupio. Kao jedna od Njegovih sledbenica, osvedočena sam da moramo da pokažemo velikodušnost na delu, jer u Božjim očima Njegova ljubav potrebna je svima. Mi možemo da odlučimo ko ćemo ili šta ćemo biti u životu. Ali, ne smemo nikada zaboraviti nevolje svojih bližnjih. Uvek se moramo truditi da delimo s njima ono što možemo. Čineći tako, prikazaćemo im osobine karaktera našeg i njihovog Stvoritelja.

ODGOVORITE:

Osim što možemo da priložimo novac, kako lično možemo da pokažemo saosećanje prema onima koji pate oko nas, u našoj društvenoj zajednici?

Helen Atieno, Rongo Taunšip, Kenija, Afrika

ZAKLJUČAK

Bog je Adama i Evu stvorio kao savršena bića jer su bili stvorenji po Božjem obličju. Osim toga, Bog je proglašio savršena merila koja ljudi treba da slede i da tako postaju sve sličniji Njemu. Posle Adamovog i Evinog pada u Edenu, svi ljudi su postali nesavršeni. Međutim, Božja merila i zahtevi su ostali isti – da budu slični Njemu. U svojoj ograničenoj snazi mi ne možemo da dostignemo to stanje, ali su Isusov život i Njegova smrt omogućili da naši gresi budu oprošteni i zamenjeni Isusovom dobrotom. Mi možemo odlučiti da prihvativamo tu posebnu prednost. Isus ne traži od nas da prvo činimo dobro da bismo se mogli nazvati Njegovim sledbenicima. Pozitivne promene u našem životu dokaz su naše povezanosti sa Isusom.

RAZMOTRITE

- Vodi dnevnik koji treba da prati tvoje duhovne uspone i padove. Posmatraj način na koji se tvoj život menja tokom vremena kada si blizu Isusa.
- Sastavi oksimoron (dve reči koje nikako ne idu zajedno, ali kada se spoje, dobijaju novo značenje) koji opisuje stanje saradnje sa Isusom. Načini rečenicu, služeći se tim oksimoronom, da objasniš njegovo dublje značenje.
- Nacrtaj sliku koja prikazuje ovaj niz događaja – Adamovo i Evino savršeno stanje, njihov pad u greh, Isusovu smrt i čovekovo ponovno sticanje njihovog savršenog stanja.
- Pronađi najmanje pet poznatih citata koji se odnose na hrišćanski život (Na primer: „Dela ne moraju uvek da donesu sreću, ali nema sreće bez dela.“ Dizraeli) Pevaj neku pesmu u kojoj se govori o hrišćanskom rastenju i napredovanju.

POVEŽI:

Put Hristu, sedmo i osmo poglavlje; Misli sa Gore blagoslova, 76-78 orig.

Prema Gajkvad, Silang, Filipini

Pouka 6

Od 2. do 8. februara 2013.



Stvaranje i pad u greh

„I još mećem neprijateljstvo između tebe i žene i između sjemena tvojega i sjemena njezina; ono će ti na glavu stajati, a ti ćeš ga u petu ujedati“ (1. Mojsijeva 3,15).

Tu priču smo čuli mnogo više puta nego što možemo da izbrojimo. Sotona naloge goveštava da se Bogu ne može verovati, da uskraćuje ljudima nešto vrlo poželjno. Žena je prevarena i uzima zabranjeni plod. Adam nije prevaren, već nepromišljeno odlučuje da se pridruži Evi. Onda saznaju šta znači pasti u greh, osetiti krivicu i stid. Užasnuti, skrivaju se pred svojim voljenim Stvoriteljem.

Bog nas traži, ne osuđuje nas, već želi da nas izleči i obnovi.

To je priča koji smo i sami ponavljali više puta nego što možemo izbrojati. Grešni po svojoj prirodi, padali smo na Sotonine nagoveštaje da Bog nije dostoјan poverenja, da nas ne voli dovoljno, da nam uskraćuje nešto vrlo poželjno, da je strog, da nas osuđuje, da je osvetoljubiv. Ponekad su nas drugi varali. Ponekad smo mi varali sami sebe. Ponekad smo odlučivali da činimo ono što smo znali da nije dobro. I onda smo i sami saznavali šta znači biti krov. Da bismo sakrili svoju krivicu i sramotu, i mi smo bežali od Boga, za koga smo smatrali da se sigurno ljuti na nas.

Naša buntovna dela nisu uvalila celokupnu planetu u propast kao što se dogodilo posle Adamovog i Evinog greha. Mi smo upropastili samo svoj ugao planete ili, možda, samo svoje srce. Međutim, i mi se plašimo da se sretнемo sa svojim Stvoriteljem.

Hvala Bogu, priča o Adamu i Evi ne završava se njihovim večnim odvajanjem od Boga. Umesto toga, Bog dolazi u Edemski vrt i poziva svoje prijatelje; nešto u Njegovom glasu podstiče ih da napuste svoje skrovište i izađu pred Njega iako obuzeti strahom. I premda smesta počinju da navode izgovore i ukazuju prstom jedno na drugo, Bog jasno kaže ono što želi da im kaže. *Kaže im da nisu odbačeni. Kaže im da su vredni truda, da su vredni spasenja.*

Iako je moralno biti drastičnih, neizbežnih posledica zbog njihovih postupaka, Bog im je pokazao da ne želi osvetu. Naprotiv, On želi da ih spase od greha i njegovih posledica. Onog istog dana kada su pali, Bog im otkriva svoj plan da krivicu čoveka preuzme na sebe. On će doći na ovu Zemlju i u ljudskom obliku sam pretrpeti kaznu za ljudski greh. U toku tog procesa, biće mučen, okrvavljen, ubijen. Međutim, smrškaće najzad zmiji glavu.

Naravno, to je i naša priča. Bez obzira na to šta smo učinili, ni mi nismo odbačeni. I mi smo vredni spasenja. Bog nas traži, ne osuđuje nas, već želi da nas izleči i obnovi.

Da, zaista smo pali u greh. Ali smo pali i u naručje blagodati – Božje blagodati koja će pre žrtvovati sebe nego da žrtvuje nas.

Melani Asaki, Moskou, Ajdaho, USA

PREVARENİ DOKAZIMA

DOKAZ (1. Mojsijeva 3,4-6)

Ne

Kada ste poslednji put morali da donesete neku važnu odluku? Kroz koji proces ste morali da prođete dok ste je donosili? Svakako da ste ocenjivali dokaze za koje ste znali. To je logično, ali ponekad dokazi nisu ono što izgleda da jesu.

Eva je bila prva osoba koju su prevarili lažni dokazi. Prema tome, šta su dokazi? Dokazi su nešto što se upotrebljava da se potvrdi ili dokaže istinitost neke tvrdnje. Tekst u 1. Mojsijevoj 3,4-6 opisuje Evin susret s kušačem. Sotona je navodi da posumnja u Boga (1. Mojsijeva 3,1). On pogrešno predstavlja Božje reči kada kaže: „A zmija bješe lukava mimo sve zvijeri poljske koje stvori Gospod Bog, pa reče ženi: je li istina da je Bog kazao da ne jedete sa svakoga drveta u vrtu?“ (1. Mojsijeva 3,1) Stvari su krenule nagore kada je počeo da umanjuje posledice neposlušnosti: „Nećete vi umrijeti“ (1. Mojsijeva 3,4) i kada je stao da obećava natprirodne koristi od neposlušnosti: „Nego zna Bog da će vam se u onaj dan kada okusite s njega otvoriti oči, pa ćete postati kao bogovi i znati što je dobro i što je zlo“ (1. Mojsijeva 3,5).

Đavo je kušao Evu na tri područja: telesna želja, želja očiju i ponos života (Luka 4,1-13; 1. Jovanova 2,16). Eva je svoju odluku zasnivala na spoljašnjem izgledu stvarti. Njena želja za mudrošću i lepotom kao da odražava želje današnjih ljudi. Želja za uzdizanjem sebe očigledna je u popularnoj kulturi uopšte i u industriji zabave posebno. Ljudi neprestano traže melem za telesno usavršavanje, i dok tragaju za znanjem samo znanja radi, nastaju nove škole mišljenja.

Đavo se približio Evi na tri područja.

Međutim, Bog nam obezbeđuje ispunjen život i nebesku nagradu za život službe bližnjima. Usred naše samodovoljnosti, pometnje i neodlučnosti, On nas poziva da razmišljamo o Njegovoj ljubavi. Njegova ljubav nam može pomoći da odlučno odgovorimo na laži neprijatelja. Možemo biti sigurni da će nas naš svemoćni Bog voditi svakoj istini čim Mu predamo svoju volju.

ODGOVORITE

1. Zmija je upitala Evu: „Zar je Bog stvarno rekao da ne smete da jedete sa svakoga drveta u vrtu?“ Kako je mogla da odgovori Sotoni na neki drugi način?
2. Kako nas Sotona danas kuša na način sličan onome kojim se poslužio da iskuša Evu? Koje sredstvo, ponuđeno u Bibliji, možemo tada da primenimo?

Klodian Anderson-Atkinson, Pulman, Vašington, SAD

BOŽJA BLAGODAT POBEĐUJE GREH

*LOGOS (1. Mojsijeva 3,1-6.13-17; Matej 4,3-10; Jovan 3,16.17;
Rimljanima 5,12-21; Kološanima 2,20-23; 1. Petrova 5,8.)*

Lukava zmija (1. Mojsijeva 3,1-6)

Zamisli da se šetaš prekrasnim vrtom i da najdeš na ženu koja razgovara sa zmijom. Znaš da ih moraš ostaviti na miru, ali ne možeš da se uzdržiš da ne slušaš razgovor:

Zmija: Zar vam je Bog zaista rekao da ne jedete sa svakoga drveta u vrtu?

Žena: Ne! Ne baš tako. Rekao je da možemo jesti sa svakoga drveta, osim ovoga!

Naglasio nam je da taj plod uopšte i ne diramo, jer ćemo umreti.

Zmija: Nemojte biti nerazumnii. Nećete umreti ako ga okusite. Čim budete jeli s tog drveta, osećaćete se neverovatno. Bićete slični Bogu i znaćete šta je dobro a šta zlo.

Žena: Zaista? Zašto nam je onda Bog uopšte zabranio da ga jedemo?

Zmija: Zato što ne želi da budete tako moćni kao što je On.

Posle tog poslednjeg komentara, gledate ženu kako uzima plod i prinosi ga ustima. Taj prizor obeležava nastajanje greha u našem svetu. Izokrećući istinu, Sotona je usadio sumnju u Evino srce. Naveo ju je da poveruje da Bog uskraćuje njoj i Adamu priliku da potpuno razviju svoje snage. Prerušen u zmiju, Sotona je čekao u zasedi da Eva prođe tim putem kako bi dobio priliku da Božje reči izokrene u svoju korist i stekne vlast nad ljudskim rodom i svetom koji je Bog stvorio.

Sukob s đavolom u pustinji (Matej 4,3-10)

Na kraju Isusovog posta od 40 dana, Sotona je pokušao da ga navede na greh. Prvo je zatražio od Isusa da se nahrani time što će kamenje pretvoriti u hleb. Međutim, Isus je odbio: „Ne živi čovjek o samom hljebu nego o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih“ (Matej 4,4). Sotona je zatim citirao biblijske tekstove pošto je prethodno predložio Isusu da skoči s vrha hramske građevine: „Jer u pismu стоји да ће andelima svojim zapovjediti за tebe и узеће те на рuke да где не запнеš за камен ногом svojom“ (Matej 4,6). Isus ga je ponovo odbio, govoreći: „Ali и то стоји написано: nemoj kušati Gospoda Boga svojega.“ I konačno, Sotona je ponudio Isusu sva carstva ovoga sveta ako padne na kolena pred njim i pokloni mu se. Međutim, Isus je zapovedio Sotoni da ide od njega, govoreći: „Jer стоји написано, Gospodu Bogu svojemu poklanjaj se и njemu jedinome služi“ (Matej 4,10). Sotona je otisao, a andeli su prišli da služe Isusu.

Pobediti Sotonu uz pomoć Pisma (Kološanima 2,20-23; 1. Petrova 5,8)

Iz ovog Isusovog iskustva sa Sotonom učimo da nam, u slučaju kad se suočimo sa iskušenjem, Biblija može poslužiti kao snažno oružje. Ona je „oštira od svakoga

mača, oštra s obje strane” (Jevrejima 4,12). Učenje biblijskih tekstova napamet i upotreba ovog snažnog oružja učiniće da pobedimo svakog neprijatelja koji nam se približi. Osim dubokog razumevanja Biblije, potrebna nam je i stalna budnost. Kao što kaže tekst u 1. Petrovoj 5,8: „Budite trijezni i pazite, jer suparnik vaš đavo, kao lav ričući hodi i traži koga da proždere.“ Pored toga što se u Edemskom vrtu pojavio kao zmija, Sotona je i kao krvožedni lav koji čeka da nas napadne u momentu kada smo najranjiviji. Međutim, ako ostanemo budni u svakom trenutku i ako se budemo usredsredili na Gospoda, nikada nećemo biti ostavljeni na milost i nemilost Sotoni. U Kološanima 2,20-23, Pavle kaže za nas da ćemo, kada se budemo preobrazili u Božji narod, imati daleko veću snagu da se odupremo Sotoni, jer on nije dorastao snazi koji imamo kada Hristos stanuje u nama.

Jer gde ima greha ima i blagodati (1. Mojsijeva 3,13-17; Jovan 3,16.17; Rimljanima 5,12-21)

U Isusovoj pobedi otkrivamo i dubinu Božje blagodati. Sotona je došao da kuša Isusa u trenutku kada je mislio da je Isus naslabiji, ali mu Isus nije dozvolio da pobedi. Pobedivši Sotonu, Isus je postigao pobedu za nas. Kada prihvatimo Isusovu smrt za sebe, mi primamo Njegovu blagodat. Pavle objašnjava da nam taj dar daje život, umesto smrti, jer „gdje se umnoži grijeh, ondje se još većma umnoži blagodat“ (Rimljanima 5,20). Iako je morao da kazni Adama i Evu zbog njihove neposlušnosti, Božja osuda sadrži i prekrasno obećanje, obećanje o životu: „Još mećem neprijateljstvo između tebe i žene i između sjemena tvojega i sjemena njezina; ono će ti na glavu stajati, a ti ćeš ga u petu ujedati“ (1. Mojsijeva 3,15.16). U svojoj osudi, Bog je obećao da će stati između Sotone i ljudskog roda. Obećao je da će Evin potomak skršiti Sotonu, plaćajući cenu za naše grehe svojim životom. Takvo obećanje otkriva da su Božja blagodat i ljubav jači od naših greha. On nas toliko voli da je poslao svoga jedinog Sina da umre umesto nas, tako „da se svijet spase kroz nj“ (Jovan 3,16.17). Hristova misija na Zemlji bila je da nam pokaže svoju neumrлу ljubav prema grešnom ljudskom rodu. Bez te zadržavajuće ljubavi mi ne bismo ni saznali šta je blagodat i nikada ne bismo ni dobili obećanje o večnom životu.

Božja ljubav i blagodat moćnije su od naših greha.

ODGOVORITE:

1. Proučivši pad u greh u 1. Mojsijevu 3,15 i u Jovanu 3,16.17, razmisli o tome šta Božja blagodat znači za tebe?
2. Navedi stihove koji nas pozivaju i hrabre da ustanemo čvrsto protiv Sotonih napada. Onda sledi Isusov primer; nauči napamet te stihove. Kada se budeš našao pred tom lukavom zmijom, ponovi stihove koje je Isus naveo i bićeš zadivljen rezultatima.

Mindi Veter, Njuman Lejk, Vašington, SAD

Priča o Adamu i Evi i kazna za njihovu neposlušnost često se ponavljaju, dok se Božja blagodat zaboravlja. Đavo je uneo greh, koji je doveo do straha, stida i odvajanja od Boga, ali je Otac u svojoj milosti krenuo u potragu za izgubljenima. „Božanska prisutnost se pokazala u vrtu ... Gospod Bog je pozvao Adama i rekao mu: 'Adame, gdje si?'”¹

Sastavni deo izveštaja o padu u greh je činjenica da je Bog bio i ostao inicijator spasonosne blagodati. Bog se potrudio da spase ljudski rod dok smo još bili u grehu (Rimljanima 5,8). Biblija nam otkriva da uništavanje nije karakteristika našeg Stvoritelja (Jezekilj 18,32), jer je od samog početka s prokletstvom (1. Mojsijeva 3,16.17) bio povezan i plan spasenja. „Život pun teškog rada i brige ... bio im je namenjen s ljubavlju. Bila je to disciplina nephodna zbog greha, da bi se sprečilo popuštanje apetitu i strasti, da bi se razvila navika vladanja sobom. Bio je to deo Božjeg velikog plana čovekovog oporavka iz propasti i ponizanja izazvanih grehom.”²

O, tajno otkupljenje!

„Pad čoveka ispunio je žalošću celo nebo... Božji Sin ... bio je ispunjen sažaljenjem prema grešnom rodu ... Međutim, božanska ljubav je smislila plan kojim bi čovek mogao da bude otkupljen. Božji prekršeni zakon zahtevao je život grešnika...“

Pošto je božanski zakon svet kao i sam Bog, samo je neko jednak Bogu mogao da ostvari pomirenje za prestupanje tog zakona ... Hristos će se spustiti u dubine bede da bi spasao uništeni rod.”³

Čim je greh ušao u ljudsku porodicu, Hristos je ustao kao posrednik u našu korist. „Plan spasenja je bio sačinjen pre stvaranja zemlje ... O, tajno otkupljenje! Tajno ljubavi Božje prema svetu koji Ga nije voleo! Ko bi mogao upoznati dubine te ljubavi koja 'prevaziđa svaki razum'? Tokom beskrajnih vekova neumrli umovi će joj se, nastojeći da shvate tajnu te neshvatljive ljubavi, diviti i klanjati.”⁴

ODGOVORITE

1. Koja je bila cena Božje ljubavi? (Vidi Jovan 3,16)
2. Kako bismo se mi, sledeći Božji primer, mogli potruditi da volimo bližnje?

Kristofer Atkinson, Pulman, Vašington, SAD

1 Patrijarsi i proroci, str. 57. orig.

2 Isto, str. 60. orig.

3 Isto, str. 63. orig.

4 isto, str. 63.64. orig.

BLISTAVA ZMIJA, LAV KOJI RIČE

PRIMENA (1. Mojsijeva 3,1-6; 1. Petrova 5,8)

Sr

U 1. Mojsijevoj 3,1-6 čitamo kako je greh ušao u svet preko Sotone prerušenog u zmiju. Novozavetni pisci morali su shvatiti da će nama biti teško da razumemo kako je izgledala zmija pre pada u greh, i tako, pošto je „jedna slika vrednija od hiljadu reči”, tekst u 1. Petrovoj 5,8 savija to platno, pravi drugu mešavinu boja i stvara za nas drugu sliku, vrednu novog sagledavanja. U ovoj slici Petar nam pokazuje đavola kako riče kao lav koji vreba plen. Kako nam se čini ta slika i kako utiče na nas? Treba da imamo na umu činjenicu da baš zato što imamo tako opasnog neprijatelja moramo biti oprezni u svakom trenutku.

Iako Petar nagoveštava da lav riče, nekako sumnjam da se to rikanje čulo u toku vrebanja, već samo u trenutku i posle hvatanja plena. U Edemu, Eva nije bila suočena sa zastrašujućim prizorom zmije koja sikče i zveči repom. Ona je videla samo prekrasnu zmiju. Isto tako, iskušenja s kojima se mi suočavamo takođe će se pokazati na sličan, privlačan način. Ona mogu da budu praćena zloslutnom muzikom kao u filmovima ili predstavama na televiziji. I ne samo da treba da budemo oprezni, već moramo pažljivo razmotriti situaciju i shvatiti da stvari nisu uvek onakve kakve izgledaju. Laži su pomešane sa istinom da bi doobile na verodostojnosti. Loše odluke se donose zato što su nudile rezultat koji smo smatrali privlačnim. Pogledajte najmanje još jednom pre nego što odlučite da postupite na određeni način.

**Pogledajte još jednom
pre nego što donešete
odluku da postupite
na određeni način.**

Prema tome, kako da se čuvamo od Sotoninih napada? Imajte plan za slučaj opasnosti. Tamo gde radim kao nastavnik, ako se nađemo u situaciji da neki provalnik dovede u opasnost život naših učenika, mi imamo lozinku: „Nikada ne odustaj! Bori se! Bori se! Bori se!” Đavo je provalio u svet koji je Bog stvorio i izopazio ga. Kada počuša da zapreti vašem hrišćanskom životu navodeći vas u iskušenje, nikada ne odustajte od borbe! Mi se nalazimo u ratu. Borite se snagom i silom Božjom. On je spremjan da pošalje čete svojih anđela ukoliko to budemo zatražili od Njega.

ODGOVORITE

1. Zašto se tako lako zaboravlja činjenica da je đavo stvarna i opasna sila?
2. Da li ste nekada bili u iskušenju da popustite zato što je neko zlo imalo u sebi i nešto dobra?

Čeril Forster, Juniontaun, Vašington, SAD

Često mislim na Evino iskušenje kao na čudan, jedinstven trenutak, neponovljiv u ljudskoj istoriji, da ne pominjem svoj život. Na primer, znam da bih, ukoliko bi neka zmija pokušala da razgovara sa mnom, prvo pogledao da se nisam najeo bunike pre nego što bih poverovao bilo čemu što ona govori. Nikada ne bih pao na trik razgovorljive zmije. Ili bih možda ipak pao? U Isusovo vreme, zmija se poslužila uglednim farisejima da vara ljudi. Tekst u Mateju 15,3-9 objašnjava kako je Isus s pravom optužio fariseje da ukidaju Božje zapovesti o poštovanju roditelja, jer smatraju da je u redu što ne pomaže roditelje ako taj novac daju Hramu. Na taj način Sotona je

Blizina našeg srca Bogu neposredno je povezana s našim obožavanjem Boga.

iskušavao ljudi da krše petu zapovest koja poziva decu da poštiju svoje roditelje. Tim farisejima Isus je citirao tekst iz Knjige proroka Isajje: „Ovi ljudi približavaju s meni ustima svojim i usnama poštiju me; a srce njihovo daleko stoji od mene! No, zaludu me poštiju učeći naukama i zapovijestima ljudskim“ (Matej 15,8.9). Pavle je napisao u 1. Timotiju 5,8.: „Ako li ko za svoje, a osobito za domašnje, ne promišlja, odrekao se vjere i gori je od neznabogažaca“ (1. Timotiju 5,8). Na taj način učimo da je blizina našeg srca Bogu neposredno povezana s našim obožavanjem Boga i s našom skrušenošću pred Njim i Njegovom Rečju.

Jovan navodi posledice menjanja Božje Reči: „Jer svjedočim svakome koji čuje riječi proroštva knjige ove; ako ko dometne ovome, Bog će nametnuti na njega zla napisana u knjizi ovoj. I ako ko oduzme od riječi knjige proroštva ovoga, Bog će oduzeti njegov dijel od knjige života, i od grada svetoga, i od onoga što je napisano u knjizi ovoj“ (Otkrivenje 22,18.19). Ovu opomenu možemo zaboraviti samo na svoju štetu!

ODGOVORITE

1. Kako da izbegnemo iskušenje da sebe uzdižemo iznad Boga? Kako da ostane- mo svesni ove ljudske sklonosti?
2. Koju vrstu odbrane nam je Bog stavio na raspolaganje kada se suočimo sa svojom neobraćenom ohološću i sotonskim iskušenjima na tom području?

Džeremi Veter, Moskou, Ajdaho, SAD

Ljudi i greh se nalaze u zamršenom odnosu. Čak se i hrišćani bore s problemima u pogledu okolnosti i pobuda. Da li je greh činiti dobro iz sebičnih pobuda? Može li Bog blagosloviti dela okaljana neznanjem ili ohološću? Pavle nam stavlja na raspolaganje strogo pravilo – treba da gradimo svoj odnos s Bogom. Sotoin prvi, a možda i najčešći trik bio je da potkopa Evinu veru u njenog Stvoritelja. Sotona dobro zna da, ukoliko uspe da nas odvoji od našeg Boga, može da nas odvede kuda god želi. Prema tome, đavo se koristi našim strahom, našim propustima, našom taštinom, našim umorom da uništi našu veru. Jedino ako negujemo svoj odnos sa Bogom, bićeemo zaista sigurni.

RAZMOTRITE

- Uporedi pojedinosti Evinog kušanja u trećem poglavlju 1. Mojsijeve sa Isusovim kušanjem u Mateju, četvrtom poglavlju.
- Nauči napamet važne stihove koji potvrđuju Božju ljubav i silu.
- Razgovaraj s nekom odrasлом osobom o načinima na koje je Bog jačao i čuvao tvoju veru.
- Kako da se odupreš iskušenju da se oslanjaš na samoga sebe, na svet, na finančije, ili bilo šta drugo osim na Boga? Pokaži na primeru kako uspevaš da se u veri osloniš na Boga?
- Usredsređujući se na Boga i Njegova obećanja u toku dana, slušaj muziku koja te povezuje s Bogom.
- Osmotri svoje vlastite slabe tačke da bi utvrdio koje bi od njih Sotona mogao najlakše da iskoristi?

POVEŽI

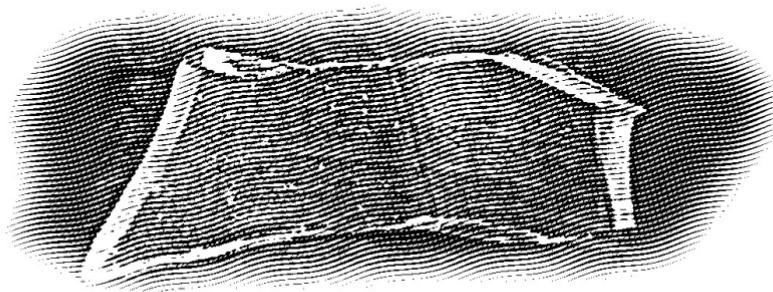
Put Hristu, poglavlja 3-5

Shawn Boonstra, *The Anatomy of Sin* (Pacific Press, 2007); Marvin Moore, *Conquering the Dragon Within; How to overcome Temptations through a Relationship with Jesus* (Pacific Press, 2002).

Tompol Viler, Nešvil, Tenesi, SAD

Pouka 7

Od 9. do 15. februara 2013.



Kao kroz staklo u zagoneci

„Jer je premudrost ovoga svijeta ludost pred Bogom,
jer je pisano: hvata premudre u njihovu lukavstvu“
(1. Korinćanima 3,19).

NEMOJMO ZANEMARIVATI DOKAZE U PRILOG STVARANJU

UVOD (*Psalam 8,3-9*)

Su

Hladan veter miluje mi lice. Miris borovine ispunjava vazduh. Gledam gustu šumu oko sebe. Moj pogled putuje sve više i više duž visokih, dostojanstvenih stabala koja stoje kao stražari na padinama visoke planine sve do dalekog horizonta. Nikakav zvuk čovekove delatnosti ne dopire ni od kuda. Kako je mirno, mislim. Ovo je crkva. Kako može ovo mesto, ovaj trenutak, ovo osećanje dolaziti od bilo koga drugoga, nego od Boga? Ne mogu da shvatim da bi izvlačenje nekog lukava kamufliranog guštera iz primordijalne močvare ili efikasno čišćenje šumskog tla pomoći gljiva moglo biti išta drugo osim planirane delatnosti! Evolucionisti zasnivaju svoje teorije na zamisli da se priroda razvila na instinktu preživljavanja – u svetu gde „pas jede psa“. Ali, šta da kažemo o onim elementima u svetu čija je jedina funkcija da ga ulepšaju? Ili, šta da kažemo o mislima i aktivnostima koje nemaju nikakve veze sa suparničkim preživljavanjem, kao što je, na primer, ljudska ljubaznost?

Šta da kažemo o tropskoj ptici koja širi svoje šarenou perje na neobične načine ili pleše da bi privukla ženku, ili o urođenom instinktu majke da štiti svoje dete? Takvi instinkti nisu nastali evolucijom. Oni su bili planirani. Od malih mrava koji zajednički rade na prikupljanju hrane do divovskih nepokretnih planina, od tihog oglašavanja cvrčka do rikanja lava koje se čuje iz velike daljine – sve to zajedno služi na slavu Bogu. On je utvrdio svoje pravo na ovu Zemlju dahom svojih usta i evolucija nema nikakvog uporišta. Mi smo Njegovi.

**Zašto smatramo
da je lepota koju je
Bog stvorio nešto
sasvim normalno
samo po sebi?**

Zašto smatramo da je lepota koju je Bog stvorio nešto sasvim normalno samo po sebi? Zašto stalno zahtevamo dokaze da pripadamo Njemu? Šta nam govori priroda? Da se On stara! Da voli! „Hvalim te što sam divno sazdan. Divna su djela twoja, i duša moja to zna dobro. Nijedna se kost moja nije sakrila od tebe, aко i jesam sazdan tajno, satkan u dubini zemaljskoj“ (Psalam 139,14.15). Svi ste vi odlazili u crkvu. Vama su poznati ovi stihovi; zašto biste nastavljali da ih odbacujete? Prošetajte šumom. Mirišite cveće. Hvalite Boga. I dok u toku ove sedmice budete proučavali pouku, neka bi Bog učinio da naučite nešto više o tome što priroda otkriva ili ne otkriva o Bogu.

Tamara Naja, Bouling Grin, Kentaki, SAD

Bog je načinio savršen svet (Isajia 43,1; Psalam 24,1)

Kada je Bog u početku stvorio svet, on je bio isključivo Njegov, savršeno je odražavao Njega. Na tom slavnom mestu stvorio je i dva bića da stanuju u prekrasnom domu koji im je načinio. Sve je bilo savršeno, upravo onako kao što je i Onaj koji je sve stvorio. Vreme koje su Adam i Eva provodili u prirodi trebalo je da im služi na korist.

U Knjizi prorka Isajije i u Psalmima Biblija objavljuje da je Bog sve načinio i da sve pripada Njemu. Sve na ovoj planeti – od vlati trave pa sve do država i naroda – sve je to odraz Njegovog plana. A u početku ovoga sveta, sve je to predstavljalo nenaorušeni odraz.

Ljudi su sve pokvarili (1. Mojsijeva 3,17; Rimljanima 8,20-22)

Adam i Eva načinili su užasnu grešku. Nisu poslušali Boga – prvo Eva, a zatim i Adam. Oboje su postali jednakо krivi. Zbog njihovog greha - Biblija nam govori - Stvoritelj je prokleo svet prirode, ali ne samo zato da bi ih kaznio kao što mnogi misle. Sve je bilo proklet „jer čekanje tvari čeka da se jave sinovi Božji. Jer se tvar pokori propadljivosti ne od svoje volje nego za volju onoga koji je pokori na nad da će se i sama tvar oprostiti od ropstva raspadljivosti na slobodu slave djece Božje“ (Rimljanima 8,19-21).

I tako su svojim grehom ljudi pokvarili Božje savršeno delo. U pokušaju da nas dovede do pokajanja, Bog je prokleo svet. Iako priroda čak i sada u izvesnoj meri odražava Božju slavu, greh je obeležio ono što je Bog stvorio. Čak i ono što izgleda kao najsavršeniji prizor, pokvareno je grehom. Ruže imaju trnje, a pčele žaoku. Vodeni tokovi su zagađeni. Ono što je Bog načinio kao savršeno delo umetnosti i arhitekture, ljudski rod je zagadio. Međutim, uprkos našem grehu, Bog je otvorio put da se spasemo. Ponekad može čak izgledati da je prokletstvo nad ovim svetom izrečeno nama na dobro. Bog je, međutim, i dalje zadržao vlast. Mi se možemo osloniti na Njega. Proučavajući prirodu i čudesna koja ona i sada sadrži, možemo da vidimo koliko je moćan i kreativan naš Bog.

I đavo je stekao vlast... neku vrstu vlasti**(Jovan 12,31.32; Efescima 2,1.2)**

Kada je Eva odlučila da veruje zmiji više nego Bogu, Sotona je postao vladar ovoga sveta. Na sreću svih nas, to je samo njegov trenutni položaj. U stvari, Bog je već pobedio u ratu za ovaj svet. Sotona vlada nad onim ljudima koji ne dozvoljavaju Bogu da njima upravlja, koji su odlučili da ne slede Njegova savršena uputstva. Uprkos padu u greh, Bog nastavlja da vlada. Ovo je i dalje, u krajnjoj liniji, Njegov svet. Bog i dalje upravlja prirodom. Da Bog ne utiče na svet, đavo bi već uništio svakoga i sve što postoji.

Doduše, i dalje postoji zlo u svetu, čak i u prirodi. Životinje ubijaju i ranjavaju, a ljudi čine čak i mnogo gora dela jedni drugima i prirodi. Bilo bi suviše lako usredsrediti se samo na zlo i propustiti dobro koje nam je Bog dao. Hvalite Ga što je već pobedio neprijatelja. Uskoro ćemo poći kući, a ovaj svet će biti nanovo stvoren da bude onakav kakav je Bog nameravao da bude – savršen i savršeno sličan Njemu.

Bog je ponovo osvojio svet (Psalom 8; 19)

Prekrasno je znati da je Bog konačna sila u svemiru i da je Hristovom žrtvom ovaj svet ponovo vraćen Bogu. Sada svakako ne izgleda da će tako biti, ali upravo na tom mestu vera stupa na scenu – vera u Bibliju, vera da nas je Hristos spasao i da živi u nama svojim Svetim Duhom. Greh i dalje donosi posledice, a smrt i dalje postoji. Iako smo spaseni Hristovom žrtvom, posledice greha i dalje su prisutne. Međutim, budući da je Isus živeo savršenim životom u nesavršenom svetu, smrt nije večna.

Bog je tako milostiv da mi čak ne moramo ni da znamo kako da se molimo da bismo primili Njegovu milost! Kada ne znamo šta bismo kazali Bogu ili kako da se izrazimo, Sveti Duh govori u naše ime. Tekst u Rimljanima 8,26 otkriva da nam „Duh pomaže u našim slabostima, jer ne znamo za što ćemo se moliti kao što treba, nego sam Duh moli se za nas uždisanjem neiskazanim“. Uprkos našim gresima, Bog nas i dalje sluša i stara se o nama.

I pored obilnih ohrabrenja koja nalazimo u Bibliji i koja nam govore o Božjoj milosti, ponekad ipak bivamo obeshrabreni što se još uvek nalazimo u svetu okruženi grehom. I upravo zato nam je Bog dao nešto što nas uz Bibliju dodatno hrabi i usmerava. Iako priroda nije ni izbliza onakva kakva je bila kada ju je Bog prvobitno stvorio, sve na ovom svetu – drveće, životinje, ljudi, zvezde i sve ostalo – nosi jedinstveni znak svoga Stvoritelja. Psalmista je napisao: „Nebesa kazuju slаву Božју i djela ruku njegovih glasi svod nebeski“ (Psalom 19,1). Bilo preko blistave zvezde u pola noći, ili preko plavog neba u letu, ili preko šarenila boja prilikom zalaska ili izlaska sunca, priroda i dalje govori kako je slavan, veličanstven i prisutan naš Bog. Sledeći put kada budete videli posebno lepu livadu, imajte na umu da je sve stvorio Bog i da je sve izraz Njegove ljubavi i staranja za nas.

ODGOVORITE:

1. Šta te u prirodi najviše navodi da slaviš Boga? Kako si sagledao Njegovu ruku u delima stvaranja tokom ove sedmice?
2. Da li smatraš da je stalno uništavanje prirode na Zemlji znak da će Bog uskoro doći? Zašto da, ili zašto ne?

Amanda Ernst, Šarlot, Severna Karolina, SAD

**Uprkos našim gresima,
Bog nas i dalje sluša i
stara se o nama**

„U početku se Bog otkriva u svim delima stvaranja. Hristos je Onaj koji je razapeo nebesa i postavio temelje Zemlji ... Upravo je On ispunio Zemlju lepotom i vazduh pesmom. I na svim stvarima na Zemlji, u vazduhu i na nebu, On je napisao poruku o Očevoj ljubavi.

Sada je greh narušio Božje savršeno delo, ali rukopis ostaje. Čak i sada sva stvorena dela objavljaju slavu Njegovog savršenstva ... Nema lista u šumi, ili skromne vlati trave, koji nemaju svoju službu. Svako drvo i grm i list odaju onaj element života bez kojeg ni čovek ni životinja ne mogu da žive; a čovek i životinja, sa svoje strane, služe životu drveta i grma i lista.¹

„Naš Otac na nebesima je izvor života, mudrosti i radosti. Pogledaj čudesne i prekrasne pojave u prirodi. Misli o njihovoj zadivljujućoj prilagođenosti potrebama i sreći ne samo čoveka već i svih živih stvorenja. Sunčeva svetlost i kiša, koji veseli i osvežavaju zemlju, bregovi i jezera i ravnice, sve nam to govori o Stvoriteljevoj ljubavi ...

Čak i usred stradanja koje je posledica greha, otkriva se Božja ljubav ... Trnje i čičak – teškoće i nevolje koje čine da ovaj život bude pun teškog rada i briga – bili su određeni za čovekovo dobro kao deo obuke neophodne po božanskom planu za njegovo uzdizanje iz ruševina i poniženja koje je greh izazvao. Svet, iako grešan, nije samo žalost i beda. U samoj prirodi kriju se poruke nade i utehe. Ima i cveća na čkalju, a trnje je prekriveno ružama.

‘Bog je ljubav’ napisano je na svakom pupoljku koji se otvara, na svakoj vlati trave koja raste. Ljupke ptice koje zvucima svojih radosnih pesama ispunjavaju vazduh, nežno obojeni cvetovi koji u svom savršenstvu mirisom ispunjavaju vazduh, veličanstveno drveće u šumi sa svojim bogatim lisnatim zelenim pokrivačem – sve to svedoči o nežnoj, očinskoj brizi našega Boga i o Njegovoj želji da usrećni svoju decu.²

ODGOVORITE

Zašto Bog dozvoljava da nam teškoće i nevolje zagorčavaju život? Koje ohrabrenje možemo pronaći u prirodi?

Karen Pires, Pendleton, Južna Karolina, SAD

1 Čežnja vekova, str. 20.21

2 Put Hristu, str. 9.10.

Teolog Vilijam Pejli napisao je knjigu *Prirodna teologija* 1802. godine i u njoj je opisivao koliko životinje ukazuju na staranje i veštinu Stvoritelja. Iako je propustio da prepozna posledice koje je pad u greh izazvao u prirodi, njegove postavke nikada nisu bile odbačene, uprkos brojnim suprotnim tvrđenjima.

Čarls Darwin je tvrdio da Bog koji je odredio svaku pojavu u prirodi ne može da bude dobar. Kao dokaz, pozivao se na parazite koji se hrane živim telima gusenica i na surovi način na koji se mačka igra s mišem.

Danas, posebno unutar postmodernog društva, neki hrišćani nisu zgroženi Darwinovim dokazivanjima. Ako neki hrišćani i prihvataju Darwinovo gledište, onda je to stvar između njih i Boga. Zar ne? Međutim, problem ovde nije samo stvaranje nasuprot evoluciji, ili hrišćanstvo nasuprot darvinizmu. Ovde je reč o napadima na postojanje Boga i na Njegov karakter kao svemogućeg Stvoritelja. Ispričano savremenim jezikom, Darwinov dokaz bi mogao da zvuči otprilike ovako: „Rak uništava milione života i izlaže ljudе patnji! Ljudska bića dosledno čine zla dela svakoga dana! Bog Stvoritelj ne može biti pun ljubavi. On može biti samo ogorčen i željan osvete!“

Ovo dokazivanje kao da ponovo pokreće stoletno pitanje: Zašto se događa zlo? I zašto Bog dozvoljava da se zlo događa? Odgovori se nalaze na mestu na koje vas može odvesti samo vera. Eva je načinila skupu grešku kada je pomislila da se može izjednačiti sa Bogom ukoliko pojede plod s drveta poznanja dobra i zla. A pogledajte gde se svet sada nalazi, kako je iskvaren, pun ratova, bolesti i gladi. Ali, to nije naša krivica, zar ne?

Greh je zarazio naš svet veoma slično parazitima na koje se Darwin poziva. Ipak, ima i nekih prekrasnih pojava u našem svetu, upravo onako kao što kaže Pejli. Međutim, pošto je greh ušao u ovaj svet i pošto mnogi među nama smatraju sebe isto tako velikima kao što je Bog, i mi smo doprineli da svet postane upravo ovakav kakav jeste. Trebalo bi da svakoga dana zahvaljujemo Bogu na žrtvi Njegovog Sina za grešno čovečanstvo koje je izopaciло i uništilo Njegova savršena dela. Jednoga dana će svi osetiti stvarnu moć Boga Stvoritelja. Međutim, neće svi iskusiti i novo prekrasno stvaranje koje nas čeka. Neka nam Bog pomogne da budemo deo grupe koja će ga doživeti!

Ros Najt, Šarlot, Severna Karolina, SAD

**Odgovori se nalaze na
mestu na koje nas može
odvesti samo vera**

Svi Hristovi sledbenici bore se protiv tame. Međutim, kada dozvolimo Hristu da svakoga dana čisti staklo kroz koje gledamo, od Njega dobijamo snagu. Mi možemo biti pokrenuti da uzdignemo i druge hrišćane koji se trude da gledaju kroz zatamneno staklo. Ovde su tri ideje o tome kako da omogućimo Bogu da razbistri naš pogled kroz tamu.

Priznajte da ne vidite dobro. U jedno smo potpuno sigurni: kada aktivno tražimo Boga, On se neće skrивati od nas (Jeremija 29,12). Kada se trudimo da rastemo u Njegovoj mudrosti, videćemo Njegovu milost u svemu.

Odluči se šta ćeš tražiti. Da li će to biti tama ili svetlost? Kada odlučiš da tražиш ono što je pozitivno, kada shvatiš da bitka nije naša, učinio si bitan korak napred. Ako mislimo da smo sposobni da napredujemo u životu svojom samodisciplinom, moraćemo razmisliti još jednom: „Jer naš rat nije s krvljom i s tijelom, nego s poglavarstvima i vlastima, i s upraviteljima tame ovoga svijeta, s duhovima pakosti ispod neba“ (Efescima 6,12).

Čuvaj se samopouzdanja. Samodisciplina je imperativ u ličnom rastenju, ali šta je vera ako ne odbacivanje svega u šta smo do sada bili sigurni? Upravo kada smo najsigurniji u određene snage na svom svakodnevnom putu, mi počinjeno da ih smatramo nepogrešivim. To se događa kada Sotona zamračuje staklo iskušenjima u oblastima u kojima smo smatrali da smo ih savladali. To se dešava kada postaje-

**On te je stvorio
sa određenom
namerom. Ukoreni
se duboko u Njemu.**

mo nesposobni da vidimo dalje od tame i kada priznanje vere u Hristovu sveznajuću stvaralačku silu mora da se pojavi. „Jer smo njegov posao, sazdani u Hristu Isusu za djela dobra, koja Bog unaprijed pripravi da u njima hodimo“ (Efescima 2,10).

Bog zna za svakog vrapca koji padne na zemlju (Matej 10,29); zar, onda, ne veruješ da On zna kada i ti padneš, zarobljen tamom? On te je stvorio sa određenom namerom. Nastoj da se duboko ukoreniš u Njemu. Neka tvoj očni vid bude usmeravan Njegovom isceljujućom rukom. Dozvoli Hristu da očisti tvoje staklo.

ODGOVORITE

- Seti se vremena kada si mislio da si savladao neki aspekt svog karaktera, ali si ubrzo ustanovio da on u stvari vlada jednim delom tebe? Kako si se osećao kada si shvatio da sama tvoja snaga ne može da ti pomogne da savladaš tu stranu svog karaktera?
- Razmisli o načinima da ojačaš svoj odnos sa Bogom u toku ove sedmice

Ejmi Šantel Barčard, Lukaut Mauntin, Džordžija, SAD

Bio sam toliko zauzet u toku sedmice časovima i vanškolskim aktivnostima da nisam uspeo da svoju sobu sredim za subotu. I sada je već petak veče, a ja tužno gledam svoju nespremljenu sobu koju sam očajnički želeo da spremim. I dok sam tako sedeо gledajući na sve oko sebe šta bi trebalo da uradim, a ne mogu „zbog subote“, nešto nisam mogao da shvatim. Ako je Subota načinjena zbog čoveka, i ako bi me spremanje sobe opustilo, zašto samo sedim i gledam? A onda sam shvatio da u stvari ne znam šta je Subota. Ovo ne smemo da činimo, a ono možemo da činimo. Učinilo mi se da neka od tih pravila nemaju mnogo smisla. Osim toga, nisu odgovarala na moja pitanja odakle nam je Subota, zašto je bila uspostavljena, kakva je njena svrha. I tako sam odlučio da sam za sebe naučim šta to znači svetkovati Subotu s Božjeg stanovišta, jer s mog stanovišta mogao sam da vidim samo mutno, kao kroz staklo u zagoneci. I ono što sam otkrio doslovno je promenilo moј život.

Otkrio sam da Subota nije povezana s listom zaborava i dozvola, onoga što se sme i onoga što je zabranjeno. Umesto toga, pitanje Subote tiče se našeg odnosa prema Bogu. Razmišljaj o tome na ovaj način: Subota je slična venčanom prstenu ili ručnom satu. Taj venčani dar označava predanost bračnom odnosu. I upravo je to Subota za hrišćanina. Ona pokazuje svetu da smo odani Bogu koji je stvorio nebo i Zemlju. Ovaj odnos označava da nas On opravdava i posvećuje. Samo On može da nas spase i kada to čini, stavlja na nas svoju odeću Hristove pravednosti.

Kada nas pokriva Hristova odeća pravednosti, On nas gleda kao da smo bez greha, i kada se molimo za pokajanje, Njegovo ruho nas i dalje pokriva. Subota je podsjetnik da nas Bog gleda kao da smo bez mane i kao one koji su spaseni sve dok ostaju u Njemu. Prekrasno je da sva dela stvaranja i celokupno stvaranje ukazuju na taj jedan dan, na taj jedan odnos. Za mene sada Subota nije lista onoga što se sme i što se ne sme činiti, nego se ona tiče izgrađivanja odnosa sa Bogom.

Subota se tiče uspostavljanja odnosa sa Bogom.

ODGOVORITE

1. Kako svetkuješ Subotu i zašto?
2. Šta još ne razumeš od onoga što adventisti sedmog dana veruju?
3. Kako možeš početi da otkrivaš za sebe šta naše doktrine znače tebi lično?

Suzan Oksai, Koledždejl, Tenesi, SAD

Pe

KONSTRUKTOR OBNAVLJA LUTKU UPOTREBLJENU PRILIKOM PROBE SUDARA AUTOMOBILA

ISTRAŽIVANJE (Isajia 43,1)

ZAKLJUČAK

Ima dana kada se osećamo kao lutke koje se koriste prilikom ispitivanja otpornosti automobila na sudar. Nakupljene posledice sebičnosti mnogih generacija povezane s našim vlastitim grešnim zabludama garantuju nam uništenje na kraju probe. Kroz tu mračnu beznadežnost kao da probija zrak nade da je, čudo nad čudima, Onaj koji nas je isplanirao i stvorio, željan da obnovi svoje oštećeno delo stvaranja. Iako je naša usmerenost na same sebe oštetila Njegovo delo stvaranja, nas same, On će nas obnoviti onako kako to može da učini jedino Stvoritelj. Poveri i prepusti svoju ranjenu i opustošenu dušu Onome koji voli dela koja je stvorio i koji neće propustiti da uloži sve snage da bi je obnovio.

RAZMOTRITE

- Razgovoraj s nekim naučnim radnikom o njegovom razumevanju porekla prirode i o njegovom gledištu o budućnosti Zemlje s obzirom na ljudsko pogrešno ponašanje (grešnost).
- Komponuj melodiju prema rečima Psalma 33,6-9 ili izabranim stihovima iz Psalma 19.
- Probaj da od gline načiniš prikaz sedmice stvaranja.
- Načinite neki razredni video za vreme poslepodnevne subotne šetnje.
- Izaberite predmete iz prirode i objasni kako govore o Božjoj ljubavi.
- Razmišljaj o neizmernosti Božjeg stvorenog svemira posmatrajući zvezdano nebo.
- Nauči napamet tekst iz Isajije 45,17-25.
- Razbij u razredu sijalicu ili neki drugi stakleni predmet, procenjujući na koliko komada će se razbiti, razmotri i mogućnost da se predmet obnovi, i razgovoraj o tome koliko nas Bog voli kada je na sebe preuzeo ogroman zadatak da nas obnovi i vrati u život. Da bi pojačao efekat, donesi flašu lepila i pozovi vernike da pokušaju da zapele razbijene komade i da im vrate nekadašnji oblik. (Pre razbijanja zamotaj sijalicu u platnenu krpu da se prilikom razbijanja stakleni komadi ne bi razleteli i možda ozledili nekoga.)

POVEŽI:

Patrijarsi i proroci, str. 44-51 orig.

God's Creation, pp. 37-49. Randall W. Younker, Pacific Press Publishing Association; *Creation, Catastrophe, and Calvary*, pp. 40-62, John T. Baldwin, ed., Review and Herald Publishing Association.

Science and Christianity, pp.19-51, 105-110, Richard F. Carlson, ed., InterVarsity Press

Den Solis, Koledž Plejs, Vašington, SAD

Pouka 8

Od 16. do 22. februara 2013.



Isus – onaj koji se stara i održava

„A Bog moj da ispuni svaku potrebu vašu
po bogatstvu svojem u slavi, u Hristu Isusu“
(Filipijanima 4,19).

Nijedna godina ne prođe bez neke prirodne katastrofe koja stvori хаос u svetu: poplave, oluje i cunami uništavaju živote, domove i imovinu.

Niko neće poricati da okeani imaju „pravo“ da prelaze uspostavljene granice i da pustoše okolinu. U stvari, ljudi se slažu da se katastofe događaju svaki put kada more preplavi obalu, iako je sam Bog „postavio pjesak moru za među vječnom naredbom“ (Jeremija 5,22).

Bog je postavio i granice ljudskom ponašanju. Međutim, ne prođe ni dan bez bezbrojnih prekršaja Njegovih zapovesti, što ima razorne fizičke i duhovne posledice. Zapanjuje, ipak, da često tvrdimo kako imamo „pravo“ da kršimo postavljena ograničenja.

U dane proroka Jeremije, Božji narod je izašao iz svojih ograda, služeći se prevarama da bi postao bogat, odbijajući da zadovolji potrebe siromašnih u svojoj sredini (Jeremija 5,27.28). Posledice su bile katastrofalne. Bog im je rekao: „Bezakonja vaša

odvraćaju to, i griesi vaši odbijaju dobro od vas“
(Jeremija 5,25).

Čudesna Božjeg stvaranja ostavljavaju nas bez daha.

Zahvaljujući zakonima stvaranja, postoji jedan utvrđeni red. Prema tome, kršenje tih zakona donosi i određene posledice. Bog nam u svojoj dobroti, jednostavno i s ljubavlju ukazuje na taj red da bismo mogli da izbegnemo posledice. Mi smo dovoljno mudri da znamo pravila i da se držimo Njegovih postavljenih ograničenja. Nepoštovanje Božjih odredaba dovodi do nereda!

Čudo Božjeg stvaranja ostavlja nas bez daha. Čitajte kako je Jov reagovao u Jovu 37. i 38. Slušajte koja je Gospodnja uloga u veličanstvu prirode: „Znaš li kako ih Bog uređuje i kako sija svjetlošću iz oblaka svojega?“ (Jov 37,15) „Koji je put k stanu svjetlosti? I gdje je mjesto tami?“ (Jov 38,19) Božja veličanstvena dela stvaranja – bilo da se radi o ptici koja cvrkuće ili o srebrnastoj ribi – predstavljaju za nas tajne. Bog podsjeća Jova da su sva čudesna u svetu dela Njegovih stvaralačkih ruku. Kada posmatramo Njegova stvaralačka dela, naš jedini odgovor može da bude sličan Jovovom: „Čudesno je za me, te ne mogu znati“ (Jov 42,3).

Kada u toku ove sedmice budete proučavali kako Bog sve to „drži zajedno“, razmotri i kako On održava tebe i stara se o tvojim potrebama.

Rejčel E. Lir, Lebanon, Pensilvanija, SAD

BOŽJA LISTA ZADUŽENJA**DOKAZ (Jeremija 1-2; 1. Petrova 2,9-17)****Ne**

Kao Onaj koji sve održava i za sve se stara, Bog ima svoju listu zaduženja, koja uključuje i Njegovo otkrivanje preko prirode i svoga naroda. U 1. Petrovoj 2,9 vidimo da nas je Bog učinio „izabranim rodom, carskim sveštenstvom, svetim narodom, narodom dobitka“. Dok govorimo drugima kako nas je „dozvao iz tame k čudnome vijdjelu svome“ i ukazao nam svoju milost (1. Petrova 2,9.10), On dobija slavu koja pripada jedino Njemu. Kada nas Hristos održava i kada se stara o nama u svim našim nevoljama, dobija hvalu, čast i slavu dok naša vera prolazi „kroz različite napasti“ (1. Petrova 1,6.7).

Mi bližnjima ukazujemo na Njega kada poštujemo zakone i vlasti „Gospoda radi“ (1. Petrova 2,13). Kada se služimo darovima i sposobnostima koje nam je Bog dao da bismo održali druge i same sebe, „u svačemu se slavi Bog kroz Isusa Hrista, kojemu je slava i država u vijek vijeka“ (1. Petrova 4,11). Ako je Bogu najvažnije da prikaže svoju slavu, naša prednost i odgovornost kao Njegovog naroda jeste da odražavamo tu slavu.

U prvom poglavlju 1. Mojsijeve, kada je Bog svojom rečju nameravao nešto da stvori, uvek je „bilo tako“. Pročitaj stihove 1,7.9.11.15.24. Drugačije kazano, Božje reči su istinite i moćne. Kada On progovara, nešto se događa. Kada sam čitao o počecima našeg sveta i sili Božje reči, mislio sam o drugim rečima koje su Bog i Njegov Sin Isus Hristos izgovarali, o obećanjima na koja se možemo osloniti. Kada je govorio o svojim sledbenicima, Isus je rekao: „I ja ću im dati život vječni i nikada neće izginuti, i niko ih neće oteti iz ruke moje“ (Jovan 10,28). Ako se budemo oslonili na Njega, možemo biti sigurni da imamo večni život i da ćemo živeti s Njim zauvek.

Pisac Poslanice Jevrejima je rekao: „Budite zadovoljni onijem što imate, jer On reče: neću te ostaviti, niti će od tebe odstupiti“ (Jevrejima 13,5). Tako možemo da budemo sigurni da će se Bog postaratati za nas i održati nas u svim okolnostima. On nas nikada neće ostaviti niti zaboravit!

Jedno od Isusovih najutešnijih obećanja glasi: „Opet ću doći i uzeću vas k sebi“ (Jovan 14,3). I pošto je On to rekao, možemo u to verovati i s poverenjem čekati taj dan.

**Naš deo posla je
da propovedamo i
dozvolimo Njemu
da obavi svoje delo
otkupljenja.**

Rejčel S. Tandug, Davao Siti, Filipini

Čvrsto zaleđen (1. Mojsijeva 1,1)

Ja volim svoj vrt. Međutim, pošto živim na srednjem zapadu Sjedinjenih Država, zima smanjuje njegovu lepotu i pretvara ga u zaleđenu, snegom pokrivenu, ledenu površinu.

Nije tako bilo u Edemskom vrtu. Edem je bio zadržljivo prekrasan vrt u toku cele godine. I upravo u tom vrtu su Adam i Eva uživali u čudesnim delima Božjeg stvaranja, u savršenom skladu s Njim i jedno s drugim. To jest, sve dok se Sotona nije pojavio na sceni, donoseći korov, trnje, uništenje i smrt.

Velike suprotnosti (1. Mojsijeva 4,1-17)

Ne možete da ne zapazite razliku između izgleda Zemlje u 1. Mojsijevu, prvo poglavlje, i u Mateju 4,1-17. U ovom drugom tekstu, isti kušač koji je nekada ušao u Edemski vrt sada pozdravlja Boga u svom okruženju – u opasnoj, gojoj pustinji.

Pustinja može da bude slika onoga što je naš svet – i naš život – postao kada je Sotona nametnuo svoju volju. Jednim odlučnim udarcem, radost Edema je bila zamjenjena ogolelošću srama. Međutim, Isus je pobedio Sotonu na njegovom terenu. Isusova победа nad Sotonom i nama omogućuje da pobedimo – da postignemo победу koja će nam pokazati da neprijatelj više nema vlasti nad našim životom; победу koja nam govori da dolazi dan kada više nećemo mučno raditi u Sotoninoj pustinji, već ćemo biti odvedeni na nebo, gde će edemska radost biti naša za sva vremena.

Delo Svetogućega (1. Mojsijeva 1,27; 2,15)

Dok posmatramo prirodu oko sebe, sećamo se da je Bog svakoga od nas učinio jedinstvenim, da svaki od nas ima jedinstvenu svrhu i namenu. Neko od nas ima prirodnu sklonost da podigne pogled i sagleda „ukupnu sliku“, dok drugi gleda dole i usredstreduje se na pojedinosti. Važna je i ukupna slika i važne su pojedinosti. Jedan nije bolji od drugoga. Bog se stara o nama i daje nam pojedinačne sposobnosti i duhovne darove tako da možemo da radimo zajednički kao Telo, poznato i pod imenom Crkva.

U Bibliji vidimo da Bog uživa u delima koja je stvorio. Prvo poglavlje 1. Mojsijeve beleži vrhunска dela u božanskom procesu stvaranja. „I stvori Bog čovjeka po obličju svojemu, po obličju Božjemu stvori ga; muško i žensko stvori ih“ (1. Mojsijeva 1,27). Zatim je Bog ljudskom rodu dodelio zadatak da obrađuje vrt (1. Mojsijeva 2,15). Pre sedmice stvaranja „zemlja je bila bez života i bez oblika. Njeni elementi su bili međusobno izmešani, potpuno neorganizovani i beživotni“¹ A onda, delovanjem Svetogućega, od neorganizovanosti je nastalo „nebo i zemlja“ sa zvezdama, Suncem i Mesecom, sa svim vrstama drveća, cveća, ptica, životinja, riba i konačno

1 The SDA Bible Commentary, vol. 1, p. 209

sa čovekom i ženom. Veličanstvenim delovanjem Božanstva – sa Sinom koji je sprovodio Očevu volju kao Izvršilac stvaranja i Svetim Duhom koji je lebdeći nadgledao stvaranje – Zemlja je postala čudesna planeta. I istorija je počela svoje dugo putovanje prema današnjici.

Prva Mojsijeva 1,1 pruža nam dovoljno ideja da celog života razmišljamo o njima. Prvi stih u Bibliji govori o dovoljno slave, dovoljno veličanstva, dovoljno strahopostovanja da prosto ostajemo bez reči pred Gospodom. Baš kao što mi ne bismo postojali bez Njegove delatnosti koja nas održava, tako ni kosmosa ne bi bilo bez Njegovog moćnog čina u trenutku stvaranja.

Puni strahopostovanja pitamo se šta se događalo „pre početka“. Bez daha i puni čuđenja zastajemo pred rečima: „Stvori Bog nebo i zemlju“. Čitamo i stojimo puni obožavanja. Ništa i nikada nije bilo tako fascinantno!

Božja ljubav prema nama je tako duboka da nam je teško da je shvatimo. Ona se spušta prema nama kroz tamu ovog grešnog sveta, iako smo je beznadežno nedostojni. Biblija kaže da je Bog, još pre nego što je stvorio ovu planetu, odlučio da pokaže dubinu svoje ljubavi prema nama time što će Njegov Sin umreti za nas na krstu (1. Petrova 1,13-21; Otkrivenje 13,8).

U mašti, gledam unazad kroz vreme i vidim kako Gospod podiže planine u veličanstvene visine, kako proseca doline da njima teku reke, kako rasprostire široke ravnice. Gledam Ga kako stvara moćne okeane i prekrasna jezera. Onda Ga vidim kako zastaje i procenjuje koliko je dobro ono što je stvorio. Kako posmatra ovaj deo svemira gde će se roditi Njegov Sin. On zna da će Isus biti odbačen i razapet. Pokretom svoje ruke mogao je da zbrishe ovaj svet i da svome Sinu uštedi agoniju na krstu. Ali, nije to učinio. Nije ni mogao. Njegove ljubavi radi, Njegov Sin je došao na Zemlju i bio ubijen. On je platio kaznu za naše grehe. U Jovanu 3,16 čitamo: „Jer Bogu tako omilje svijet da je i sina svojega jednorodnoga dao da nijedan koji ga vjeruje ne pogine nego da ima život vječni.“

ODGOVORITE:

Šta izveštaj o stvaranju u prvom i drugom poglavljju 1. Mojsijeve tebi lično otkriva o Bogu kao Onome koji sve održava i o svemu se stara?

Fara Paterniti, Tejlor, Mičigen, SAD

**Prvi stih Biblije govori
o dovoljno slave... da
prosto ostajemo bez
reči pred Gospodom.**

Mi živimo u jednom užurbanom svetu i čini nam se da pojednostavljivanje našeg života nikada nije predstavljalo komplikovaniji zadatak nego sada! Međutim, Bog nam je obezbedio vreme odmora koje nas osvežava fizički i duhovno. Šest dana On je radio da unese red u naš svet. Međutim, sedmoga dana se odmorio, i tako pokazao da je odmor nešto na mestu i sasvim prikladno. Isus nam je pokazao važnost odmora kada je zastao kraj studenca posle dugog putovanja (Jovan 4,6), kada je zaspao u čamcu (Marko 4,38). On se odmarao i kada bi zajedno sa svojim učenicima napuštao mnoštvo (Marko 6,31.32). Ako se Gospod odmarao od dela stvaranja i od svoje zemaljske misije, i nama je neophodno da se odmaramo od svoga rada. Trenuci odmora nas osvežavaju i pripremaju za period službe.

I tako ćemo se stalno učiti od Gospoda ...

„Subotni odmor nas poziva da u delima koja je On stvorio sagledamo slavu Stvoritelja. I upravo zato što je On želeo da to činimo, Isus je svoje dragocene pouke zaodevao lepotom dela u prirodi. Na sveti dan odmora, više nego svih ostalih dana, treba da proučavamo po-

ruke koje nam je Bog zapisao u prirodi. Treba da proučavamo Spasiteljeve parabole tamo gde ih je i izgovarao, u poljima i šumarcima, pod otvorenim nebom, okruženi travom i cvećem. I dok se budemo približavali srcu prirode, Hristos će učiniti da Njegova prisutnost postane stvarna i da progovori našem srcu o Njegovom miru i ljubavi.

Hristos je povezivao svoja učenja ne samo s danom odmora, već i sa sedmicom teškog rada ... Na svakom području korisnog rada i prilikom svakog druženja u životu, On želi da pronalazimo pouke o božanskoj istini. I tada nam naš svakodnevni naporan rad neće više obuzimati pažnju i neće nas navoditi da zaboravimo na Boga; on će nas neprestano podsećati na našeg Stvoritelja i Otkupitelja. Pomisao na Boga će se provlačiti kao zlatna nit na licu prirode. Mi ćemo stalno učiti nove pouke o nebeskoj istini i izrastati u obliče Njegove čistote. I tako ćemo se stalno učiti od Gospoda; u nasledstvu na koje smo pozvani mi ćemo 'nastavati s Bogom'.¹

ODGOVORITE:

Odgovorite na ova pitanja da biste odlučili da li vam je potreban odmor: Da li se osećam pritisnut stresom dok obavljam svoje normalne svakodnevne aktivnosti? Da li mi je teško da u svemu pronalazim razloge za radost? Da li se ujutro budim umnoran?

Mark Endru Paterniti, Tejlör, Mičigen, SAD

¹ *Counsels on Health*, p. 165.

HVALITI ONOGA KOJI NAS ODRŽAVA I KOJI SE STARA O NAMA

PRIMENA (1. Mojsijeva 1,1-13)

Tekst u 1. Mojsijevoj 1,1 nije jedino mesto u Bibliji gde čitamo o stvaranju. Utkani u tekstove Pisma nalaze se podsetnici da je Bog oblikovao naš svet – podsećajući nas stalno iznova koliko je važno da verujemo da svemir i naš svet postoje zato što ih je stvorila Božja moćna ruka, i da je jedino On naš Održavalac i brižni Otac.

Jedan od osnovnih razloga za istraživanje šta Božja reč kaže o stvaranju jeste naša želja da Mu odamo hvalu koje je jedino On dostojan. Kako da slavimo Boga? Ima mnogo načina. Navećemo samo neke.

Proslavljam Boga sa zahvaljivanjem! David nas poziva: „Prinesi Bogu hvalu na žrtvu i izvršuj Višnjemu zavjete svoje“ (Psalom 50,14). „Slaviću ime Božje u pjesmi, veličaću ga u hvali“ (Psalom 69,30). Kada smo zahvalni na svemu što je Bog učinio za nas, onda lakše podnosimo i teške trenutke. S kojim teškim trenucima se upravo sada suočavaš, trenucima koji bi mogli da postanu lakši kada bi se zahvalio Bogu na onome što čini ili je učinio za tebe?

Hvali Boga uz muziku. Kada su Izraeljci izbegli iz Egipta, Marija je zajedno sa ostalim ženama udarala u bubenjeve, pevala i zahvaljivala Bogu što ih je oslobođio iz ropstva i proveo sigurno kroz Crveno more. Razmisli kako bi ti mogao da hvališ Boga muzikom. Ne znaš da sviraš nijedan instrument ili nemaš sluha? Slušati hrišćansku muziku koja te nadahnjuje da voliš Boga takođe je vid slavljenja.

Slavi Boga preko dela koja je stvorio. Božja dobrota je u osnovi celokupnog stvaranja. „Dobar je Gospod prema svima, i žalostiv na sva djela svoja“ (Psalom 145,9). Tekst u Psalmu 148,3-6 poziva Sunce, Mesec i zvezde da slave Boga zato što ih je stvorio i „obeležio orbite kojima se ta nebeska tela kreću. Ona obavljaju svoje cikluse s nepogrešivom tačnošću, u okviru granica koje im je On postavio.“¹ Njegova stvaralačka dela obuhvataju i posao koji obavlja za nas preko Svetoga Duha, tako da možemo postati slični Njemu. Šta u prirodi nadahnjuje i tebe da slaviš Boga? Kako Njegovo spasenje može da te nadahne da Ga slaviš rečima i delima?

Božja dobrota je u osnovi celokupnog stvaranja.

ODGOVORITE

Zašto je važno slaviti Boga za mnoštvo načina na koje se stara o nama i na koje nas održava?

Leonardo del Rozario, Jr, Davao Siti, Filipini

¹ *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 3, p. 940

Kada su se Adam i Eva prvi put suočili sa iskušenjem, mnogo šta je vredelo za njih što ne vredi i za nas. Oni su živeli u savršenoj životnoj sredini i u nepokvarenom društvu. Nikakav porodični uticaj se nije mogao okriviti za njihovu odluku da čine što je loše. Adam i Eva su ustali u jutro stvaranja kao stvorenja čudesno stvorena. Nikakvo grešno nasleđe, nikakva iskvarena okolina nije se mogla optužiti za njihov pad.

Mogu se nabrojati i mnogobrojni gresi koje Adam i Eva nisu mogli da učine. Nisu mogli da učine preljubu. Nisu mogli da ukradu ničiju imovinu. Nisu mogli da lažno svedoče na svog bližnjeg. Nisu mogli ni da poželete imovinu svog bližnjeg. Međutim, suština greha još tada u početku bila je ista kao i sada – odbacivanje Onoga koji nas održava, koji se stara o nama. U tom ključnom delu svoga kušanja, Adam i Eva nisu uzeli ozbiljno ono što im je govorio njihov Stvoritelj i Bog.

Kod iskušenja s kojima se danas suočavamo, i mi moramo da odlučimo da li verujemo da će nas naš Gospod snabdeti snagom da činimo ono što je pravo. I mi moramo da shvatimo da greh može da uništi naš odnos prema Njemu. I nama je potrebno Njegovo oproštenje kada padnemo.

Najlakše je ukazivati na ono što je zlo!

Pogledajte bilo koje novine i naslove u njima i saznaćete šta je loše u svetu i sa svetom. Gledajte televiziju, pretražujte internet, razgovarajte s prijateljima i nipošto neće nedostajati raznih mišljenja o tome šta ne valja na planeti Zemlji. Moramo priznati, najlakše od svega je ukazati na ono što ne valja, zar ne?

Kada su teroristi oteli putničke avione i udarili njima u Pentagon, u dva njujorška oblakodera i pensilvanijsku ledinu, svet je to veoma brzo nazvao zločinom. Razorna snaga tih događaja paralizovala je ljude i učinila ih bespomoćnima. Međutim, mi to nismo! Apostol Pavle je opisao pravilan odgovor. Treba da se gnušamo zla (Rimljanima 12,9), da ne vraćamo zlo za zlo (Rimljanima 12,17) i da ne dozvolimo da nas zlo savlada (Rimljanima 12,21).

Prva žrtva zla je dobro – dobro koje je Bog odredio da bude deo stvorenog sveta i svakome na raspolaganju (1. Mojsijeva 1,4-31), dobrota koju nam poklanja On kao Onaj koji se stara o nama i koji nas održava.

Da, zlo dobija sve naslove, ali je Božja dobrota ipak moćnija i On želi da se služimo njome da bismo zajedno s Njim pobedili Njegovog i našeg neprijatelja.

Glen Brajan Ente, Subik, Zambales, Filipini

ZAKLJUČAK

Od početnih reči u 1. Mojsijevoj pa sve do završnog obećanja u Otkrivenju, Bog se predstavlja kao Onaj koji se stara o svim našim potrebama. Kao naš Stvoritelj, odnosi se prema svakome od nas kao Otac. On je duboko zabrinut za svoju decu i njihove potrebe. Pismo je prepuno izveštaja o ljudima koji su se obratili Njemu i našli ono što im je bilo potrebno. On sam kaže da će otvoriti ustave nebeske i dati nam dobre darove, uključujući i Njegovo carstvo. On će nam čak stvoriti i novu Zemlju. Neka nam On pomogne da prihvativimo svoju zavisnost od Njega, da Ga hvalimo kada postižemo uspehe i da se obraćamo Njemu u svojim potrebama.

RAZMOTRITE

- Čitaj prvo i drugo poglavlje 1. Mojsijeve i sačini listu posebnih načina na koje se Bog postarao za Adamu i Evu na fizičkom, emocionalnom i duhovnom planu.
- Probaj da načiniš melodiju na reči u Filibljanima 4,19. Pevajte je zajedno u razredu.
- Čitaj sledeće primere Božjeg staranja: 1. Mojsijeva 21,9-20 (Agara), 1. Mojsijeva 22,1-19 (Isak), 2. Mojsijeva 16 (Izrailjci), Isaija 53 (Mesija), Matej 14,13-21 (5000 ljudi i žena). Nacrtaj sliku svog najomiljenijeg događaja.
- Sačini listu svojih ličnih potreba i odvajaj svakoga dana izvesno vreme da se moliš za njih.
- Zatraži od Boga da ti pokaže osobu čije potrebe možeš da zadovoljiš u Njegovo ime. Odnesi toj osobi svoj dar u hrani, odeći, ogrevu ili rečima ohra-brenja u skladu s njenom potrebom, zajedno s pismom koje će mu govoriti o tome koliko ga Bog voli.
- Čitaj jedno od Jevanđelja i zapisi svako obećanje na koje najdeš, znajući da se možeš osloniti na Boga da će ih održati.
- Pronađi mesto u prirodi da sedneš i pročitaš tekst u Isajiji 40. Ako živiš u hladnim predelima, nađi sobu iz koje možeš da posmatraš prirodu kroz prozor. I dok budeš čitao tekst, razmišljaj o tome šta on govori o Onome koji je obećao da će se postaratiti za sve naše potrebe.

POVEŽITE

5. Mojsijeva 8,6-18; Psalam 23.

Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, 39. poglavlje

Carlyle B. Hanes, *God Sent a Man*, Review and Herald; Janet Kobobel Grant, *Trusting that God Will Provide; A Study on Ruth*, Zondervan.

Sonja Hinerhard, Čehalis, Vašington, SAD

Pouka 9

Od 23. februara do 1. marta 2013.



Brak: dar iz Edema

„I reče Gospod Bog: nije dobro da je čovjek sam;
da mu načinim druga prema njemu“

(1. Mojsijeva 2,18).

Brak. Mi obično zamišljamo veliku belu venčanicu na njoj i crno odelo na njemu – raskošno venčanje i onda srećan zajednički život sve do kraja. Međutim, stvarnost je da to „sve do kraja“ vrlo često dolazi kraju vrlo brzo posle venčanja. Ženik i nevesta završavaju kao najgori neprijatelji umesto kao najbolji prijatelji i čude se šta je to pošlo po zlu.

Tako mnogo bračnih parova misli da se mogu poigravati s brakom – da „postati jedno“ uopšte nije teško. Međutim, obično ne prođe dugo vremena, a ženik i nevesta shvate da je idealni brak, opisan u Efescima 5,22-33, veoma teško ostvariti. Teško im je da se pokore. Teško im je da zaista vole jedno drugo onako „kao što i Hristos ljubi crkvu i sebe predade za nju“ (Efescima 5,25). A ipak, upravo to Bog očekuje od nas.

Međutim, biti odan i voleti svog bračnog druga nije dovoljno. Da bi se ostvario uspešan brak, da bi bio na blagoslov, i muž i žena moraju da pozovu svoga Stvoritelja da postane deo njihovog zajedničkog života i njihovog braka. To dolazi otuda što je upravo Hristos definicija ljubavi: „Ljubav dugo trpi, milokrvna je, ljubav ne zavidi, ljubav se ne veliča, ne nadima se, ne čini što ne valja, ne traži svoje, ne srdi se, ne misli o zlu. Ne raduje se nepravdi, a raduje se istini. Sve snosi, sve vjeruje, svemu se nada, sve trpi. Ljubav nikada ne prestaje, a proroštvo ako će i prestati, jezici ako će i umuknuti, razuma ako će i nestati“ (1. Korinćanima 13,4-8). Ukoliko nismo stekli iskustvo s Hristom i Njegovom ljubavlju, postajemo nesposobni da volimo u potpunosti.

Upravo zato treba da odamo čast Bogu i da ga uključimo u svoj brak. Moramo mu dozvoliti da nas vodi našem budućem bračnom drugu. Da, Bog je ljubav. On je taj koji nas menja, ne samo u tome da naš brak postane uspešan već i da ga pretvorí u dar s Neba.

U toku ove sedmice, dok budemo proučavali o braku, neka vam Bog pomogne ne samo da obogatite svoj brak ako ste ga već sklopili, nego i da uspešno planirate kako da uđete u brak koji vam predstoji. Osim toga, uz pomoć metafore braka, neka vam ova pouka pomogne da bolje razumete odnose koje je Hristos uspostavio sa svojom Crkvom.

Hristos je definicija ljubavi.

Nejc i Monika Kotnik, Velika Pirešica, Slovenija

Priprema (1. Mojsijeva 2,1-10)

Kao što se neki bračni par priprema za rođenje svog deteta, tako se i Bog pripremao za pojavu Adama – prvog predstavnika ljudskog roda. U drugom poglavju 1. Mojsijeve čitamo o tim pripremama koje je Bog obavio. On je pažljivo zasadio vrt i obezbedio da bude dovoljno vode i hrane. Onda je smestio čoveka u taj vrt. I odmah na početku, Bog je Adamu dao zadatak – da nadene imena stvorenim životnjama.

Dobro nasuprot zlu (1. Mojsijeva 1,1.4.10.21.25; 2,18)

Kada je Bog stvorio svet i uslove za život na njemu, izjavio je da je sve što je učinio veoma dobro. Jedino mu se nije dopalo što je Adam bio sam. U stvari, čak je i sam Adam to opazio. „Adamovo proučavanje životinjskog sveta snabdeleno ga je zavidnom količinom znanja, ali nije zadovoljilo njegovu težnju za druženjem s drugim bićem, sličnim njemu.“¹ I tako, pošto je Bog znao da nije dobro za Adama da bude sam, stvorio mu je pomočnika, „prema njemu“ (1. Mojsijeva 2,18).

Jevrejska reč za „pomočnika“ upotrebljena u 1. Mojsijevoj 2,18 glasi ezer i može se prevesti kao neko ko odgovara čoveku ili je jednak njemu.²

Bračni zavet (1. Mojsijeva 2,23-25)

Kada je video Evu, Adam je bio zadržan: „Sada, eto kost od mojih kosti i tijelo od mojega tijela“ (1. Mojsijeva 2,23). Konačno, našao se neko s kim je mogao da razgovara. U izvesnom smislu, ove Adamove reči predstavljaju i prvi bračni zavet, jer se izraz „kost od mojih kosti i tijelo od mojega tijela“ vrlo često upotrebljava u Starom zavetu da se opiše odanost i blizak odnos. Drugim rečima, Adam je govorio da će biti odan Evi celog svog života. Njegov odgovor je bio „zakletva, zavet, a ne uspostavljanje nekog proizvoljnog praktičnog odnosa“³.

Savršeni brak (Efescima 5,23-33)

Slično današnjim brakovima, i brak Adama i Eve verovatno nije bio idealan. Pavle piše o idealnim bračnim odnosima u Efescima, u petom poglavju, pa se čak služi i simbolom tela koji se pojavljuje u 1. Mojsijevoj. On povlači paralele između partnerstva muža i žene, i Hrista i Njegove Crkve. Baš kao što je Hristos sve žrtvovao za nas, svoju Crkvu, tako i bračni drugovi treba da daju sve od sebe da usreće onoga s kim su se udružili. U braku, i muž i žena treba da održavaju Hristovu ljubav jedno prema drugome.

Smernice (1. Korinćanima 13)

1 The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 1, p. 226

2 V.P. Hamilton, *Handbook on the Pentateuch* (Grand Rapids, Mich.: Baker Academic, 2006), p. 29.

3 Hamilton, p.29.

Dve prekrasne ustanove potiču iz Edema i nastavljaju da postoje uprkos grehu. Te ustanove su Subota, sedmični dan odmora, i brak, doživotna veza jednog čoveka i jedne žene. Kada raspravljamo o braku, korisno je da saznamo šta je Bog želeo da brak bude kada ga je ustanovio. U 1. Korinćanima, 13. poglavlju, nalazimo reči koje mogu da nam pomognu u tom smislu. U ovom poglavlju nalazimo korisne savete kako da ostvarimo dobar brak. Kada čitate stihove od 4 do 7, zamenite subjekat svojim imenom. Kada to učinite, budite pošteni prema sebi i utvrdite koje vam karakteristike ljubavi nedostaju. Zatim zatražite od Boga da vam pomogne da razvijete te osobine, koje su u stvari osobine Hristovog karaktera.

U braku nema mesta sebičnosti. Brak je savršena sredina za samoizgrađivanje. Živeti s bračnim drugom koji ima sasvim drugačije ideje i želje, koji dolazi iz jedne sasvim drugačije sredine, ponekad je zaista teško. S druge strane, te razlike treba posmatrati kao prilike za rastenje, za otkrivanje raznolikosti koju nam život nudi, za udubljivanje u ličnost svoga bračnog druga. Brak ne mora da bude u fazi „medenog meseca“, ali Bog želi da i dalje otkrivamo lepotu koju nam nudi taj odnos. On želi da učimo da u braku možemo da se poslužimo svojim sposobnostima i znanjima i maštoma, svojim darovima i samim sobom kao ličnošću, da budemmo odgovarajući pomoćnik svom bračnom drugu.

Ono što u braku naučimo o tome kako da rastemo i kako da se usaglasimo jedno s drugim, lako se može preneti i na sve naše druge međuljudske odnose. Bog želi da budemo pomoćnici jedni drugima. Na taj način, svaki naš dan može da predstavlja mali deo Neba.

ODGOVORITE

1. Koje misli, ideje i istine možete da pronađete u današnjoj pouci da biste ih upotrebili u razgovoru s nekim ko smatra da je brak prevaziđena ustanova?
2. Kako da budete pomoćnik drugima, bez obzira da li ste u braku ili ne?
3. Koje ti karakteristike Božje ljubavi, opisane u 1. Korinćanima 13, nedostaju? Razmisli o područjima na kojima možeš da se usavršiš i zatraži od Boga da ti u tome pomogne.

Veronika Lipohar, Požega, Hrvatska

BRAK: ŽIVA KNJIGA O BOGU LJUBAVI*SVEDOČANSTVO (Isaija 54,4-7; Jeremija 3,12; Efesima 5,21-33)*

„Hristos je ukazao čast bračnom odnosu kada ga je učinio simbolom jedinstva između sebe i svojih otkupljenih. On sam je Ženik; nevesta je Crkva o kojoj, kao o svojoj izabranoj, kaže: 'Sva si lijepa, draga moja, nema nedostatka na tebi' (Pesma 4,7)."¹

„Hristos nije došao na ovaj svet da zabrani brak ili da prekrši ili uništi odnos i uticaj koji postoji u domaćem krugu. On je došao da obnovi, uzdigne, očisti i oplemeni svaki tok čiste naklonosti, tako da porodica na Zemlji može da postane simbol porodice na nebesima.“²

„Da se stekne pravilno razumevanje bračnog odnosa, to je posao koji se obavlja celog života. Oni koji se venčavaju ulaze u školu u kojoj nikada u toku ovog života neće diplomirati. ... Učinite da Hristos bude prvi i poslednji i najbolji u svemu ... I dok se vaša ljubav prema Njemu bude povećavala, i vaša međusobna ljubav će postajati sve dublja i snažnija ... Ni muž ni žena ne treba da postavljaju zahtev da vladaju. Gospod je postavio pravila koja treba da ih vode na tom području. Muž treba da ceni svoju ženu kao što Hristos ceni Crkvu. Žena treba da poštuje i da voli svoga muža. Oboje treba da gaje duh ljubavnosti, odlučni da nikada ne rane niti ožaloste jedno drugo.“³

„Bog želi da dom bude najsrećnije mesto na Zemlji, pravi simbol doma na nebu. Noseći bračne dužnosti u domu, povezujući svoje interese sa interesima Isusa Hrista, oslanjajući se na Njegovu ruku i na Njegova obećanja, muž i žena treba da dele sreću u tom zajedništvu koje i anđeli preporučuju. Brak ne umanjuje njihovu korisnost, već je ojačava. Oni mogu da učine da njihov bračni život postane sredstvo da se duše zadobiju za Hrista.“⁴

ODGOVORITE

1. Ako nas brak uči o Hristovom odnosu prema Crkvi, kako nam istorija Božjeg postupanja prema svom narodu pokazuje kako treba da se ponašamo prema svom bračnom drugu?
2. Ako još niste u braku, kako možete da sledite Hristov primer u udvaranju?

Marija Kovačević, Zagreb, Hrvatska

1 *The Ministry of Healing*, p.356.

2 *That I May Know Him*, p. 39

3 *Testimonies for the Church*, vol. 7, pp.45-47.

4 *The Adventist Home*, p.102.

BRAK – DAR OD BOGA**DOKAZ (1. Mojsijeva 2,18)****Ut**

Prva knjiga Mojsijeva je knjiga o počecima: o početku našeg sveta i ljudskog roda, početku greha i početku dela spasavanja izgubljenog ljudskog roda. To je i knjiga o odnosima: o odnosu između Boga i Njegovih stvorenih dela, o odnosu između Boga i ljudi koje je stvorio i o odnosu između muža i žene.

U početku, Bog je uspostavio odnos između Adama i Eve. On je želeo da njihov međusobni odnos, ali ne samo njihov već i odnos u svim brakovima, bude najbliskiji mogući odnos, da im pruži više zadovoljstva od svih ostalih međuljudskih odnosa. „I reče Gospod Bog: nije dobro da je čovjek sam; da mu načinim druga prema njemu“ (1. Mojsijeva 2,18). Sve što je Bog stvorio pre Adama bilo je veoma dobro (1. Mojsijeva 1,4.10.21.31), ali je prilikom stvaranja Adama nešto nedostajalo. Zašto? Zato što je od samog početka Bog usadio u nas potrebu da svoj život delimo s nekim, potrebu za utehom i saučešćem, potrebu da pripadamo nekome izvan nas. I tako je Bog načinio Adamu druga (1. Mojsijeva 2,21-23).

Bog je sjedinio prvi par bračnom vezom kao jedno telo. Upravo zato je Isus i rekao da niko ne sme da rastavlja muža i ženu (Marko 10,8.9). Kada se položi bračni zavet i kada se par posveti jedno drugom, oni postaju jedno u telu i umu. Takvo jedinstvo samo Bog može da stvari. Nije uvek lako ići istim putem zajedno. Bračni parovi imaju svoje razlike i ponekad izgleda da ih ne mogu prevazići. Bez Božje intervencije to je zaista teško, a ponekad i nemoguće.

Brak je zavet između čoveka, žene i Boga. Bog sjedinjuje to dvoje u jedno, i ako budu verni i svoj život predaju Njemu u ruke, njihov brak će uspeti. Zdrav brak je sagrađen na uzajamnoj želji da se potčinimo potrebama onog drugog. Hristos je naš najveći Primer. On nam je pokazao bezuslovnu ljubav, milost, blagodat i kako da se pokorimo Božjoj volji. Na osnovu Njegovog primera, mi učimo kako da ostvarujemo skladan brak i kako da svom bračnom drugu pomognemo da postane sličan Hristu po svom karakteru. Kako je velika ta vrsta ljubavi koja nam pomaže da tako živimo! Kao što zavet kaže: „Dok nas smrt ne rastavi!“

Brak je zavet između jednog čoveka, jedne žene i Boga.

ODGOVORITE

1. Bračni par predstavlja odnos između Hrista i Crkve. Objasni tu paralelu (Otkrivenje 19,5-9).
2. Kako bi objasnio načela zdravog braka?

Marina Salajster, Bjelovar, Hrvatska

Bog je od samog početka vremena znao u kakvom stanju će svet biti danas. Ratovi i glasovi o ratovima umnožavaju se svakoga dana, ljudi gaze jedni druge da bi nabavili najveći televizijski ekran pre Božića, a svetska ekonomija se tetura na ivici kolapsa.

Međutim, Bog je od samog početka znao da će Hristos doći da nam pokaže kako da živimo i kako da volimo, kako da širimo Božju reč, kako da imamo jake brakove i porodice i kako da izdržimo na svom putu s Njim, tako da bismo jednoga dana mogli i živeti s Njim na nebu.

Mi smo nevesta, a Hristos je Ženik.

Ali, kako sve to treba da se dogodi? U svetu koji je pun greha, kada stvari nisu onakve kakve izgledaju, kada se zlo prerašava u dobro, kako da ljudski rod pronađe put da se vrati kući? Kako da izgradimo zdrave i srećne porodice i brakove? Sledeći tekstovi treba da nas vode u tom pogledu.

Matej 22,34-39. Kada Boga stavimo na prvo mesto u svom životu, kada Ga volimo više od svega ostalog, On će učiniti da zavolimo i Njegov put. U stvari, mi i ne držimo Božji zakon ukoliko uz pomoć Svetog Duha ne negujemo u sebi ljubav prema Bogu i ljubav prema bližnjima.

1. Jovanova 4,7-11. Kada postanemo Božja deca, mi volimo jedni druge kao što je i On voleo nas - nesebično. I upravo onako kao što je On dovoljno voleo nas da posalje svog jedinog Siha da nas spase, tako i mi treba da volimo svog bračnog druga dovoljno da sebe potpuno predamo njemu.

Otkrivenje 19,5-9. U ovim stihovima čitamo o svadbi Jagnjetovoj – Hristovoj – i o Jagnjetovoj nevesti koja se pripremila, obukavši se u „svilu čistu i bijelu“, „koja joj bješe dana“. Ova odeća simbolički predstavlja „posvećena dela hrišćanina, njegov pobedonosni život izgrađen blagodaću Hrista koji živi u njemu (Galatima 2,20; Jakov 2,17.18.20).“¹ Takva dela jačaju bračni odnos i izgrađuju snažne porodice.

Mi treba da volimo jedan drugoga kao što volimo same sebe i treba da volimo Boga više nego išta drugo. Mi smo nevesta i Hristos je Ženik. Putem braka, Bog može da nas uči da volimo bližnje kao same sebe.

ODGOVORITE:

Kako bi objasnio svrhu braka nekome ko živi u teškom braku?

Bledar i Armando Barmeta, Drač, Albanija

1 *The SDA Bible Commentary*, vol. 7, p. 872

Dvoje mladih zabavljali su se već neko vreme. Izgledalo je da sve ide kako valja. Voleli su jedno drugo i provodili mnogo vremena zajedno. Sve u svemu, sve je izgledalo savršeno. I tako ju je on zaprosio. Ona je odgovorila „da“. I onda su počeli da se pripremaju za venčanje. Konačno je sve bilo gotovo za taj veliki dan. Poslali su pozivnice na svadbu, izabrali cveće, iznajmili crno odelo i venčanicu, prilagođenu nevesti. Ali onda, usred svih onih priprema u poslednjem trenutku, jedna polovina srećnog para otišla je u hotelsku sobu s jednom drugom osobom. Kada je bila suočena sa svojim postupkom, priznala je da se to događa već izvesno vreme.

Možete li zamisliti da se tako nešto dogodi vama? Kako biste se osećali kada biste svog budućeg bračnog druga zatekli u takvoj situaciji? Međutim, upravo to se stalno dešava između Hrista i Njegove neveste, Crkve. Biblija upoređuje odnos Hrista i Crkve s brakom. Međutim, kada čitamo Bibliju i kada posmatramo hrišćanstvo danas, pronalazimo mnoge prilike kada je Božji narod bio neveran svom Ženiku. Knjiga proroka Jezekilja, šesnaesto poglavlje, pruža nam takav jedan primer.

Mnogi bračni parovi bi odustali od svog budućeg braka u takvim okolnostima, ali Hristos to ne čini. Iako je Njegova nevesta – Crkva – bolno neverna, On čezne da Mu se ona vrati.

Hvala Bogu, Hristovi napori nisu bili uzaludni. Kada se bude vratio na Zemlju, uzeće svoju nevestu k себи: „Da se radujemo i veselimo i da damo slavu njemu; jer dođe svadba jagnjetova, i žena njegova pripravila se, i dano joj bi da se obuče u svilu, čistu i bijelu, jer je svila pravda svetijeh“ (Otkrivenje 19,7-8). Od tada nadalje, njihov brak će biti čist. Ona će biti spremna da ode sa svojim Ženikom. Ta svadba je Hristova svadba i slaviće je celo nebo kroz svu večnost.

ODGOVORITE:

1. Zašto Biblija upoređuje odnos između Boga i Njegove Crkve s brakom?
2. Da li je Bog ikada odustao od svoje Crkve?

**Tu svadbu slaviće celo
nebo kroz svu večnost.**

Ester i Milan Vidaković, Mislinja, Slovenija

ZAKLJUČAK

Tema koja se ponavlja u prvom poglavlju 1. Mojsijeve jeste Bog koji objavljuje da je svaki aspekt stvaranja „veoma dobar“, izvrstan. Prva ocena „nije dobro“ koja je zapisana u ovom izveštaju pojavljuje se pre ulaska greha u svet kada Bog prepoznaće da „nije dobro da je čovjek sam. Da mu načinimo druga prema njemu“ (1. Mojsijeva 2,18). I tako je načinio Adamu druga i ustanovio prvi brak. U celoj Bibliji potvrđuje se bračni odnos i upotrebljava kao simbol bliskog iako ponekad teškog odnosa između Boga i Njegovog naroda.

RAZMOTRITE

- Razgovoraj s bračnim parom koji je već dugo u braku. Upitaj ih o njihovom bračnom iskustvu i zatraži njihov savet o tome šta jedan brak čini dobrim.
- Načini plakat ili kratak film u kome ćeš na najbolji način preporučiti brak. Gde bi mogao da prikažeš to što si uradio?
- Razmisli o tome šta bi mogao da pokloniš prijatelju kao venčani dar kojim ćeš zaželeti blagoslov njegovom braku. Ukoliko je venčanje nekog prijatelja na vidištu, pripremi se da izabereš takav poklon.
- Zasadi seme nekog cveća u svom vrtu ili u saksiji ako nemaš druge mogućnosti. Dok zalivaš i neguješ tu biljku, razmisli koji su sastojci neophodni da biljka raste i napreduje, baš kao što međuljudski odnos – u braku, s bližnjima, s Bogom – zahteva prave uslove da bi se razvijao. Kada se pojavi cvet, daj ga nekome koga voliš, ili kao živu biljku ili kao sečeni cvet.
- Planiraj neki događaj s grupom hrišćanskih prijatelja kao zdravo uživanje, pri čemu će se mladi oba pola međusobno družiti i hrišćanski ponašati. Kako da pomognes mladima da uspostavljaju zdrave hrišćanske odnose, izbegavajući sve što bi ih moglo udaljiti od Boga i Njegovih pravila ponašanja?
- Napiši pismo Bogu, odgovarajući na Njegovu ljubav i izražavajući zahvalnost na svemu što je učinio za tebe.

POVEŽI

Pročitaj Pesmu nad pesmama

Pročitaj treće poglavlje u knjizi *Temelji srećnog doma*

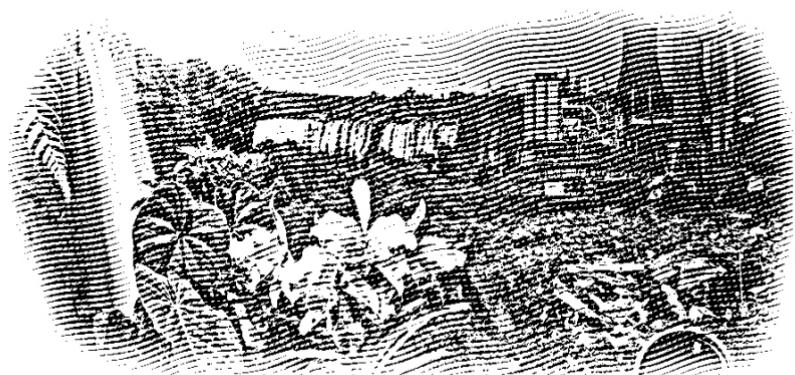
Rob Bel, *Iza zatvorenih vrata*, 8. poglavlje

C.S. Lewis, *The Four Loves*, chapter 5.

Nejan Braun, Melburn, Australija

Pouka 10

Od 2. do 8. marta 2013.



Služba pristava i čovekova životna sredina

„I blagoslovi ih Bog i reče im Bog: rađajte se i množite se i napunite zemlju i vladajte njome i budite gospodari od riba morskih i od ptica nebeskih i od svega zvjerinja što se miče po zemljji“ (1. Mojsijeva 1,28).

Žalosno mjaukanje čulo se iz donjih prostorija. Kada smo se spustili niz stepenice, našli smo najmršavije, najprljavije mače koje se može zamisliti. Međutim, za nas je to bila ljubav na prvi pogled. Tokom godina, mnoge mačke i ribice prošle su kroz našu kuću. I posle smrti svake od njih, mi smo održavali mali pogreb i stavljali cveće na njihov grob. Neke od tih životinja bile su nam izuzetno bliske, a njihova smrt pogadala je našu kuću kao da smo izgubili nekog dragog prijatelja.

Bog je stvorio u nama želju da uzimamo i štitimo životinje. To se pokazuje već u detinjstvu, kada su srca male dece dirnuta zalutalim ili ostavljenim životinjama koje donose kući, i pitaju roditelje smeju li ih zadržati. Tekst u 1. Mojsijevoj 1,26 uči nas da

Vera treba da nas pokrene na delanje, zar ne?

Bog želi da se staramo o planeti na kojoj živimo i o životinjama koje na njoj stanuju zajedno s nama.

Staranje o Božjim stvorenjima ne mora da znači da moramo preći na strogu vegetarijansku ili vegansknu ishranu, da gladujemo da bismo spasli kitove ili da odbijamo da nosimo kožne cipele iz žalosti za krvama. Međutim, koliko god nam je to moguće, staranje o Božjim stvorenjima zaista znači da činimo što god možemo da bismo bili dobri pristavi nad ovom Zemljom.

Natan Krajc je sebi postavio ova važna pitanja o hrišćanskom pristupu Božjim delima stvaranja: „Šta verujemo o ovom svetu? Da li zaista verujemo da ga je Bog stvorio? Verujemo li da je posle stvaranja ljudski rod pao u greh i da je time izazvao stradanja u svetu? Ako je tako, kako je to verovanje uticalo na naše ponašanje? Da li se borimo protiv nepravde? Da li se trudimo da zaštitimo svoju životnu sredinu? Da li se staramo o ljudskim fizičkim i duhovnim potrebama? Vera treba da nas pokrene na delanje, zar ne?“¹

U toku ove sedmice, proučavaćemo o službi pristava u odnosu na našu prirodnu životnu sredinu. Dok budete proučavali, razmotrite svoj život i utvrđite kako biste mogli da budete bolji pristavi nad svim što je Bog stvorio.

Zejn Fevrije-Džonston, Sent Marten

1 Nathan Creitz, „Organic and Sustainable Christianity“

Prema navodima američkog časopisa „Spoljna politika“, Lester Braun spada u prvih sto globalnih misilaca za 2011. godinu.¹ Njegova najnovija knjiga pod naslovom „Svet na ivici: kako da sprečimo propadanje životne sredine i ekonomski kolaps“ iznosi plan B za zaustavljanje krize izazvane narušavanjem životnog okruženja i za spasavanje civilizacije. Da li Braun zaista ispunjava Božju zapovest da se stara o Zemlji? Biblija se suprotstavlja mišljenjima mnogih pobornika zaštite prirodne sredine time što ističe da Bog kontroliše događaje. Ona otkriva Njegovu plemenitu nameru s ljudskim rodom kao i činjenicu da On dobro zna kako će se završiti istorija ove planete.

Dok aktivisti za zaštitu prirodne sredine ozbiljno shvataju svoju odgovornost da se staraju o Zemlji, njihova gledišta umnogome variraju kad se postavi pitanje ko kontroliše događaje. Neki priznaju Boga Stvoritelja. Neki božanstvo vide u samoj prirodi. U spomenutoj knjizi reč Bog se uopšte ne pojavljuje. Međutim, Biblija otkriva Boga kao Gospodara Zemlje. Čitate Psalam 50,10 i Otkrivenje 4,11. U svoje veličanstveno i nepregledno delo stvaranja taj suvereni Bog je uvrstio ljudski rod. Iako mnogi zaštitnici životne sredine posmatraju čoveka samo kao jednu vrstu više koja se bori za opstanak, Biblija otkriva da smo mi Božja deca, kojima je On poverio staranje nad Zemljom (1. Mojsijeva 2,15)

Na nesreću, nismo uvek bili verni tom zadatku. Ostvaruje se proročanstvo da će „zemlja kao haljina ovetšati“ (Isajija 51,6). I kao što Lester Braun i ostali ističu, preti nam kriza. Braun preporučuje plan za koji misli da može da spreči krizu, ukoliko čovečanstvo bude sarađivalo. Međutim, ako ne bude bilo spremno na saradnju, da li bismo bili osuđeni na istrebljenje? Prema Bibliji, scenario ne završava na taj način. Onaj koji je stvorio Zemlju otkriva nam poslednje poglavlje. Istorija Zemlje će se završiti novim početkom i greh koji je uništio našu planetu biće uništen.

Istorija zemlje će se završiti novim početkom.

Božja verna deca treba da budu isto tako ozbiljna kao i Lester Braun kada je reč o njihovoj dužnosti da se staraju o Zemlji, ali je njihov razlog drugačiji od njegovog. Oni su dobili zadatak od Suverena Zemlje i imaju poverenja u Njega da su događaji u Njegovoj vlasti.

ODGOVORITE:

Na koji način hrišćanin može da izvršava Božju zapovest da se stara o Zemlji?

Kojim biblijskim načelima treba da se rukovode hrišćanske vođe kad je u pitanju rešavanje problema u vezi sa životnom sredinom?

Fran Makejn, Bojsi Ajdaho, SAD

1 Foreign Policy, „The FP Top 100 Global Thinkers“, 13. decembar, 2011-

IMATI, IZGUBITI, PONOVO STEĆI**U kontekstu vlasti (1. Mojsijeva 1,26-28)**

Poslednjeg dana stvaranja, Bog je sastavio delatne lance ljudskog DNK, ćelije, tkiva, organe, telesne tečnosti i neurone od jednostavnog praha i svog životodavnog daha. Kada su ugledali svoga Stvoritelja, čuđenje i divljenje ogledalo se na licu prvog ljudskog para. Lepota Edema, spremna da u njoj uživaju Adam i Eva, blistala je bojamama i sjajem. I dok su stajali pred Bogom svega što je stvoreno, primili su blagoslov od Njega i dobili zadatku: „Rađajte se i množite i napunite zemlju i vladajte njome i budite gospodari od riba morskih i od ptica nebeskih i od svega zvjerinja što se miče po zemlji“ (1. Mojsijeva 1,28).

Blagoslov i poniznost (1. Mojsijeva 1,28; 2. Mojsijeva 20,1-3)

Glagol „blagosloviti“ (*barak*) ima dva značenja: „blagosloviti“ i „navesti na klečanje“.¹ Prvo opisuje akciju, a drugo i akciju i željenu posledicu. Kada se primene oba značenja, vidi se da je stvaranje Adama i Eve bilo dar od Boga i da je zahtevalo određenu reakciju. „Klečanje je bilo ritualni izraz dragovoljnog potčinjavanja života Bogu.“² U nekoliko slučajeva, Božjim zapovestima prethodio je lični susret ili dar ljubavi toj osobi (2. Mojsijeva 20,1-3; Jeremija 31,31-34).

Odgovornost jednog prema drugom (1. Mojsijeva 1,28)

Bog je zapovedio Adamu i Evi da rađaju i da se umnožavaju, da nasele Zemlju i da ovladaju njom. Prve tri zapovesti su izricale blagoslov braku koji su Božjim posredovanjem sklopili Adam i Eva. Čineći tako, oni će učestvovati u „prednosti stvaranja / Zemlje“³ i da kao roditelji povećavaju ljudski društveni krug.⁴

Poslednja zapovest da „potčine“ zemlju može da izazove teškoće u tumačenju ako se izvuče iz biblijskog konteksta. Normalno, „potčiniti“ znači „pokoriti“ ili „dovesti pod svoju vlast“. Međutim, u ovom kontekstu, pojam „potčiniti“ predstavlja pravo korišćenja beskrajnih izvora Zemlje, od poljoprivrede, preko rудarstva, do naučnih otkrića.⁵ To znači da od našeg pravilnog služenja zemljiniim bogatstvima treba da imaju koristi i sadašnje i buduće generacije.

Odgovornost pred svetom (1. Mojsijeva 1,28; Otkrivenje 11,18)

U Bibliji pojam „vlast“ može se posmatrati u različitim kontekstima: (1) kao Božja vladavina nad delima stvaranja (Psalm 103,22), (2) kao političko upravljanje (1.

1 Ancient Hebrew Research Center, „Bless-barak“, Jeff A. Benner

2 Angel Manuel Rodriguez, „Postures for Prayer“, Biblical Research Institute

3 Seventh-day Adventists Believe... 1st ed. (Hagerstown, Ma.: Review and herald, 1998), p.73

4 Angel Manuel Rodriguez, *Spanning the Abyss: How the atonement Brings God and humanity together* (Hagerstown, Ma.: Review and herald, 2008), p.36

5 *The SDA Bible Commentary*, 1st ed., vol. 1, p. 217.

Carevima 9,19), (3) kao robovanje grehu (Rimljanim 6,14), (4) kao sila i gospodarenje (Efescima 1,21). Bog je želeo da ljudski rod vlada delima stvaranja. Trebalo je da ljudi budu Božji predstavnici ili vicekraljevi ove planete.⁶ Bog nam je poverio i odgovornost da se staramo o onome što je stvorio i da ga štitimo od zagađenja.⁷ To je tako zastrašujuća odgovornost da će se suditi onima koji su uništili Zemlju (Otkrivenje 11,18).

Pretvoriti dobitak u gubitak (1. Mojsijeva 3)

Nije sve izgubljeno.

Žalosno je ali istinito da mi više ne živimo u „utopiji“ koju je stvorio naš veličanstveni Stvoritelj. Umesto toga, naši praroditelji su postali neposlušni Bogu i bili isterani iz Edema. „Kada je čovek odbacio vlast koju je Bog imao nad njim, odbacio je i vlast nad svetom koju je dobio od Boga.“⁸ Biblija priznaje Sotonu kao „boga“ ili „kneza ovoga sveta“ (2. Korinčanima 4,4; Jovan 12,31; 14,30). Nije nikakvo čudo što je Sotona zatražio da bude primljen na Nebu, kada su se okupili „sinovi Božji“ da stanu pred Boga (Jov 1,6). Ako budemo gledali samo na to, onda će nam izgledati kao da je svet zauvek izručen Sotoninoj strahovladi.

Nada za danas (Psalam 8,5.6; Luka 19,10)

Nije sve izgubljeno. Bog prema nama i dalje postupa kao prema stvorenjima koja su sazdana na „slavu i čast“ i koja imaju „vlast nad delima Božjih ruku“ (Psalam 8,5.6). Hristos je došao da nas otkupi iz vlasti neprijatelja (Jeremija 31,11; Otkrivenje 5,9). „Svojom zastupničkom žrtvom, On je omogućio obnavljanje svega što je čovek izgubio,⁹ uključujući i vlast nad Zemljom. Isus je objavio: „Jer je sin čovječji došao da traži i spase što je izgubljeno“ (Luka 19,10).

Izbegavanje krajnosti (Propovednik 7,17.18)

Naše staranje o svetu treba da bude uravnoteženo. Mi ne smemo biti toliko zaukljeni Zemljom da zaboravimo svoju odgovornost prema bližnjima (Matej 22,39; 28,18-20). Na isti način, mi ne smemo da zanemarimo odgovornost koju smo dobili od Boga da „čuvamo i radimo“ zemlju koju nam je dao (1. Mojsijeva 2,15). I kao što je Solomun rekao: „Dobro je da držiš jedno, a drugo da ne puštaš iz ruke, jer ko se boji Boga izbegavaće sve krajnosti.“ (Propovednik 7,18. prema engleskom originalu)

ODGOVORITE:

1. Da li nam teorija o evoluciji pomaže ili odmaže u našoj odgovornosti prema Božjoj Zemlji?
2. Kako da uravnotežiš svoje staranje o Zemlji sa svojom dužnošću da propovedaš jevandelje?

6. Ibid., p. 216.

7. Miroslav M. Kiš, Human Nature and Destiny: A Seventh-day Adventist Reflection

8. Arthur E. Lickey, God Speaks to Modern Man (Hagerstown, Ma.: Review and Herald, 1952), p. 82.

9. Ibid., 83.

„Kud god se okrenemo, mi slušamo glas Božji i gledamo dela Njegovih ruku. Od svečanog odjeka prolamanja grmljavine i neumornog huka talasa starog okeana do radosnih pesama od kojih šume odzvajuju melodijama, desetine hiljada glasova u prirodi iskazuju Mu hvalu. U zemlji, i moru i vazduhu, s njihovim čudesnim tonovima i bojama, koje se izmenjuju u blistavim kontrastima ili se harmonično stapanju, mi gledamo Njegovu slavu. Večni bregovi govore o Njegovoj moći. Drveće koje leluya svoje zelene zastave na svetlosti sunca, i cveće u svojoj nežnoj lepoti, ukazuju na Stvoritelja. Živo zelenilo koje pokriva smeđu zemlju priča o Božjem staranju i za naj-skromnija od Njegovih stvorenja. Onaj koji je stavio bisere u okean i ametist i hrisolit među stene voli lepotu. Sunce koje se rađa na nebu predstavlja Onoga koji je život i svetlost svega što je načinio. Sav sjaj i sva lepota kojima je zemlja ukrašena, kojima je obasjano nebo, govore o Bogu.“¹

Bog nikada nije nameravao da čovek nema ništa da radi.

„Bog je Adamu i Evi dao zaposlenje. Edem je za naše praroditelje bio škola, a Bog njihov nastavnik. Naučili su kako da obrađuju zemlju, i da se staraju o biljkama koje je Gospod zasadio. Oni rad nisu smatrali nečim što ih ponižava, već velikim blagoslovom. Marljivost je predstavljala zadovoljstvo za Adama i Evu. Adamov pad je promenio stanje stvari, zemlja je bila prokleta: ali objava da će čovek zarađivati svoju hranu u znoju svog lica nije bila data kao prokletstvo. Zahvaljujući veri i nadi, trebalo je da rad postane blagoslov za potomke Adama i Eve. Bog nikada nije želeo da ljudi nemaju šta da rade.“²

Kako ćemo se starati o ovoj planeti nije samo jednokratni protest pobornika zaštite prirodne sredine ili nošenje majice s natpisom „Reciklirajte me!“ Reč je o svakodnevnoj službi pristava!

ODGOVORITE

1. Mi smo pozvani da budemo u svetu, ali ne od sveta. Treba li, onda, da učestvujemo u zakonitim peticijama i protestima protiv uništavanja čovekove životne sredine, kao što su vađenje uglja, ubijanje kitova i krčenje šuma? Objasni svoj odgovor.
2. Kako bi mogao da budeš pristav nad Božjom zemljom u svom svakodnevnom životu?

Etajh D. Džonston, Sent Marten

1 Child Guidance, p. 53.

2 Fundamentals of Christian Education, p. 314.

TRAŽI SE POMOĆ

PRIMENA (1. Mojsijeva 1,28)

Sr

Vreme je da krenete u potragu za svojim prvim zaposlenjem. Ili, možda, želite da promenite smer svoje životne karijere pa zato tražite nešto svršishodnije. Zamislite sebe kako čitate deo vaših lokalnih novina gde se nalaze oglasi za slobodna radna mesta i da su neki od njih privukli vašu pažnju.

Direktor nacionalnih parkova. Traži se osoba koja treba da usaglasi napore sistema Nacionalnih parkova, da zaštiti ili obnovi prirodnu lepotu i sjaj najlepših i najprivlačnijih lokacija u državi. Ponude treba da izražavaju snagu osvedočenja, odlučnost i ljubav prema čovekovoj prirodnjoj sredini. Za posebne kvalifikacije za ovo radno mesto čitaj tekst u 1. Mojsijevoj 1,28 i u Mateju 25,14-30.

Veterinarska služba. Regionalna klinika za ljubimce traži medicinsko osoblje veterinarske struke koje će se starati o hitnim i svakodnevnim potrebama životinja u domovima ljudi. Osoba treba da koordinira i usmerava delatnosti spasilačke ekipe za hitne slučajevе, ekipe koja spasava kućne ljubimce kad se nađu u situacijama opasnim po život. Ljubav prema životinjama i duboko poznavanje njihovih navika, anatomije i fiziologije predstavlja neophodan uslov. Verovanja istaknutih kandidata obuhvataju i ona koja su opisana u 2. Mojsijevoj 23,5.12; u Pričama 12,10; i u Luku 14,5.

Voditelj TV šou-a „Najveći gubitnik“. Voditelj programa za popularni TV šou koji se bavi pomaganjem osobama prekomerne težine da postanu zdravije putem vežbi i zdrave ishrane. Ljubav prema bližnjima, povezana s načinom života koji odražava sklonost za održavanje vlastitog tela u najboljem mogućem stanju mora da bude jasno izražena. Podnositelj molbe mora da ima pozitivnu, ohrabrujuću prirodu, zajedno sa željom da pomaže bližnjima da uvide kakvi će postati kada prihvate savete iz 1. Korinćanima 3,16.17; 6,19.20.

ODGOVORITE:

1. Za koji biste se od ovih poslova najradije prijavili?
2. Kako vaša verovanja mogu da utiču na način na koji obavljate svoje dužnosti?
3. Kakve kvalifikacije imate ili želite da razvijete da biste se uvrstili među najbolje aplikante?

Fred Kornfort, Koldvel, Ajdaho, SAD

Ljudi se sukobljavaju oko mišljenja da li je naša prirodna sredina oštećena našim delatnostima ili samo pokazuje prirodne znake normalnog trošenja tako da se zato ne moramo zabrinjavati. To je postalo tema oko koje se lome kopљa u politici. Za neke, političke pozicije važnije su od stvarnog stanja. Na sreću, hrišćani se ne moraju povoditi za mahinacijama izvesnih političkih krugova i mogu razmatrati pravu perspektivu planetе koja nam služi kao dom. Hrišćani mogu da primene načela zasnovana na osobinama Božjeg karaktera, koja će im pomoći da razumeju kako da budu dobri pristavi nad onim što je Bog stvorio.

Nema nikakve sumnje da je Bog stvorio svet i da je onda ljudima dao vlast nad njim. Međutim, šta to znači? Da li imamo neograničenu kontrolu? Da li nam je predao ključeve i rekao: „Sve je to vaše. Nije me briga šta ćete s tim učiniti!“

Pošto je Bog stvorio ljudska bića po svom obliku, možemo očekivati da smo stvorenji da upravljamo svetom na isti način kao i On kada ga je stvorio. To ukazuje da bi trebalo da prilikom trošenja zemaljskih izvora više gradimo nego što uništavamo, da negujemo umesto da kvarimo, da sadimo i žanjemo umesto da mlatimo i palimo. Trebalo bi da se staramo o onome što je na svetu isto onako kao što je i Bog veoma pažljivo stvarao ono što je stvarao.

Jedan od načina na koji se vidi da teorija o evoluciji nije pogodna kao teorija o poteklu pokazuje se po procesima iskorишćavanja zemljinih rezervi. Bog je jasno odredio

Mi smo upravitelji Božjih dobara.

da ti procesi treba da služe produktivnom održavanju umesto iscrpljujućem iskorишćavanju. Tema o plodnosti i reprodukciji je jedna od najjasnijih tema u izveštaju o stvaranju. Tu se ne govori o tome da treba da izbegavamo da se služimo izvorima, jer nam ih je Bog

dao da se služimo njima na dobro. Međutim, Božja priroda prožeta ljubavlju preporučuje jednu vrstu odgovorne, konstruktivne upotrebe izvora koji će ih sačuvati i za buduću upotrebu.

Kao što Bog kaže u Psalmu 50, Njegov je svet i sve što je na njemu. Mi ništa od toga nismo stvorili svojom rukom. Mi smo samo upravitelji, pristavi nad ovim svetom. Mi nemamo nikakvog drugog izbora nego da se staramo o svetu na najodgovorniji mogući način.

ODGOVORITE

1. Neko bi mogao da prigovori da smo postali svesni uništavanja čovekove životne sredine tek nedavno, pre nekih 50 ili stotinu godina. Na koji način taj nedavno otkriveni problem postaje važan hrišćanima?
2. Da li misliš da si se poduhvatio da rešavaš probleme koji te se uopšte ne tiču kada si rešio da se baviš problemima čovekove životne sredine?

Tim Lejl, Bojsi, Ajdaho, SAD

ZAKLJUČAK

Bog je stvorio svet i sve što je na njemu. Prvih nekoliko poglavlja 1. Mojsijeve govore o tome potpuno određeno. Ako propustimo da razumemo te stihove, tekst u Jovanu 1,3, nekoliko stotina stranica posle toga, kaže nam: „Sve je kroz nju (Reč) postalo i bez nje ništa nije postalo što je postalo.“ Sve što Bog čini je važno, pa je zato i stvaranje važno. I od samog početka, On je želeo da ono postane važno i nama. Kao Božji sledbenici, pozvani smo da se staramo o svetu prirode, prirodnom boravištu ljudskog roda i životinja, ptica i riba. Zato što je to veoma važno.

RAZMOTRITE

- Slušaj ili pevaj neku pesmu iz pesmarice koja govori o lepoti prirode koju je Bog stvorio.
- Planiraj da održiš govor ili bogosluženje na temu pristavske službe nad svetom prirode.
- Pretražuj internet i pronađi pojedince ili organizacije koje se staraju o prirodnoj čovekovoj sredini i upitaj se šta bi ti mogao da učiniš na tom području.
- Načini zbirku tekstova i stihova iz Biblije (1. Mojsijeva 1,28) koji govore o pristavskoj službi. Podeli je s drugima.
- Razmisli na koji način bi mogao da uključiš staranje o prirodi u svoj svakidašnji život. Na primer, kako bi mogao da smanjiš svoju zavisnost od plastičnih kesa za kupljenu robu.
- Piši nadležnim osobama o svemu što smatraš da bi se na području zaštite čovkove sredine moglo učiniti u tvom kraju.

POVEŽI

Rimljanima 8,22; Otkrivenje 11,18.

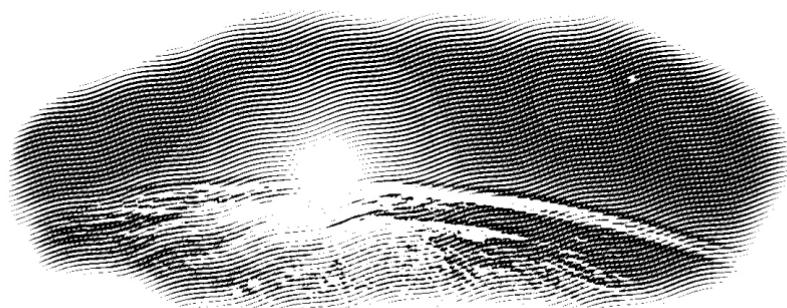
Služba isceljenja, 315. i 316. str. orig.

The Gift of Creation (book and discussion guide), Virdžinija Vrobleski

Alan Heft, Takoma Park, Merilend, SAD

Pouka 11

Od 9. do 15. marta 2013.



Subota: dar iz Edema

„Jer je gospodar i od subote sin čovječji“
(Matej 12,8).

DA LI JE SUPERČOVEKU I SUPERŽENI POTREBAN SUBOTNI ODMOR?

UVOD (2, Mojsijeva 31,13)

Su

Kada je Bog stvorio Zemlju, imao je na umu poseban dar za svoj narod – dar vremena. Ništa ne govori više o Njegovoj ljubavi prema nama od Njegove želje da odvoji posebno vreme da bude s nama. Vreme je nešto vrlo posebno. Kada jednom prođe, ne možemo učiniti baš ništa da ga vratimo.

Sedmi dan odmora, Subota, nije neki dan koji treba da svetkuju Jevreji ili bilo koja druga izabrana grupa ljudi u bilo kom vremenskom razdoblju. Bog je nameравао да Subota bude za svakoga, da ostane večno, da se nikada ne ukine. „Jer kao što će nova nebesa i nova zemlja, što ћу ja načiniti, stajati pred mnom, veli Gospod, tako će stajati sjeme vaše i ime vaše. I od mladine do mladine, i od subote do subote, dolaziće svako tijelo da se pokloni pred mnom, govori Gospod“ (Isajea 66, 22.23). Da, Božji narod će svetkovati Subotu u večnosti, na Nebu.

Bog je stvorio Subotu ne samo zato što nam je potreban fizički i umni odmor već i zato da bude znak između nas i Njega. „Ali subote moje čuvajte, jer je znak između mene i vas od koljena na koljeno da znate da sam ja Gospod koji vas posvećuje“ (2. Mojsijeva 31,13). Subota je znak da je On naš Bog i da smo mi Njegov narod koji je On sam izabrao i odvojio za sebe.

U poslednje dane, Sotonini najstrašniji napadi biće na području bogosluženja – koga obožavamo i kada ga obožavamo. Sotona želi da nas tako zaposli svetovnim aktivnostima da poverujemo da nemamo vreme za subotni odmor. Pa čak ako i idemo u crkvu subotom, on će pokušati da skrene naše misli i srce od prave svrhe Subote. On će pokušati da nas prevari da mislimo da smo supermeni i superžene kojima nije potrebna Subota da se odmore, kojima nije potreban ni sam Bog.

**U poslednje dane,
Sotonini najstrašniji
napadi biće na
području bogosluženja.**

Hajte da uživamo u tom posebnom daru i blagoslovu koji nam je Bog dao i potrudimo se da potpuno shvatimo svrhu Subote, tako da možemo uživati u njenim blagoslovima!

Danila Tam, Singapur

Sve u svetu ima svoj početak i svoj kraj. To nije nešto teško shvatljivo. Čak i Biblija se bavi ovom istinom. Tekst u 1. Mojsijevoj 1,1. kaže: „U početku stvori Bog nebo i zemlju.“ Čak je i ovaj dobro poznat biblijski tekst bremenit istom mišlju. Ako pažljivo čitamo, reč nebesa je u množini. Zahvaljujući svim velikim teleskopima, mi smo naučili da postoje mnoga nebesa tamo negde daleko. Međutim, Bog je to davno rekao svojim narodu, mnogo pre nego što su NASA i teleskopi uopšte postojali.

Taj početak nije bio tek neki početak. Bio je to početak svih početaka, zato što je Bog Stvoritelj sve povezao. On je stvorio svet, vreme, dane, životinje, ljudska bića, i naravno Subotu. I sve je to veoma povezano jedno s drugim.

Početak dana (1. Mojsijeva 3,1-5)

Tekst u 1. Mojsijevoj 1,3-5 kaže: „I reče Bog: neka bude svjetlost i bi svjetlost. I vidje Bog svjetlost da je dobra i rastavi Bog svjetlost od tame, i svjetlost nazva Bog dan, a tamu nazva noć. I bi veče i bi jutro, dan prvi.“ Razmotrite najveći deo današnjih poslova. Oni svi započinju kada dođe jutro (svjetlost) i obično se završavaju kada svjetlost ode (tama). Tako je i Bog započeo svetlošću i završio tamom. Međutim, zanimljivo u svemu tome jeste da za Boga dan započinje i završava zalaskom sunca. Jednostavni prirodnji zakon glasi da ukoliko nemamo dobar noćni počinak, nećemo imati ni dobar radni dan.

Početak braka (Marko 10,6-9)

Da li ste se ikada pitali zašto se brakovi i njihovo raspadanje i ponovno sklapanje danas događaju tako brzo? Odgovor je jednostavan. Nalazi se u Marku 10,6-9: „A u početku stvaranja muža i ženu stvorio ih je Bog. Zato ostavi čovjek oca svojega i majku svoju i prilijepi se ženi svojoj i budu dvoje jedno tijelo. Tako nijesu više dvoje nego jedno tijelo. I što je Bog sastavio, čovjek da ne rastavlja.“ Brak, slično Suboti, uspostavio je sam Bog. Subota je bila prvi puni dan Adamovog i Evinog bračnog života. I tako učimo da Subota može da osveži posebni odnos bračnih drugova koji uživaju jedno s drugim.

Početak odmora (1. Mojsijeva 2,2.3)

Reč Subota, jevrejski *šabat*, znači odmor. Tekst u 1. Mojsijevoj 2,2.3 glasi: „I svrši Bog do sedmoga dana djela svoja koja učini; i počinu u sedmi dan od svih djebla svojih koja učini. I blagoslovi Bog sedmi dan, i posveti ga, jer u taj dan počinu od svih djela svojih koja učini.“ Jedno nam mora biti jasno: Bog nije ništa stvarao u subotu. Umesto toga, učinio je taj dan danom odmora, blagoslovenim, svetim danom. Subota je ono što jeste zato što se Bog odmorio od sveg svog posla i blagoslovio je. Ukoliko ne želite da taj dan zovete subotom, u redu. Možete ga nazvati: „Blagosloveni svet dan odmora.“ Činjenica je da je to vreme, kada još nije bilo nijednog Jevrejina, bilo dan odmora za Boga i za Adama i Evu.

Početak zemaljskih odnosa (1. Mojsijeva 1,24-31; 2,1-3)

Adam i Eva su se odmarali zajedno s Bogom tog prvog subotnog dana. Zašto bi njima bilo neophodno da se odmaraju iako su tek bili stvoreni? Zato što subotni odmor nije bilo kakav odmor. Subotni odmor obuhvata i odnos s Bogom, jedan celi dan posvećen jedino odnosu s Njim. Mi svi znamo da je odnosima potrebno vreme da bi se izgradili. I tako je prvo što je Bog učinio posle stvaranja Adama i Eve bilo da provede jedan celi dan s njima.

Početak kraja (2. Mojsijeva 20,8-11)

Tekst u Jovanu 1,1,2 kaže: U početku bješe Riječ, i Riječ bješe u Boga i Bog bješe Riječ. Ona bješe u početku u Boga.“ Tekst u 2. Petrovoj 3,3-7. glasi: „I ovo znajte najprije da će u posljednja vremena doći rugači koji će živjeti po svojijem željama i govoriti: gdje je obećanje dolaska njegovog? Jer otkako oci pomriješe sve stoji tako od početka stvaranja. Jer navalice neće da znaju da su nebesa bila otprije i zemlja iz vode i usred vode Božjom riječju. Zato tadašnji svijet bi vodom potopljen i pogubljen. A sadašnja nebesa i zemlja tom istom riječju zadržana su te se čuvaju za dan strašnoga suda i pogibli bezakonijeh ljudi.“ Tekst u Otkrivenju 12,17. ističe: „I razgnjevi se zmija na ženu i otide da se pobije s ostatkom sjemena njezina, koji drži zapovijesti Božje i ima svjedočanstvo Isusa Hrista.“ I konačno, u 2. Mojsijevoj 20,8-11 čitamo da je Bog uključio subotni odmor u jednu od svojih deset zapovesti. Uzeti zajedno, ovi tekstovi nam pomažu da shvatimo glavnu ulogu koju Subota ima u Božjoj raspodeli vremena, uključujući i vreme posletka.

Subotni odmor nije bilo koji odmor.

ODGOVORITE

1. Koju promenu u načinu života možeš da prihvatiš da bi živeo radosnjim životom? Kako ti svetkovanje Subote može pomoći u tome?
2. Kako bi mogao da bolje svetkuješ Subotu tako da unaprediš svoj odnos s Bogom?
3. Koje si blagoslove uživao zato što si bio veran u svetkovaju Subote?

Bendžamin Kipzanang, Singapur

„Subota je bila proglašena svetom prilikom stvaranja... Sve je stvorio Božji Sin. 'U početku bješe riječ i riječ bješe u Boga i Bog bješe riječ ... sve je kroz nju postalo i bez nje ništa nije postalo što je postalo.' (Jovan 1,1-3) Pošto je Subota uspomena na delo stvaranja, ona je i dokaz Hristove ljubavi i moći.“¹

U toku cele sedmice treba da imamo na umu Subotu.

„Pošto je dan odmora spomenik stvaralačkoj sili, to je dan iznad svih ostalih, kada bi trebalo da se upoznajemo s Bogom preko Njegovih dela.“²

„Bog je video da je Subota bitna za čoveka, čak i u raju. Bilo mu je neophodno da jednoga dana u sedmici ostavi po strani svoje interese i poslove i da potpunije razmatra Božja dela, da razmišlja o Njegovoj moći i dobroti. Subota mu je bila potrebna da se življe podseti na Boga, da se probudi njegova zahvalnost, jer sve što ima i u čemu uživa dolazi iz velikodušne Stvoriteljeve ruke.“³

„U toku cele sedmice treba da imamo Subotu na umu i da činimo pripreme da je svetkujemo u skladu sa zapovešću. Ne bi trebalo da Subotu svetkujemo samo kao neko zakonsko pitanje. Treba da razumemo njen duhovni uticaj na sve životne poslove.“⁴

„Veliki blagoslovi su uključeni u svetkovanje Subote, i Bog želi da subotni dan bude za nas dan radosti. Radost je vladala prilikom uspostavljanja Subote. Bog je sa zadovoljstvom pogledao na delo svojih ruku. Sve što je stvorio proglašio je 'veoma dobrim' (1. Mojsijeva 1,31). Nebo i Zemlja bili su ispunjeni radosnim klicanjem.“⁵

„Samo četvrta zapovest od svih ostalih sadrži pečat velikog Zakonodavca, Stvoritelja neba i Zemlje. Oni koji poštuju ovu zapovest uzimaju na sebe Njegovo ime, i svi blagoslovi koje ono obuhvata pripadaju njima.“⁶

ODGOVORITE:

Osim kroz šetnje po prirodi, kako bismo mogli da osetimo subotnu radost? Dajte neke praktične savete koji uzimaju u obzir vašu kulturu i okolnosti.

Džimi Kvek, Singapur

1 Čežnja vekova, str. 281. orig.

2 Vaspitanje, str. 251

3 Patrijarsi i proroci, str. 48.

4 Counsels for the Church, str. 262.

5 Testimonies for the Church, tom 6, str. 349.

6 Ibid., str. 350.

KOJI DAN DA SVETKUJEMO?

DOKAZ (2. Mojsijeva 20,8-11; Marko 2,27.28)

Ut

Da li je sedmi dan subota ili nedelja?

Međunarodno prihvaćeni kalendar zove se gregorijanski po papi Grguru XIII, koji ga je proglašio 1582. godine. Bila je to u suštini reforma julijanskog kalendara, koji je 45. godine pre Hrista proglašio Julije Cezar. Iako su se imena dana u sedmici menjala tokom vremena, ciklus od sedam dana je neprestano održavan još od uspostavljanja prastarih kultura. I zato, iako u nekim zemljama sedmica počinje ponedeljkom, subota je i dalje sedmi dan u sedmici, i ostaje biblijski šabat, dan odmora.

Zašto, onda, tako mnogo hrišćana smatra nedelju danom odmora i svetkovanja?

Odgovor se mora potražiti u vremenima Rimske imperije. Godine 135. posle Hrista Jevreji su ustali protiv svojih rimskih gospodara. U skladu s tim, rimski car Hadrijan zabranio je judaizam, posebno karakteristična judejska učenja, uključujući i svetkovanje Subote. Hrišćani, koje su do tada smatrali nekom judejskom sektom, smatrali su da moraju da se odvoje od Jevreja da bi izbegli progonstvo, a jedan očigledan način da se to postigne bilo je odustajanje od svetkovanja biblijske Subote.

Tako su se hrišćani okrenuli nedelji, vrlo verovatno pod uticajem prakse obožавања Sunca u to vreme. Kult *Sol Invictus*, kult Nepobedivog Sunca, bio je dominantna rimska religija u toku drugog veka posle Hrista.

Pošto je dan Sunca, nedelja, bio najvažniji dan u sedmici u popularnoj rimsкоj kulturi toga vremena, svakako da je to uticalo na hrišćane iz paganstva da prihvate nedelju, u stvari da zadrže nedelju kao sedmični dan odmora. Time su ne samo dokazivali svoje odvajanje od judaizma već i svoje prihvatanje rimskih običaja, što je trebalo da im donese zvanično priznanje njihove religije.

Ovo odvajanje od judaizma i prihvatanje svetkovanja nedelje kao dana bogosluženja potvrđeno je 325. godine posle Hrista, kada je car Konstantin, obraćen u hrišćanstvo, koncilu u Nikeji (u nastojanju da se postigne saglasnost oko hrišćanskih verovanja) napisao sledeće reči: „Mi ne smemo, prema tome, da imamo bilo šta zajedničko s Jevrejima ... mi želimo, najdraža braćo, da se odvojimo od mrskog društva Jevreja.”¹

ODGOVORITE:

Ukoliko smo spaseni blagodaću putem vere (Efescima 2,8), zašto treba da svetkujemo biblijski dan odmora, Subotu?

Šta biste učinili da ste bili hrišćanin u doba ranog hrišćanstva, i suočili se sa odurom da odbacite biblijski dan odmora da biste izbegli progonstvo? Zašto?

Melodi Tan, Varunga, Novi Južni Vels, Australija

¹ The Council of Nicea, A Select Library of Nicene and Post-Nicene Fathers of the Christian Church, vol XIV, p. 54.

VEŽBANJE DOVODI DO SAVRŠENSTVA

PRIMENA (Isajia 58,13.14)

Svetkovanje Subote je vidljivi znak između Boga i nas, naime da je On naš Bog i da smo mi Njegov zavetni narod (Jezekilj 20,12). To je dan koji je sam Bog odredio i posvetio prilikom stvaranja. Nije to samo dan odmora, niti je to dan za koji se zna šta se sme, a šta ne sme činiti. Božja je namera da Subota bude dan obnovljenja.

Koliko često zanemarimo ili zaboravimo pravo značenje subotnog odmora dok se hvatamo u koštač sa svim što treba da obavimo u toku sedmice ili kada se suviše usredsredimo na ono što treba ili ne treba da činimo u subotni dan! Tada, kada Subota dođe, mi se ponašamo kao svakog drugog dana trčeći unaokolo, ili upadamo u drugu krajnost i ne činimo baš ništa.

Kako da postignemo ravnotežu u svetkovaju Subote? Kako da pripremimo svoje srce za taj posebni dan u sedmici, tako da kada Subota dođe, budemo spremni da je svetkujemo onako kako to Bog želi? Evo nekoliko ideja:

Neka Bog bude na prvom mestu. Započni svaki dan u sedmici sa Bogom u središtu pažnje. Kada Njega stavimo na prvo mesto u svom životu, sve drugo će doći na svoje pravo mesto (Matej 6,33).

Subota treba da postane dan obnovljenja.

Uči se od našeg najboljeg Uzora, Hrista. Isus je lečio ljude svakoga dana u sedmici, kuda god da je odlazio. Osim toga, slušao je ljude i propovedao u svako vreme i na svakom mestu, svih sedam dana u sedmici.

Međutim, provodio je i vreme sam sa Bogom, daleko od mnoštva (Matej 14,22.23). Mi se možemo pripremiti za subotni odmor svakodnevnim molitvama, razmišljanjem o Božjoj reči i proučavanjem, tražeći od Boga da nas vodi u našim svakodnevnim aktivnostima.

Budi spreman. Bog je snabdevao Izraeljce dvostrukom količinom mane u petak tako da se nisu morali starati o pripremanju hrane u subotu. Slično tome, i mi možemo biti spremni za Subotu unapred pripremajući svoju hranu, i proveravajući da li je i naša subotna odeća spremna za subotni dan (2. Mojsijeva 16,23).

Praksa dovodi do savršenstva. Vežbaj, vežbaj, vežbaj što više. Nastavi da ponavljaš ove korake sve dok pripremanje za Subotu i svetkovanje Subote onako kako to Bog želi ne postane tvoja druga priroda.

ODGOVORITE:

1. Zašto misliš da je važno da budemo spremni za Subotu?
2. Kako možemo izbeći da postanemo nemarni u pripremanju za Subotu?
3. Kako da pripremimo svoje srce za Subotu?

Pan Šukin, Singapur

Jedna moja priateljica pomenula je jednom prilikom kako joj neka koleginica zavidi što ima obavezni odmor svake subote. Ta moja priateljica nije stvarala probleme ostalim službenicima time što se odmarala subotom, a njima ostavljala da obavljaju i njen posao, već je sve svoje poslove završavala na vreme tako da se čiste savesti mogla odmarati u naručju svoga Stvoritelja i Oca.

Neki od vas biste mogli kazati da nije svako u tako povoljnem položaju kao moja priateljica. Neki među nama moraju da se staraju o tome da stave hranu na sto svojim ukućanima, da plate stanarinu ili školarinu, da pokose travu u bašti i tako dalje. Međutim, da li smo stvarno pokušali da slavimo Boga i Njegove zapovesti na prvo mesto pa da vidimo šta će se dogoditi?

Ne mogu da kažem da je svaka aktivnost subotom pogrešna. Uostalom, čak je i sam Isus radio subotom (Jovan 5), ali je obavljao samo posao svoga Oca. Ako vas, dakle, neka delatnost dovodi u vezu s Bogom, ako čini da osećate Božju prisutnost i omogućuje vam da cenite Njegovo delo, ako je to delatnost kojom bi se i Isus bavio da je na vašem mestu, onda to možete činiti. Međutim, ako ne ulažemo nikakav napor da slavimo Boga na Njegov sveti dan, kako bismo mogli očekivati da ćemo uspostaviti i učvrstiti pozitivan odnos s Bogom?

Moj pastor je jednom istakao ideju da šest dana više vrede nego sedam. Na prvi pogled, to je zazvučalo besmisleno. Međutim, on je htio da kaže da možemo postići više za šest dana ako slavimo Boga u sedmi dan, nego što bismo postigli za sedam dana oslanjajući se samo na svoju snagu.

Kako pristupamo Suboti pokazuje kako pristupamo Bogu. Iz običaja? Kao da činimo žrtvu? Iz posluštosti? Iz ljubavi prema Njemu i iz zahvalnosti za sve što je učinio za nas da nas spase? Dočekujte Subotu s radošću! Cenite Božje delo više od svog! Posle šest dana trke s vremenom, usporite malo u subotu i odmorite se u Božjem naručju! Čak se i On odmarao! Šta ti čekaš?

ODGOVORITE:

1. Kako ti gledaš na Subotu? Da li ti je ona teret ili radost? Zašto?
2. Razmisli kako bi ti tvoji priatelji u crkvi mogli pomoći i svetkovanjem Subote?

Klarens Čeong, Singapur

ZAKLJUČAK

Najvredniji dar koji možemo dati bilo kome je vreme i naša posebna pažnja. Kada je Bog stvorio ljudska bića, dao nam je oba ta dara u obliku Subote – dvadeset i četiri sata svake sedmice kada možemo da uživamo u druženju s Njim i da iskusimo fizičko, mentalno i što je najvažnije duhovno obnovljenje. Subota je znak da je Bog naš Stvoritelj i da smo mi Njegov izabrani narod. To je sedmično podsećanje da je On ne-promenljiv, dostojan časti, obožavanja i hvale.

RAZMOTRITE

- Intervjuји pet adventista, tražeћи da ti govore o blagoslovima Subote. Zatim razgovaraj sa pet neadventista i zapitaj ih šta oni misle o ideji svetkovanja sedmog dana. Kako se odgovori obe grupe međusobno slažu i razlikuju?
- Pronađi uz pomoć konkordansa deset stihova o Suboti u Starom i deset stihova o Suboti u Novom zavetu. Šta si novo saznao o Suboti iz tih stihova?
- Potraži značenje reči „odmor“ u nekom rečniku. Kako se te definicije slažu ili razlikuju od koncepta o danu odmora?
- Planiraj neku posebnu subotnu aktivnost s nekim prijateljima koja će ti pružiti priliku za obožavanje Boga i za druženje s bližnjima – dva bitna elementa Subote.
- Nacrtaj i iseci srce. Na jednoj strani, napiši kako Bog posmatra Subotu. Na drugoj strani, napiši svoje iskustvo u svetkovaju Subote.
- Napravi plan da tako organizuješ svoje sedmične poslove da budeš spreman za Subotu i ne suviše umoran da bi uživao u njoj. Razmotri koliko je taj plan unapredio iskustvo subotnog bogosluženja.
- Pozovi nekoga ko obično ne praznuje Subotu da ti se pridruži u praznovanju.

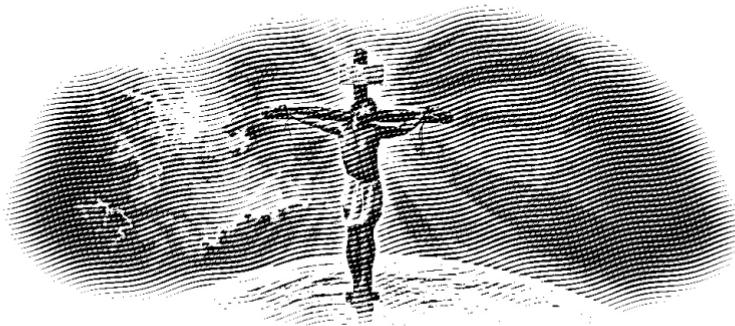
POVEŽITE

Patrijarsi i proroci, 48. str. orig.; *Velika borba*, 436-438; 451-453; 615-634. str. orig.

Odri Anderson, Lindsberg, Švedska

Pouka 12

Od 16. do 22. marta 2013.



Stvaranje i Jevanđelje

„Jer kako po Adamu svi umiru, tako će i po Hristu svi oživjeti“
(1. Korinćanima 15,22).

Jednog poslepodneva na studentskom logorovanju, upustili smo se, zajedno sa svojim vođom koji je usmeravao razgovor, u postavljanje niza pitanja i iznalaženje odgovora o stvaranju, o Hristu, o jevangeliju. Išlo je to ovako:

Pitanje: Šta bi se dogodilo da Bog uopšte nije stvorio ljude?

Odgovor: Tada ne bi ni bilo greha.

Pitanje: Šta bi se dogodilo da uopšte nije došlo do pada u greh?

Odgovor: Tada Isus ne bi morao da dođe na Zemlju i da umre za grešne ljude.

Pitanje: Međutim, Bog je ipak stvorio ljude. Oni su pali u greh. Tako je i Isus došao da nas spase. Međutim, šta bi se dogodilo da Isus nije došao da nas spase?

Odgovor: Tada grešni ljudi ne bi mogli da budu spaseni. Umirali bi bez ikakve nade u nešto bolje. I Božja ljubav prema nama bila bi nepotpuno ispoljena.

Ta pitanja i njihovi odgovori još uvek odzvanjaju u meni. Uzmimo, na primer, stvaranje. Bog je obavio veličanstveno delo za šest dana. Raznovrsnost svega što je stvorio zaprepašćuje. Međutim, znao je da će sve što je stvorio biti nepotpuno bez ljudi. I tako je stvorio i ljude po svom oblicju i kazao im da se služe svim što je stvorio.

Zbog ljubavi prema ljudima, Bog nije odbacio Adama i Eva.

Bog je zavoleo ljude od prvog dana njihovog postojanja. Kao delo svojih ruku, smestio ih je u dragoceni Edemski vrt i dao im sve što im je bilo potrebno i što bi mogli da požele. I najvažnije od svega, Bog je ljudima dao slobodu izbora i odlučivanja. Bez toga, ni njihova ljubav prema Njemu ne bi bila potpuna.

Mi ne znamo koliko dugo su Adam i Eva živeli sa vršenim životom u Edemskom vrtu. Međutim, znamo da je taj savršeni život, kada su pali kao žrtve Sotoninih laži, odjednom prestao i da je greh postao njihova surova stvarnost. Na sreću, znamo takođe da u svojoj ljubavi Bog nije odbacio Adama i Eva. Iako su morali da napuste svoj savršeni dom u vrtu, dao im je drugu priliku da nastave život, obećavši im Spasitelja, svog jedinog Sina. Hristos će doći da obnovi odnos između Boga i ljudi.

U toku ove sedmice mi ćemo proučavati kako možemo, zahvaljujući Spasiteljevoj blagodati, biti obnovljeni posle pada. Razmatraćemo i svoj prošli grešni život, naučićemo šta se događa s nama kada prihvatimo Hrista kao svog Spasitelja i šta to znači postati novo stvorenje u Hristu.

Džejn A. Feliks, Homa Bej, Kenija

Greh je izazvao duboko razdvajanje između Boga i ljudi. Pošto je Bog uklonio Adama i Eve iz vrta, ostalo im je malo toga u čemu su mogli da uživaju. Njihov pre-stup će dovesti do njihove smrti i prouzrokovati velike promene u prirodi. Budući na-raštaji će upoznati velike probleme i prolaziti kroz velike nevolje. Ljudski rod se opa-sno približavao ivici svoga postojanja.

Međutim, Bog je pokazao svoju ljubav onako kako to niko drugi ne bi mogao pokazati. Dozvolio je svome jedinom Sinu da dođe na Zemlju i da umre kao žrtva za greh, kao žrtva za grehe svih pripadnika ljud-skog roda. Hristova smrt je donela opravdanje. Kada prihvatimo Njegovu smrt za nas, dobija-mo i božansku naklonost i radujemo se u nadi Bogu na slavu.

Opapravanje je posledica Božje blagodati. Neki ljudi tvrde da je Bog jednostavno mogao da odbaci svoja stvorenja čim su događaji počeli da teku pogrešnim smer-rom. Međutim, iz ljubavi prema svemu što je stvorio, On je odlučio da ponudi svoju vlastitu žrtvu pomirenja za naše grehe. Na taj način se mogla ponovo steći snaga, moć i lepota koje su prvi ljudi odbacili. Jedan teolog primećuje: „Možda će nam biti potrebna raznovrsnost pogleda na Hristovo delo. Velika prirodna čuda kao što su Veliki kanjon ili Himalaji kao da nas pozivaju da ih sagledamo s raznih strana.“¹ Bez obzira odakle ih posmatrali, ona nas uvek zadivljuju. I svaka perspektiva samo još više doprinosi shvatanju njihove veličine. Hristova dostignuća nadmašuju našu moć opisivanja. „Što više razmišljamo o značenju krsta, to nam on postaje sve čudesniji. To što se Bog spustio dotle da prihvati ljudsku prirodu i Njegova tajanstvena spremnost da ponese naše grehe uvek će se doticati naših osećanja. Večnost nam neće pružiti dovoljno vremena da istražimo svu dubinu ljubavi otkrivene na Golgoti.“²

Pošto nas je Bog preko Hrista pomirio sa sobom, mi smo spaseni od Božjeg gne-va koji se podiže protiv greha. Naša budućnost je sigurna sve dok budemo prihvatali Hrista i dok Mu budemo dozvoljavali da živi u našem srcu.

ODGOVORITE

1. Kada prihvatimo Hrista, koliko možemo biti sigurni u svoju budućnost?
2. Kako da se ponašamo prema grehu u učionici, u domu, u okolini ili na radnom mestu, tako da ne postanemo njegove žrtve?

Beatris Akinii Odhiambo, Nairobi, Kenija

1 Da biste videli kako izgledaju Veliki kanjon i Himalaji, idite na <http://www.flickr.com/photos/acastattano/4650993631/>

2 Richard Rice, *The Reign of God* (Berrien Springs, mich.: Andrews University Press, 1997), p. 198.

Po**TRI STRANE MEDALJE**

LOGOS (1. Mojsijeva 3,9-15; Psalam 1,10; Jezekilj 36,26.27; Rimljanima 5,6-14; 6,23; 1. Korinćanima 15,21.22.26; 2. Korinćanima 5,17; Galatima 3,13; Kološanima 3,5-10)

Poreklo problema (1. Mojsijeva 3,9-15.21)

Prva knjiga Mojsijeva otkriva osnovnu temu cele Biblike – pad čoveka i njegovo otkupljenje. Tekst u 1. Mojsijevoj 3,9-15 daje jasan izveštaj o Božjoj prvoj reakciji na greh Adama i Eve. Pitajući Adama gde je (3,9), Bog se nadoao da će ga navesti na priznanje. Božje staranje da navede ljudе da priznaju svoje grehe i danas je isto tako odlučno kao što je bilo tada. Kada nas pita gde smo, On čezne da Mu priznamo svoje grehe.

Adamov odgovor Bogu bio je razočaravajući izraz nemoći: „Čuh glas tvoj u vrtu, pa se poplaših, jer sam go, te se sakrih“ (3,10). Kada su Adam i Eva postali neposlušni Bogu, odmah su počeli da se stide svog tela i poželeli da se sakriju. Od toga trenutka do sada, ljudska bića se skrivaju jedan od drugog i od Boga.

Međutim, iako su Adam i Eva skrenuli s puta na koji ih je Bog stavio, On ih nije odbacio. Načinio im je „haljine od kože i obukao ih“ (3,21). Ova odeća od kože bila je stalan podsetnik na njihovu izgubljenu nevinost, na smrt kao na platu za greh, i na obećano Jagnje Božje, koje će svojom zastupničkom smrću ukloniti grehe sveta.

Greh i njegove posledice (1. Mojsijeva 3,19; Rimljanima 5,12-14; 6,23; 1. Korinćanima 15,21.22.26)

Bog je izrekao prokletstvo nad zmijom, zemljom, i nad Adamom i Evom. Oni sami i njihovo potomstvo od tada će morati da se muče da steknu svoju hranu i odeću sve do dana svoje smrti. „Zato, kao što kroz jednoga čovjeka dođe na svijet grijeh i kroz grijeh smrt, i tako smrt uđe u sve ljude, jer svi sagriješiše“ (Rimljanima 5,12).

Međutim, Bog je u svojoj ljubavi pružio ljudima još jednu priliku da žive večno. On nam je ponudio svoga Sina. Ti i ja zaslужujemo smrt. Međutim, „dar je Božji život vječni u Hristu Isusu, Gospodu našemu“ (Rimljanima 6,23). Prema tome, „budući da kroz čovjeka bi smrt, kroz čovjeka i vaskrsenje mrtvijeh. Jer kako po Adamu svi umiru, tako će i po Hristu svi oživjeti“ (1. Korinćanima 15,21.22). Hristos se kao pobednik pojavio na Golgoti. Kada prihvativmo Njega kao svog Spasitelja, oživljavamo u Njemu.

Naš nekadašnji grešni život (Rimljanima 5,6-11)

Dok smo još bili grešnici, Hristos je umro za nas. Greh nas slabi i oduzima nam našu duhovnu snagu. Tako postajemo bezbožni. Kada se to dogodi, počinjemo da se plašimo Boga i odlazimo iz Njegove prisutnosti. Pošto bi provalija između nas i Boga na taj način postajala sve šira ukoliko ne bude došlo do intervencije, Hristos je došao na Zemlju da bude jedan od nas. Kako zadivljuje pomisao da je Božji Sin napustio Nebo tako da se preko Njegove krvi možemo pomiriti s Njegovim Ocem!

Naš Zamenik koji je poneo naše grehe (Matej 27,46-50)

Hristova smrt na krstu pomaže nam da shvatimo veličinu sopstvenih greha. Njegova surova smrt se dogodila da bismo mi mogli da ponovo steknemo večni život. Kada prihvatišmo Njegovu smrt umesto svoje, sjedinjujemo se s Bogom, a vladavina greha se zamenjuje vladavinom blagodati. Na kraju, izveštaj o tome kako je Bog pobedio neprijatelja svakako da je najčudesniji para-doks s kojim ćete se ikada suočiti. Jer On nije biće-vao nikoga, nije vodio gerilski rat, nije slao zastrašujuće pretnje. Umesto toga, pobeđio je neprijatelja činom nemoći, umirući na krstu. Prvi vernici sami svedoče da ih je Isus, Božji Sin, „oslobodio grijeha svojom krvlju“.

**Hristova smrt na
krstu pomaže nam
da shvatimo veličinu
svojih greha.**

Naši izgledi kao novih stvorenja (Psalom 51,10; 2. Korinćanima 5,17; Kološanima 3,5-10)

Zato što je Isus umro, mi možemo da imamo „čisto srce“ i „duh pravi“. Čisto srce će nam pomoći da otvorenije prihvatom Božju reč, a pravi duh će nas usmeravati prema Božjim propisima. Biblija opisuje neke od grešnih puteva kojima smo nekada išli (Kološanima 3,5-10); ali, kada smo prihvatali Hrista kao svog Spasitelja, „obudimo kosmo novoga, koji se obnavlja na poznanje, po obličju onoga koji ga je sazdao“ (Kološanima 3,10).

ODGOVORITE

- Šta ti lično treba da učiniš da bi postao novo stvorenje u Hristu?
- Hristos je pobedio smrt na krstu. Zašto se onda i dalje plašimo smrti?
- Kako bi opisao „čisto srce“ i „duh pravi“?

Toni Filip Orezo, Nairobi, Kenija

1. *The SDA Bible commentary*, tom 1, 1. izdanje, str. 231.

2. *Ibid.*, str. 235.

3. Charles Scriven, *The Demons Have Had It* (Nashville, Tenn.: Southern Publishing Assoc., 1976), str. 62.

„Za anđele i za bezgrešne svetove uzvik 'svrši se' imao je duboko značenje. Za njih, kao i za nas, izvršeno je to veliko delo otkupljenja. Oni s nama dele plodove Hristove pobede.“

„Sve do Hristove smrti anđelima i bezgrešnim svetovima nije jasno otkriven Sotonin karakter. Arhiotpadnik se toliko zaodenuo prevarom da čak ni sveta bića nisu shvatila njegova načela. Nisu jasno sagledala prirodu njegove pobune.“

„Protiv Boga se pobunilo biće izvanredne moći i slave ...“

„Bog je mogao da uništi Sotonu i njegove istomišljenike isto tako lako kao što čovek baca kamenčiće na zemlju, ali to nije učinio. Pobuna se nije smela savladati silom. Prinuda postoji samo pod Sotoninom vlašću. Gospodnja načela nisu načela te vrste. Njegova vlast počiva na dobroti, milosti i ljubavi; a predstavljanje tih načela je sredstvo koje se mora koristiti. Božja vladavina je moralne prirode, a istina i ljubav treba da budu sila koja preovlađuje u njoj.“

„Božja namera je bila da sve postavi na večni temelj sigurnosti, pa je na nebeskim savetima odlučeno da se Sotoni mora dati vreme da razvije načela koja predstavljaju temelj njegovog sistema vladavine.“

„Sotona je naveo ljude na greh, pa je plan spasenja bio primjenjen. U toku četiri hiljade godina Hristos je radio na čovekovom uzdizanju, a Sotona na njegovom upropšćavanju i unižavanju. A nebeski svemir sve je to pratio...“

„Kada je Isus došao na ovaj svet, sotonska sila je bila uperena protiv Njega. Od vremena kada se pojavio kao novorođenče u Vitlejemu, usurpator je radio na tome da prouzrokuje Njegovo uništenje. ... Ali, doživeo je poraz. Nije uspeo da Isusa naveđe na greh. Nije mogao da Ga obeshrabri ili da Ga odvoji od posla koji je došao da obavi na Zemlji. Od pustinje do Golgotе, šibala ga je bura Sotoninog besa, ali, ukoliko je ona bivala nemilosrdnija, utoliko je Božji Sin čvrše držao ruke svoga Oca i hitao krvlju poprskanom stazom. Svi Sotonini napori da Ga savlada i pobedi sve jasnjom svetlošću su obasjavali Njegov besprekorni karakter.“¹

Helen Orva, Nendi Hils, Kenija

1 Cežnja vekova, str. 758.759. orig.

POSTATI NOVO STVORENJE U HRISTU

PRIMENA (1. Jovanova 2,28)

Sr

U Kološanima 3,5-10 čitamo Pavlova uputstva o tome kako da postanemo nova stvorenja u Hristu. Njegove reči nisu ništa manje važne danas, jer svi mi imamo osobine koje pripadaju našoj telesnoj prirodi i koje moramo pobediti (Kološanima 3,15). Možda smo postali robovi seksualnog nemoralna, ogovaranja, ljutine, droga, ili varanja na razrednim ispitima. Lista je beskrajna. Šta je to što činiš a što bi trebalo da prestaneš da činiš? Zar ne čezneš da postaneš novo stvorenje u Hristu? Ti to možeš postati ukoliko slediš Pavlov savet upućen Kološanima: „A sada odbacite i vi sve to: gnjev, ljutinu, pakost, huljenje, sramotne riječi iz usta svojih. Ne lažite jedan na drugoga. Svucite staroga čovjeka s djelima njegovijem i obucite novoga, koji se obnavlja za poznanje, po oblicju onoga koji ga je sazdao“ (Kološanima 3,8-10).

Naša nova ličnost odlikovaće se sledećim osobinama (Kološanima 3,12-15):

Saučešće. Razmišljaj o tome koliko je saučešća Hristos pokazivao prema drugima, kako je pomagao bolesnima i potrebnima. Svakoga dana u toku sedmice pokaži saosećanje prema nekome tako što ćeš mu učiniti nešto čime ćeš zadovoljiti neke njegove potrebe. Nadamo se da će ti takvo ponašanje preći u naviku.

Poniznost. Misliš li da si bolji od ostalih. Mi smo svi grešnici kojima je potreban Spasitelj. Kada prihvativimo Hrista kao svog Spasitelja, postajemo braća i sestre svih onih koji su prihvatili Njegovo spasenje. Mi smo porodica, bez obzira na okolinu koju je Bog stvorio da u njoj živimo.

Ljubaznost i nežnost. Osim poniznosti, ove dve karakteristike nam pomažu da živimo u miru i saradnji sa svim ljudima. Budimo, dakle, ljubazni i nežni u svojim postupcima prema svakome, pa i prema životinjama i drugim vrstama, prema raznim aspektima naše životne sredine, koju je Bog stvorio da u njoj uživamo.

Istrajnost. S obzirom na iskušenja koja nas okružuju svakoga dana, moli se svakodnevno za snagu da izdržiš do Hristovog dolaska.

Ljubav. „A svrh svega toga obucite se u ljubav, koja je sveza savršenstva“ (Kološanima 3,14).

ODGOVORITE:

1. Za koju ti je od prethodno pomenutih karakternih crta najviše potrebna pomoć? Uzmi sebi vremena da tražiš od Boga da ti pomogne da je razviješ?
2. Šta da kažeš ljudima koji smatraju da im je nemoguće da razviju te osobine, zato što misle da su suviše grešni?

Samson Orva, Nendi Hils, Kenija

Bog nikada nije nameravao da umremo. Međutim, kada su Adam i Eva sagrešili, Njegov savršeni red se pokvario. Od tog trenutka nadalje, ljudi se plaše da ih smrt može pogoditi u svako doba. Čak i kada nečiji život ide sasvim dobro, smrt se prikрадa da pokvari zadovoljstvo.

Međutim, na smrt se može gledati i iz duhovne perspektive. Ljudi koji odbacuju biblijsku mudrost mogu se računati kao da su mrtvi iako mogu da žive dugo vremena. I obrnuto, ljudi koji prepoznavaju ono što je Isus učinio za njih na krstu imaju mir i nadu iako se, možda, suočavaju s prevremenim grobom.

Upravo zato Hristova smrt ima za mene mnogo više smisla od bilo čega drugog u životu. Bez Golgote, ja sam osuđen da umrem i telesno i duhovno i da nestanem u ništavilu. Međutim, s Hristom imam nadu. Ja sam otkupljen Njegovom krvljku koja je bila prolivena na krstu i preobražen sam u Njegovo obličeju silom Njegovog Svetog

Duha koji živi u meni. Ja znam da me čeka kruna kada budem završio svoju dobru borbu vere.

S Hristom, ja imam nadu! Da će Hristos umreti bilo je nezamislivo Njegovim najbližim učenicima. Kako bi Stvoritelj svega što postoji, Božji Sin, mogao da se prepusti smrti? Međutim, starozavetna proročanstva koja ukazuju na krst zaista su se ispunila. Na osnovu toga, ja sam otkupljen od greha i od smrti usled greha. Imam nadu da će na dan suda Hristova krv pokriti moje grehe i da će biti proglašen nevinim. Ja ne žalim kao oni koji nemaju nade (1. Solunjanima 4,13), zato što je „Hristos koji je vaskrsnuo iz mrtvih bio ista osoba kao i ona koja je nekoliko dana pre toga umrla na krstu. On je ustao u proslavljenom telu koje više nije bilo podložno zakonima prirode na onaj način na koji su im podložna naša smrtna tela, ali koje je ipak i dalje zadržalo ljudski oblik kakav je imalo pre svoje smrti i vaskrsenja. To nam daje dobar razlog da zaključimo da ćemo u svom novom proslavljenom telu biti prepoznatljivi onima koje smo znali u ovom životu, i koji će uživati u večnom životu zajedno s nama.”¹

ODGOVORITE:

Kako je Hristova pobeda nad smrću omogućila i tebi da postigneš pobedu nad smrću?

Dan Odhiambo, Nairobi, Kenija

1 Reinder Bruinsma, *Faith Step by Step* (England: Stanborough Press, 2006), p.83.

ZAKLJUČAK

Bog nas voli tako mnogo i ima tako prekrasne planove s nama. Sotona nas je nавeo na greh, i tako učinio da se odvojimo od Boga. I baš kao što dečja igračka u vidu automobila na baterije ne može da se kreće kad se baterija istroši, tako ni mi ne možemo da delujemo onako kako smo bili stvoreni da delujemo, i to sve zbog greha. Međutim, Isus može da unese snagu u naš život tako da čudesni plan spasenja obavi prekrasno delo za nas i u nama. Ne postoji ništa što bismo mi mogli učiniti da nas Bog zavoli, jer nas On već voli. On samo čeka da izlije svoju blagodat na nas ako dođemo k Njemu skrušena srca, čeznući za spasenjem.

RAZMOTRI:

- Navedi razloge koje znaš zašto Bog nije uništil Sotonu i njegove anđele odmah posle pobune.
- Razmišljaj o dobroti, milosti i ljubavi našeg Boga koji nas je poštедeo kada smo zgrešili. Zabeleži te svoje misli.
- Odgovori na sledeća tri pitanja koja se odnose na greh i na naš odnos prema Bogu: (1) Šta sam naučio o tome? (2) Unosi li to bilo kakvu promenu u mojoj život? (3) Šta mogu da učinim s tim što sam naučio?
- Razgovaraj s prijateljem ili s nekim u koga imaš poverenja o tome kako se osećao dok je prolazio kroz duhovne bitke. Koje pouke je ta osoba naučila o približavanju Bogu i o Njegovoj moći da spasava?
- Zamisli da si nacrtao prikaz ideje o novom stvorenju. Nacrtaj u sredini kvadrat s naslovom „novo stvorenje“ i neka se iz njega granaju kvadrati s mislima o tome što to znači.
- Slušaj pevanje ili sam pevaj neku pesmu s rečima koje predstavljaju pitanje da li se Isus može videti u tebi. Ako ne možeš da je nađeš, sastavi takve reči.

POVEŽITE

Korinćanima 1,4-9.

Knjiga *Dela apostola*, 52. poglavlje.

3. Philip Yancey, *What's so Amazing about Grace?*, poglavlje 4.

Prema Gajkvad, Silang, Filipini

Pouka 13

Od 23. do 29. marta 2013.



Ponovno stvaranje

„Ali čekamo po obećanju njegovu novo nebo
i novu zemlju gdje pravda živi“
(2. Petrova 3,13).

U POTRAZI ZA NOVIM

UVOD (1. Mojsijeva 3,24; Otkrivenje 22,17)

Su

Kada je Bog izagnao Adama i Evu iz Edemskog vrta, heruvim je otada čuvao prilaz tom savršenom domu. Kako je to morao biti žalostan prizor kada su prvi čovek i prva žena, stvorenja koja je Bog načinio svojom rukom, stajala kod ulaza kao izgnani! Da li je grešni par tog mračnog dana preklinjao anđele da im dozvole da se vrate kući? Kasnije, kada je jedan od njihovih sinova ubio rođenog brata, da li je Eva u očajanju uzviknula: „Ne želim da ostanem ovde napolju! Želim da se vratim u svoj dom u vrtu!“? Međutim, ulaz u rajske dom ostao je zatvoren za njihovo dobro.

Greh je strašan, pa je čak i savršeni vrt koji je Bog planirao i načinio bio zatamnjен delovanjem neprijatelja i nepromišljenim izborom dvoje ljudskih bića. Ali, pričekajte malo! Nemojmo zaboraviti tu prvu pouku o Božjoj blagodati koju je grešnom paru uputio sam Bog! Tekst u 1. Mojsijevu 3,21. kaže da je sam Bog odenuo Adama u Evu u „odeću od kože“. Te „kože su bile stalni podsetnik na obećano Božje Jagnje koje će svojom zastupničkom smrću uzeti na sebe grehe sveta.“¹ Ovaj događaj, koji se odradio izvan vrata izgubljenog raja, donosi nadu i nama danas. On ukazuje na potputno obnovljenje svih Božjih dela, uključujući i nas. Isus kaže: „Gle, sve novo tvorim“ (Otkrivenje 21,4). Ne samo da će priroda biti obnovljena, već i srce, um i pobude svake osobe koja želi, no očekuje novu Zemlju.

Da li si i ti u potrazi za nečim novim? Kada zadobijemo nešto ili primimo neki dar, mi smo uzbuduđeni. Međutim, kako vreme prolazi i ono što smo zadobili ili dar koji smo primili postane nešto staro, mi ponovo želimo novo ili bar savremeniju verziju starog. Mi želimo da imamo novi kompjuter umesto zastarelog. Tako je to na Zemlji. Sve što je novo postaje zastarelo usled brzog proticanja vremena.

Ne mogu da zamislim kako će izgledati neka novija verzija planete Zemlje. Međutim, znamo da joj neće biti potrebno osavremenjavanje ili dopunjavanje. Znamo da će biti večna. Gledajmo unapred taj dan, očekujući, kao što su to očekivali Adam i Eva, dan kada će se otvoriti vrata ulaza u tu novu prekrasnu Zemlju, u koju će nas i „duh i nevesta“ pozvati da uđemo! (Otkrivenje 22,17).

Daniel Freitas, Kuritiba, Brazil

Da li si i ti u potrazi za nečim novim?

¹ The SDA Bible Commentary, vol. 1, 1st ed., p.235.

Ne

NOVA 1. MOJSIJEVA

LOGOS (1. Mojsijeva 1,28; 2,7; 3,19; Isaija 11,6-9; 26,19; 65,25; Danilo 12,2; Matej 29,18; Jovan 12,31.32; 14,1-3; 1. Korinćanima 6,2.3; 15,52,58; 2. Timotiju 2,11.12; Otkrivenje 5,10; 12,10; 21,1-5; 22,3-5)

Vraćanje na početak (Otkrivenje 21,1-5)

Jovan je video „novo nebo i novu zemlju“ (Otkrivenje 21,1). Posle hiljadu godina na Nebu i čišćenja Zemlje ognjem, otkupljeni će biti svedoci obnavljanja Zemlje. Ovde upotrebljena reč za „nov“ glasi *kainos*, što znači „sveže“, „različito po svojoj prirodi“, suprotno „starom“, „istošenom“ i „pokvarenom“¹. Nova Zemlja neće biti stvorena kao u početku (*ex nihilo*). Umesto toga, biće „obnovljena, očišćena vatrom od svake prljavštine.“² Gledajući iz novog Svetog grada, bićemo svedoci neopisivih prizora atmosferskog, geološkog i biološkog obnavljanja jedine planete u svemiru koja je bila iskvarena grehom. Na novoj Zemlji, Bog će boraviti s nama (Otkrivenje 21,3). U toku cele istorije, On je tražio načine da bude sa svojim narodom, kao, na primer,

putem Svetinje (2. Mojsijeva 25,8), Isusa (Jovan 1,1.14), Svetoga Duha (Jovan 14,15-17). Na novoj Zemlji, Božja prvobitna želja da bude s ljudskim rodom biće potpuno ostvarena.

Bog priprema ono što je nezamislivo za one koji Ga vole.

Iz praha u život (1. Mojsijeva 2,7; 3,19;

Isaija 26,19; Jovan 5,28.29; 1. Korinćanima 15,52-58)

Prilikom Drugog Hristovog dolaska, „mrtvi će ustati neraspadljivi, a mi ćemo se pretvoriti“ (1. Korinćanima 15,52). Mi nećemo postati nematerijalna bića ili inteligenčni „oblačići“ kao što dualistički filofozi prepostavljaju. Svako od nas imaće svoje fizičko telo, ali će to telo biti slično Božjem, kao što je prvobitno i trebalo da bude. Mi ćemo sejati i jesti roda od onoga što smo posejali i graditi kuće (Isaija 65,21). S „nebeskim“, „neraspadljivim“ telom (1. Korinćanima 15,40.55.59) nećemo više biti podložni bolestima, starenju i smrti. Zdravlje i dugovečnost održavaće se plodovima i lišćem drveta života (Otkrivenje 22,1-2).

Ponovo vlasnici (1. Mojsijeva 1,28; Jovan 12,31.; 1. Korinćanima 6,2.3; 2. Timotiju 2,11.12; Otkrivenje 5,10; 12,10)

Posle pada u greh, ljudski rod je izgubio vlast nad Zemljom (1. Mojsijeva 1,28). Životinje su postale agresivne, a ljudi su morali da rade u znoju svog lica da bi preživeli. Sotona se uzdigao kao knez ovoga sveta, usurpirajući tako položaj i samog Boga. Međutim, Isus je došao da sve to promeni. On je postao jedan od nas da pobedi tamo gde smo mi izgubili, da plati cenu za naše grehe i da uništi „opadača“ jednom zauvek (Otkrivenje 12,10). Posle Isusove pobedonosne smrti na krstu, sva vlast je bila predana Njemu „i na nebu i na zemlji“ (Matej 28,18), a Božja deca su dobila

1 The SDA Bible Dictionary, 2. izdanje, str. 792.

2 Ibid.

pravo da vladaju s Njim (2. Timotiju 2,11.12). U toku milenijuma, mi ćemo vladati za jedno s Njim na nebesima i suditi bezakonima i palim anđelima (Otkrivenje 20,8; 1, Korinčanima 6,2.3). Božje knjige će se otvoriti (Danilo 7,10) i mi ćemo razumeti zašto bezakonici nisu spaseni i da je Njegova presuda nad njima bila pravedna. I tako, biće odbačena svaka sumnja u Božji karakter.

Ekološko prijateljstvo (Isajia 11,6-9; 65,25)

„I vuk će boraviti s jagnjetom .. i malo dijete vodiće ih“ (Isajia 11,6). To je slika jedne od najradikalnijih razlika između nove Zemlje i sadašnje Zemlje. Život na novoj Zemlji biće utemeljen na saradnji umesto na nadmetanju. „Jer će u pustinji provreti vode i potoci u zemlji sasušenoj i suho će mjesto postati jezero, i zemlja sasušena izvori vodenii“ (Isajia 35,6.7). „I lav će jesti travu kao vo“ i „dijete odbijeno od sise zavlačiće ruku svoju u rupu zmije vasilinske“ (Isajia 11,7.8).

„Mesijino carstvo biće obeleženo promenom u životinjskom carstvu isto tako kao i u ljudskim bićima. Krvoprolića i surovosti više neće biti. Niski instinkti u životinjskom svetu biće u potpunosti preobraženi. Zakoni Božjeg carstva postaće zakoni života i ljubavi. Ni smrt, ni bolest, ni bol neće tamo biti poznati ni u kom obliku.“³ Kakva će radost to biti da živimo u takvom ekološki prijateljskom okruženju!

Zauvek sjedinjeni u Božjoj ljubavi (Jovan 14,1-3; Otkrivenje 22,3-5)

Neće biti svetilišta na novoj Zemlji, jer je njoj „crkva Gospod Bog svedržitelj i Jagnje“ (Otkrivenje 21,22). Mi ćemo se klanjati Gospodu licem k licu, a ljubav će trdati večno (1. Korinčanima 13,12.13). Na novoj Zemlji, mi ćemo proučavati tajne sve-mira. Međutim, naše najveće uživanje biće da svakoga dana učimo o Božjoj ljubavi – ljubavi koja nas je stvorila, podstakla Hrista da za nas prolije svoju krv, ljubavi koja je dirnula naše srce u grešnom svetu i izdejstvovala naše otkupljenje. Bog priprema ono što je nezamisljivo za one koji Ga vole (1. Korinčanima 2,9).

ODGOVORITE

1. Zašto je prvo stvaranje garancija drugog stvaranja?
2. Nekim ljudima se ne dopada misao da večno žive na Nebu. Šta treba da kažemo tim ljudima da bismo im pomogli da shvate kako će stvarno izgledati novo nebo i nova Zemlja?
3. Za koje karakteristike prirode posebno očekuješ da budu „otkupljene“?

3. The SDA Bible Commentary, vo. 4, 2nd ed., p. 159. Diogo Kavalkanti, Tatui, SP Brazil

Bog je Elen G. Vajt dao mnoga viđenja o nebu i o novoj Zemlji. Ona je napisala: „Pokušajte da zamislite dom spasenih, ali imajte na umu da će on biti mnogo slavniji od svega što bi čak i najrazigranija mašta mogla da naslika.”¹

U večnosti „će biti objašnjene sve teškoće u životnom iskustvu. Tamo gde smo gledali samo zbrku i razočaranje, osujećene namere i izjalovljene planove videće se velika, nadmoćna, pobedonosna namera, božanski sklad.”²

„Prijatelji koje je smrt tako dugo rastavljala sada se sjedinjuju da se nikada više ne rastanu.”³ „Nebo je dom gde ljubav živi u svakom srcu, izražava se u svakom pogledu. Tamo vlasta ljubav. Nema tamo nikakvih neskladnih elemenata, nema nesloge ili nadmetanja ili rata rečima.”⁴ „Ljubav i naklonost koje je sam Bog usadio u dušu naći će tamo svoj najiskreniji i najlepši izraz.”⁵

Mi putujemo kući! Zamislite putovanje do najudaljenijih mesta u svetu i susrete sa stanovnicima svih svetova koje je Bog stvorio. „Neopterećeni smrtnošću, oni će neumorno leteti prema dalekim svetovima... Deca Zemlje sa uživanjem će upoznavati radost i mudrost bezgrešnih bića. ...Nepomućenim pogledom posmatraće slavu stvaranja – sunaca i zvezda i njihovih sistema, koji prema unapred određenom redu kruže oko Božjeg prestola.”⁶

Dosada neće predstavljati problem na novoj Zemlji. „Tamo će se svaka moć razvijati, svaka sposobnost povećavati.”⁷ „Koliko god da možemo da napredujemo u poznavanju Božje mudrosti i Njegove moći, uvek će pred nama biti beskraj.”⁸ „I kao što je znanje progresivno, tako će se i ljubav, poštovanje i sreća stalno uvećavati.”⁹

„Nebo je tamo gde je Hristos. Nebo ne bi bilo nebo onima koji vole Hrista, kada On ne bi bio tamo.”¹⁰ „Mi putujemo kući!”¹¹

I ovo je samo početak svega. Najbolje tek treba da dođe.

Mateus Kardozo, Porto Alegre, Brazil

1 Put Hristu, str. 86. orig.

2 Vaspitanje, str. 305. orig.

3 Velika borba, str. 645.

4 Last Day Events, p. 296.

5 Velika borba, str. 677. orig.

6 Isto, str. 677.678. orig.

7 Vaspitanje, 307.

8 Last Day Events, str. 305.

9 Velika borba, str. 678.

10 Last Day Events, str. 297.

11 Testimonies for the Church, tom 9, str. 287.

NADA ZA NAŠE DANE

DOKAZ (2. Petrova 3,10-13)

Ut

U toku celog ovog tromesečja proučavali smo Božja stvaralačka dela i slavnu moć koja se otkrivala preko Njegovih dela. Staranje i ljubav kojima je stvarao svet i ljudе pokazuju nam da On pridaje veliki značaj svemu što je stvorio. Međutim, upravo blagodat koju tako obilno daje zalatalom grešniku pokazuje veličinu vrednosti koju pridaje nama.

Kako je žalosno što smo još ovde, taoci ovog grešnog sveta, gde se absolutno sve raspada (Matej 24; 2. Timotiju 3,1-7). Današnji društveni i moralni kontekst pokazuje „da se celi svet nalazi pod upravom zloga“ (1. Jovanova 5,19. po engleskom originalu). Ne znači ništa što su ljudska bića nekada bila savršeno stvorena. Sada svi trpimo posledice greha.

U Psalmu 90 Mojsije piše o našoj prolaznosti. Naših godina je malo i brzo prolaze. Upravo zato Biblija i ne naglašava toliko edemsko stvaranje, već spasenje u Isusu Hristu. Jedino preko Njega možemo ponovo zadobiti položaj koji smo imali pre nego što je greh ušao u naš svet. Iako je naše stanje sada haotično i očajno, Božja reč nas ispunjava nadom u plemenitu budućnost. Da, postoji blažena nada (Titu 2,13).

Isus je obećao svojim učenicima da će se vratiti (Jovan 14,1-4). Da li si spreman? Sada, više nego ikada, moramo da se uhvatimo za to obećanje. Plan otkupljenja se skoro ostvario. A kada bude sasvim ostvaren, Zemlja će biti vraćena u svoje prvobitno stanje. Sve do tada, zato što imamo Hrista, imamo i svrhu postojanja. Mi smo posvećeni Božjoj misiji – da pomažemo bližnjima da steknu znanje o Njemu i da se pripreme za dan Hristovog povratka (2. Petrova 3,10-12).

Šta treba da znaš da bi se pripremio? Slušaj! „Čujemo korake Boga koji se približava.“¹

**Božja reč nam
uliva nadu
u prekrasnu
budućnost.**

Simeon Toheto, Hejdi Vieira, Kuritiba, PR, Brazil

1 Ellen White, *Review and Herald*, 12. novembar 1914.

Odrastao sam u Rio de Žaneiru. Još od ranog detinjstva okean i raskošno cveće Rija i njegovo zelenilo predstavljali su za mene svakodnevni prizor. Zbog svega toga, zavoleo sam prirodu. Voleo sam je toliko da sam želeo da živim usred prirode. Mrzeo sam gradove i osećao da smo stvorenici za nešto drugo i bolje.

Međutim, još nešto mi je takođe smetalo. Bez obzira koliko je priroda lepa ili kako smirenio mogu da deluju okeanski talasi, opasnost nas uvek vreba. Šume su prepune neprijateljski raspoloženih životinja, insekata koji vas uz nemiravaju, biljaka prekrivenih trnjem. U okeanu nalazimo ribe koje ujedaju i meduze koje žare.

A šta da kažemo o noćnim satima? Ko se usuđuje da bude u šumi u to doba ili da pliva po mraku? Bez obzira koliko savršeno i izuzetno priroda izgleda, ona je i dalje

Zreo hrišćanin je u miru s Bogom, sa samim sobom i sa svetom oko sebe.

opasna. Prema tome, gde da nađemo mir dok čekamo da Isus ponovo dođe i da Zemlja bude obnovljena?

Veruj u postojanje Neba. Isajja svojim rečima slika prekrasan izgled Neba. Čitaj tekstove u Isajji 11,6-9 i 65,25. Koliko ohrabrenja ti ulivaju te reći?

Iskoristi kraj sveta sebi na dobro. Čitaj tekst u 2. Petrovoj 3,10-18. U tim stihovima Petar pruža sliku razaranja Zemlje da bi naglasio našu potrebu za svetošću kako bismo stigli na to prekrasno mesto. Zašto Petar opisuje takvu sliku? Zato što su razaranje i opasnost vrlo stvarni. Možda ne možeš da veruješ u postojanje Neba niti da ga zamisliš, ali znaš da se ovaj svet bliži svom kraju. Upravo zato nam Petar govori da tražimo svetost u onoj meri u kojoj smo sigurni da naša planeta propada.

Osloni se na Boga za sve svoje potrebe i pokori se Njegovoj volji. Tekst u Isajiji 26,3 glasi: „Čuvaš ga jednakom u miru, jer se u tebe uzda.“ „Savršena pokornost Božjoj volji donosi blagoslov savršene smirenosti. Zreli hrišćanin je u miru s Bogom, sa samim sobom i sa svetom oko sebe.”¹

Neka naše staranje da postignemo svetost bude isto tako očigledno kao što je očigledno da se približava kraj.

ODGOVORITE

1. Na koji način shvataš stvarnost duhovnog sveta, ili ti sve to izgleda kao maštanje?
2. Da li misliš da je moguće da mi kao ljudi ubrzamo dolazak Isusa Hrista?
Objasni svoj odgovor.

Dijego Bareto, Rio de Žaneiro, Brazil

1 The SDA Bible Commentary, tom 4, 2. izdanje, str. 203.

DA LI SAM SPREMAN?

MIŠLJENJE (Matej 28,19.20)

Če

Svakako da je izvesno da će Hristos ponovo doći, a jedan od ciljeva proučavanja u toku ovog tromesečja jeste jačanje našeg osvedočenja da će On obnoviti i Zemlju. „Evo, sve novo tvorim“ (Otkrivenje 21,5) – i ono što je vidljivo i ono što je nevidljivo, ono što je živo i ono što je neživo, celu prirodu, pa i nas same. Razmišljaj o čudesnosti življena u svetu bez greha! Razmišljaj kako će biti divno živeti u Isusovoj prisutnosti! Međutim, dok se to ne bude dogodilo, mi i dalje moramo da živimo ovde, sa svojim borbama, razočaranjima, propustima i porazima.

To je deo života; ipak, da li je to sve što treba da očekujemo? Naravno da nije. Isus je sve to izdržao, pa čak i mnogo više, ali znamo da je bio ispunjen mirom i radošću i da je pobedio. Zašto? Zato što je imao misiju.

Šta je tvoja misija? Kakvi su tvoji ciljevi i snovi? Uspešna karijera? Finansijski položaj? Ili da tražiš pre svega carstva Božjega? (Matej 6,33)

Pismo opisuje autentične hrišćane kao ljudе koji vladaju sobom i uvek su budni kada je greh u pitanju. Čitaj tekst u 1. Petrovoj 5,8. Stražiti znači biti budan i strpljivo čekati. Biti spremam za svakodnevne borbe zahteva i nošenje hrišćanske opreme (Efescima 6,10-18).

Ako želimo da čujemo Isusa kako nam govorи: „Hodite blagosloveni oca mojega, primite carstvo koje vam je pripravljeno od postanja svijeta“ (Matej 25,34), moramo iznad svega da održavamo vezu s Bogom i da budemo preobraženi u Njegovo obliće.

Kada budemo videli Isusa kako dolazi u slavi na oblacima nebeskim, sve naše borbe će nam izgledati tako ništavne. Isplatilo se živeti za Isusa!

ODGOVORITE:

1. Čemu najviše posvećuješ svoje vreme i svoje snage? Da li te to približava Hristu? Zašto da, ili zašto ne?
2. Koliki deo svog svakodnevnog vremena posvećuješ unapređivanju ličnog odnosa sa Hristom? Šta bi mogao da učiniš da više vremena posvetiš svom odnisu s Njim?

Simeon Taheto i Hejdi Vieira, Kuritiba, SP, Brazil

ZAKLJUČAK

Kako da naš um počne da se bavi stvarnošću sveta koji će doći? Sveta bez stresa, bez bola, bez straha. Sveta koji je obnovljen, popunjeno, prepravljen, savršen. Sveta u kome su izazovi snažni, odnosi neiskvareni, u kome konačno osećamo savršenstvo. Sveta u kome prirodni red smrti i raspadanja više ne vredi. Šta je uzrok tome? Božja prisutnost! U svetu koji će doći, mi ćemo osetiti i upoznati Njega licem u lice i u tome će se ogledati sva razlika.

RAZMOTRITE

- Nabroj šta si sve izgubio i šta očekuješ da ponovo stekneš na nebu. Navedi i šta očekuješ da ćeš ostaviti iza sebe u svetu u kom sada živiš.
- Istražuj zvezdano nebo durbinom ili teleskopom.
- Planiraj novi dom na nebu, uzimajući u obzir svoje nove prioritete.
- Odredi deset ciljeva za svoju prvu stotinu godina bezgrešnog, neometanog života.
- Razgovaraj s nekim starijim hrišćanima, nekim novim hrišćanima i decom o njihovim predstavama o novoj Zemlji.
- Moli se Bogu da te upotrebi da pokažeš drugima lepotu ljubavi koju ćemo iskusiti u večnosti.
- Uporedi Božja obećanja o obnovljenju u Bibliji, od Adama i Eve do Mojsija i jevrejskih proroka do Otkrivenja.

POVEŽITE

Velika borba, poglavlje 42.

Penny Estes Wheeler, *The Beginning* (Pacific Press, 1982); Chris Blake, *Searching for a God to Love*, chap. 10 (Word Publishing, 2000)

Tompol Viler, Nešvil, Tenesi, SAD

JANUAR

HRISTOV PREDSTAVNIK

Obećanje Duha

- 1. U Jovan 14, 6
- 2. S Jovan 16, 13
- 3. Č Jovan 14, 17
- 4. P Rimljanima 8, 16
- 5. S Jovan 16, 7

Obećanje Duha

Utešitelj

Priroda duha je tajna

Duh je svedok

Hristov predstavnik

Nevidljiv poput vetra

- 6. N Jovan 1, 32
- 7. P Jovan 8, 3
- 8. U Matej 25, 3,4
- 9. S Zaharija 4, 12-14
- 10. Č Luka 13, 20.21
- 11. P Jovan 4, 14
- 12. S Dela 19, 1.2

Nebeski golub

Nevidljiv poput vetra

Ulje u svetiljkama

Stalno proticanje ulja

Kvasac u našem srcu

Živu vodu treba podeliti s drugima

Životodavni sok

Tvorac novog života

- 13. N Marko 2, 22
- 14. P Jeremija 20, 9
- 15. U Dela 2, 3.4
- 16. S Jovan 3, 5
- 17. Č Zaharija 10, 1
- 18. P Rimljanima 8, 26
- 19. S Rimljanima 8, 27

Novo vino

Vatra koja gori

Vatreni jezici

Tvorac novog života

Pljuskovi blagodati

Duh nam pomaže

Duh posreduje za nas

Duh nam govori

Duh nas čini Božjom decom

Duh deluje među nama

Duh nas posvećuje

Duh nam govori

Duh nas prosvetljuje

Duh može da se ožalosti

Duh se može povući

Duh strpljivo čeka

Hula protiv Svetoga Duha

Svojevoljno odbacivanje Duha

Sada je vreme za pokajanje

Duh strpljivo čeka

Duh strpljivo čeka

- 20. N Rimljanima 8, 14
- 21. P I. Jovanova 4, 14
- 22. U Efescima 1, 13
- 23. S Jovan 15, 26
- 24. Č Jovan 12, 35
- 25. P Efescima 4, 30
- 26. S Jevrejima 10, 29

FEBRUAR

PROMENJENI U NJEGOVU OBЛИČJE

Izabrani za spasenje

- | | |
|--------------------|----------------------|
| 1. P Jovan 3, 3 | Ponovno rođeni |
| 2. S Efescima 1, 4 | Izabrani za spasenje |

Hram Duha

- | | |
|------------------------------|-------------------------------|
| 3. N 1. Korinćanima 6, 19.20 | Hram Duha |
| 4. P 2. Petrova 1, 4 | Sudeonici u Božanskoj prirodi |
| 5. U Jeremija 18, 4-6 | Glina u lončarevim rukama |
| 6. S Jezekilj 37, 14 | Oživljene suve kosti |
| 7. Č Rimljanima 8, 12.13 | Osnaživanje slabih duša |
| 8. P Efescima 4, 23.24 | Obnovljeno Božansko obliče |
| 9. S Jezekilj 36, 26.27 | Promenjeno srce |

Razapeto »Ja«

- | | |
|-------------------------|--------------------|
| 10. N Isaija 6, 7 | Posvećena usta |
| 11. P Rimljanima 12, 2 | Obnovljen um |
| 12. U Galatima 2, 20 | Razapeto »Ja« |
| 13. S Filibljanima 4, 8 | Promenjene misli |
| 14. Č Efescima 4, 22 | Promena ukusa |
| 15. P Jakov 3, 13 | Potčinjena priroda |
| 16. S Rimljanima 12, 3 | Slomljeni ponos |

Potpuni u Njemu

- | | |
|----------------------------|---------------------|
| 17. N Psalam 51, 10 | Oчиšćena kuća |
| 18. P Kološanima 3, 3 | Hristoliki karakter |
| 19. U 1. Korinćanima 2, 16 | Imati Hristov um |
| 20. S Jovan 15, 4 | Prebivanje u Njemu |
| 21. Č Isaija 45, 22 | Gledanje u Njega |
| 22. P Kološanima 2, 10 | Potpuni u Njemu |
| 23. S Matej 11, 29 | Odmor se u Njemu |

U saradnji sa Duhom

- | | |
|-------------------------------|-------------------------------|
| 24. N 2. Korinćanima 3, 18 | Promenjeni u Njegovo obliče |
| 25. P Filibljanima 2, 12 | U saradnji sa Duhom |
| 26. U Rimljanima 6, 22 | Slobodni od kletve greha |
| 27. S 1. Korinćanima 1, 30.31 | Posvećeni, ali ne i bezgrešni |
| 28. Č Priče 4, 18 | Stalno rastenje |

MART
SVETI MIOMIRIS

Pokajanje – prvi plod

- | | |
|---------------------|-----------------------|
| 1. P Jovan 15, 16 | Sveti miomiris |
| 2. S Psalam 51, 1.2 | Pokajanje – prvi plod |

Ljubav

- | | |
|--------------------------|-----------|
| 3. N 1. Jovanova 3, 1 | Ljubav |
| 4. P Psalam 9, 1.2 | Radost |
| 5. U Filibljanima 4, 6.7 | Mir |
| 6. S Kološanima 3, 12 | Trpljenje |
| 7. Č Galatima 5, 22.23 | Nežnost |
| 8. P Matej 12, 36.37 | Dobrota |
| 9. S Jevrejima 11, 1 | Vera |

Zahvalnost

- | | |
|-----------------------------|--------------|
| 10. N Efescima 4, 2 | Krotost |
| 11. P 1. Korinćanima 10, 31 | Uzdržanje |
| 12. U Danilo 1, 3 | Umerenost |
| 13. S Priče 31, 26 | Blagost |
| 14. Č Isajia 58, 6.7 | Milosrđe |
| 15. P Filibljanima 4.11 | Zadovoljstvo |
| 16. S 1. Solunjanima 5, 18 | Zahvalnost |

Da budemo jedno

- | | |
|-----------------------------|-----------------|
| 17. N Efescima 4, 3.4 | Sklad |
| 18. P Jovan 17, 20.21 | Jedinstvo |
| 19. U Jovan 17, 22.23 | Da budemo jedno |
| 20. S Rimljanim 12, 10 | Bratska ljubav |
| 21. Č 2. Korinćanima 8, 2 | Darežljivost |
| 22. P 2. Korinćanima 9, 7.8 | Dobročinstvo |
| 23. S Matej 5,8 | Čistota |

Hristolikost

- | | |
|---------------------------|---------------------|
| 24. N Priče 31, 21.22 | Spoljašnja urednost |
| 25. P 1. Petrova 1, 14.15 | Poslušnost |
| 26. U Jevrejima 10, 35 | Poverenje |
| 27. S 1. Mojsijeva 5, 24 | Pobožnost |
| 28. Č Jevrejima 12, 14 | Svetost |
| 29. P Danilo 9, 4.5 | Poniznost |
| 30. S Filibljanima 3, 12 | Oslanjanje na Boga |
| 31. N 1. Jovanova 3, 2 | Hristolikost |

ČITANJE BIBLIJE I SPISA ELEN VAJT REDOM

Januar	Februar	Mart
<input type="checkbox"/> 1. DA 9-12*	<input type="checkbox"/> 1. DA 119-122	<input type="checkbox"/> 1. DA 213-216
<input type="checkbox"/> 2. DA 13-16	<input type="checkbox"/> 2. Dela Apostolska 9:19-31; DA 123-126	<input type="checkbox"/> 2. DA 217-220
<input type="checkbox"/> 3. DA 17-20	<input type="checkbox"/> 3. DA 127-130	<input type="checkbox"/> 3. Dela Apostolska 17:1-10; DA 221,222
<input type="checkbox"/> 4. Dela Apostolska 1:1-18; DA 21-23	<input type="checkbox"/> 4. Dela Apostolska 9:32-43; 10; 11:1-18; DA 131,132	<input type="checkbox"/> 4. DA 223-226
<input type="checkbox"/> 5. DA 24-26	<input type="checkbox"/> 5. DA 133-135	<input type="checkbox"/> 5. DA 227-230
<input type="checkbox"/> 6. DA 27-29	<input type="checkbox"/> 6. DA 136-138	<input type="checkbox"/> 6. Dela Apostolska 17:11-34; DA 231,232
<input type="checkbox"/> 7. Dela Apostolska 1:19-26; DA 30-34	<input type="checkbox"/> 7. DA 139-142	<input type="checkbox"/> 7. DA 233-235
<input type="checkbox"/> 8. Dela Apostolska 2:1-39; DA 35,36	<input type="checkbox"/> 8. Dela Apostolska 12; DA 143,144	<input type="checkbox"/> 8. DA 236-238
<input type="checkbox"/> 9. DA 37-40	<input type="checkbox"/> 9. DA 145-147	<input type="checkbox"/> 9. DA 239-242
<input type="checkbox"/> 10. DA 41-44	<input type="checkbox"/> 10. DA 148-150	<input type="checkbox"/> 10. Dela Apostolska 18:1-18; DA 243,244
<input type="checkbox"/> 11. DA 45-48	<input type="checkbox"/> 11. DA 151-154	<input type="checkbox"/> 11. DA 245-248
<input type="checkbox"/> 12. DA 49-52	<input type="checkbox"/> 12. Dela Apostolska 11:19-30; 13:1-3; DA 155-157	<input type="checkbox"/> 12. DA 249-251
<input type="checkbox"/> 13. DA 53-56	<input type="checkbox"/> 13. DA 158-161	<input type="checkbox"/> 13. DA 252-254
<input type="checkbox"/> 14. Dela Apostolska 2:40-47; 3; 4:1-31	<input type="checkbox"/> 14. DA 162-165	<input type="checkbox"/> 14. 1, 2 Thessalonians
<input type="checkbox"/> 15. DA 57-60	<input type="checkbox"/> 15. Dela Apostolska 13:4-52; DA 166-168	<input type="checkbox"/> 15. DA 255-258
<input type="checkbox"/> 16. DA 61-64	<input type="checkbox"/> 16. DA 169-172	<input type="checkbox"/> 16. DA 259-262
<input type="checkbox"/> 17. DA 65-69	<input type="checkbox"/> 17. DA 173-176	<input type="checkbox"/> 17. DA 263-265
<input type="checkbox"/> 18. Dela Apostolska 4:32-37; 5:1-11; DA 70-72	<input type="checkbox"/> 18. Dela Apostolska 14; DA 177-179	<input type="checkbox"/> 18. DA 266-268
<input type="checkbox"/> 19. DA 73-76	<input type="checkbox"/> 19. DA 180-183	<input type="checkbox"/> 19. Dela Apostolska 18: 19-28; DA 269, 270
<input type="checkbox"/> 20. Dela Apostolska 5:12-42; DA 77,78	<input type="checkbox"/> 20. DA 184-187	<input type="checkbox"/> 20. DA 271-274
<input type="checkbox"/> 21. DA 79-82	<input type="checkbox"/> 21. Dela Apostolska 15:1-35; DA 188,189	<input type="checkbox"/> 21. DA 275-277
<input type="checkbox"/> 22. DA 83-86	<input type="checkbox"/> 22. DA 190-192	<input type="checkbox"/> 22. DA 278-280
<input type="checkbox"/> 23. Dela Apostolska 6:1-7; DA 87-90	<input type="checkbox"/> 23. DA 193-195	<input type="checkbox"/> 23. Dela Apostolska 19:1-20; DA 281-284
<input type="checkbox"/> 24. DA 91-94	<input type="checkbox"/> 24. DA 196-200	<input type="checkbox"/> 24. DA 285-290
<input type="checkbox"/> 25. DA 95,96; Dela Apostolska 6:8-15; 7	<input type="checkbox"/> 25. Dela Apostolska 15:36-41; 16:1-6; DA 201,202	<input type="checkbox"/> 25. Dela Apostolska 19:21-41; 20:1; DA 291,292
<input type="checkbox"/> 26. DA 97-102	<input type="checkbox"/> 26. DA 203-206	<input type="checkbox"/> 26. DA 293-297
<input type="checkbox"/> 27. Dela Apostolska 8	<input type="checkbox"/> 27. DA 207-210	<input type="checkbox"/> 27. 1. Korićanima 1-4
<input type="checkbox"/> 28. DA 103-106	<input type="checkbox"/> 28. Dela Apostolska 16:7-40; DA 211,212	<input type="checkbox"/> 28. 1. Korićanima 5-8
<input type="checkbox"/> 29. DA 107-111		<input type="checkbox"/> 29. 1. Korićanima 9-12
<input type="checkbox"/> 30. Dela Apostolska 9:1-18; DA 112-115		<input type="checkbox"/> 30. 1. Korićanima 13-15
<input type="checkbox"/> 31. DA 116-118		<input type="checkbox"/> 31. 1. Korićanima 16; DA 298,299

* DA= Dela Apostolska (Hristovim tragom) od E.G.White
Navedene stranice su stranice originala

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Januar	Februar	Mart
1. Psalm 1.	1. Psalm 29.	1. Psalm 53.
2. Psalm 2.	2. Psalm 30.	2. Psalm 54.
3. Psalm 3.	3. Psalm 31,1-14.	3. Psalm 55.
4. Psalm 4.	4. Psalm 31,15-24.	4. Psalm 56.
5. Psalm 5.	5. Psalm 32.	5. Psalm 57.
6. Psalm 6.	6. Psalm 33.	6. Psalm 58.
7. Psalm 7.	7. Psalm 34.	7. Psalm 59.
8. Psalm 8.	8. Psalm 35,1-14.	8. Psalm 60.
9. Psalm 9.	9. Psalm 35,15-28.	9. Psalm 61.
10. Psalm 10.	10. Psalm 36.	10. Psalm 62.
11. Psalm 11.	11. Psalm 37,1-19.	11. Psalm 63.
12. Psalm 12.	12. Psalm 37,20-40.	12. Psalm 64.
13. Psalm 13.	13. Psalm 38.	13. Psalm 65.
14. Psalm 14.	14. Psalm 39.	14. Psalm 66.
15. Psalm 15.	15. Psalm 40.	15. Psalm 67.
16. Psalm 16.	16. Psalm 41.	16. Psalm 68.
17. Psalm 17.	17. Psalm 42.	17. Psalm 69,1-16.
18. Psalm 18,1-15.	18. Psalm 43.	18. Psalm 69,17-36.
19. Psalm 18,16-30.	19. Psalm 44,1-12.	19. Psalm 70.
20. Psalm 18,31-50.	20. Psalm 44,13-26.	20. Psalm 71,1-14.
21. Psalm 19.	21. Psalm 45.	21. Psalm 71,15-24.
22. Psalm 20.	22. Psalm 46.	22. Psalm 72.
23. Psalm 21.	23. Psalm 47.	23. Psalm 73,1-15.
24. Psalm 22,1-15.	24. Psalm 48.	24. Psalm 73,16-28.
25. Psalm 22,16-31.	25. Psalm 49.	25. Psalm 74.
26. Psalm 23.	26. Psalm 50.	26. Psalm 75.
27. Psalm 24.	27. Psalm 51.	27. Psalm 76.
28. Psalm 25.	28. Psalm 52.	28. Psalm 77.
29. Psalm 26.		29. Psalm 78,1-14.
30. Psalm 27.		30. Psalm 78,15-28.
31. Psalm 28.		31. Psalm 78,29-42.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogosluženja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U JANUARU 2013. GODINE

MESTO	DATUM			
	4.	11.	18.	25.
Kladovo, Negotin	16,08	16,15	16,24	16,33
Vršac, Bor, Zaječar	16,10	16,17	16,26	16,35
Kikinda, Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Knjaževac, Pirot	16,12	16,19	16,28	16,37
Subotica, Senta, Bećej, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo, Smederevska Palanka, Svetozarevo, Paraćin, Niš, Leskovac	16,14	16,21	16,30	16,39
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Beograd, Arandelovac, Kragujevac , Kruševac, Vranje, Radoviš, Strumica	16,16	16,23	16,32	16,41
Sombor, Bačka Palanka, Sremska Mitrovica, Ruma, Šabac, Čačak , Kraljevo, Priština, Kumanovo, Kavadarci, Đevđelija	16,18	16,25	16,34	16,43
Beli Manastir, Osijek , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Šid, Bogatić, Bjeljina , Užice, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica, Skoplje, Veles, Prilep	16,20	16,27	16,36	16,45
Lozница, Peć , Đakovica, Prizren, Tetovo, Bitolj	16,22	16,29	16,38	16,47
Virovitica, Podr. Slatina, Slavonska Požega, Sl. Brod, Tuzla, Pljevlja, Kolašin , Berane, Debar, Ohrid	16,24	16,31	16,40	16,49
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin, Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bos. Gradiška, Nova Gradiška, Derventa, Doboj, Sarajevo , Foča	16,26	16,33	16,42	16,51
Maribor, Ptuj, Krapina, Banja Luka , Zenica, Podgorica , Ulcinj	16,28	16,35	16,44	16,53
Dravograd, Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Celje, Zagreb, Sisak, Prijedor , Jajce, Mostar, Bileća, Trebinje, Zelenika , Bar	16,30	16,37	16,46	16,55
Međica, Zidani Most, Livno, Karlovac, Metković, Dubrovnik	16,32	16,39	16,48	16,57
Kranj, Ljubljana , Slunj, Knin , Bihać, Drvar, Pelješac, Mljet	16,34	16,41	16,50	16,59
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Gospic, Šibenik, Split, Brač, Hvar, Korčula	16,36	16,43	16,52	17,01
Gorica, Rijeka, Krk, Cres, Rab, Pag, Zadar, Vis, Biograd na moru	16,38	16,45	16,54	17,03
Koper, Rovinj, Lošinj, Dugi otok	16,40	16,47	16,56	17,05

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U FEBRUARU 2013. GODINE

MESTO	DATUM			
	1.	8.	15.	22.
Kladovo, Negotin	16,40	16,50	17,02	17,09
Bor, Zaječar, Knjaževac , Pirot	16,42	16,52	17,04	17,11
Vršac, Niš , Leskovac, Radoviš, Strumica	16,44	16,54	17,06	17,13
Kikinda, Srpska Crnja, Alibunar, Kovin, Smederevo , Požarevac, Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Vranje, Kavadarci, Đevđelija	16,46	16,56	17,08	17,15
Senta, Bečeј, Zrenjanin , Pančevo, Beograd , Aranđelovac, Kragujevac, Kraljevo, Priština, Kumanovo, Skoplje, Veles, Prilep	16,48	16,58	17,10	17,17
Subotica, Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Čačak, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica, Tetovo, Bitolj	16,50	17,00	17,12	17,19
Sombor , Dalj, Vukovar, Šid , Bačka Palanka, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac, Valjevo, Peć, Užice, Prizren, Đakovica, Debar, Ohrid	16,52	17,02	17,14	17,21
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina, Kolašin, Lozница, Pljevlja, Berane	16,54	17,04	17,16	17,23
Tuzla, Podgorica	16,56	17,06	17,18	17,25
Virovitica, Podravska Slatina, Doboј, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Bar, Derventa, Sarajevo , Foča, Ulcinj	16,58	17,08	17,20	17,27
Koprivnica, Bjelovar, Bosanska Gradiška , Daruvar, Nova Gradiška, Zenica, Bileća, Trebinje, Zelenika	17,00	17,10	17,22	17,29
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin, Prijedor, Banja Luka , Jajce, Mostar, Metković, Dubrovnik	17,02	17,12	17,24	17,31
Maribor, Ptuj, Celje, Krapina, Zagreb, Sisak, Livno, Pelješac, Mljet	17,04	17,14	17,26	17,33
Dravograd, Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Slunj, Bihać, Drvar, Knin , Split, Brač, Hvar, Korčula	17,06	17,16	17,28	17,35
Mežica, Ljubljana , Gospic, Šibenik, Vis	17,08	17,18	17,30	17,37
Jesenice, Kranj, Postojna, Rijeka, Crikvenica, Krk, Rab, Pag, Zadar, Biograd na moru, Dugi Otok	17,10	17,20	17,32	17,39
Kranjska Gora, Gorica, Cres, Lošinj	17,12	17,22	17,34	17,41
Koper, Rovinj, Pula	17,14	17,24	17,36	17,43

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U MARTU 2013. GODINE

MESTO	DATUM				
	1.	8.	15.	22.	29.
Kladovo, Negotin , Pirot, Strumica	17,18	17,27	17,36	17,45	17,54
Bor, Zaječar, Knjaževac , Radoviš, Kavadarci, Đevđelija	17,20	17,29	17,38	17,47	17,56
Niš , Leskovac, Vranje, Kumanovo, Veles	17,22	17,31	17,40	17,49	17,58
Vršac, Požarevac, Svetozarevo, Paraćin, Kruševac , Priština, Skoplje, Prilep, Bitolj	17,24	17,33	17,42	17,51	18,00
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Pančevo, Kovin, Smederevo , Smederevska Palanka, Aranđelovac, Kragujevac , Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Prizren, Tetovo, Ohrid	17,26	17,35	17,44	17,53	18,02
Senta, Bećej, Zrenjanin, Beograd , Čačak, Novi Pazar, Peć, Đakovica, Debar	17,28	17,37	17,46	17,55	18,04
Subotica, Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Šabac, Valjevo, Užice, Berane	17,30	17,39	17,48	17,57	18,06
Sombor, Bačka Palanka, Dalj, Vukovar, Šid, Bogatić, Bijeljina, Lozница, Pljevlja, Kolašin , Podgorica , Ulcinj	17,32	17,41	17,50	17,59	18,08
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Tuzla, Foča, Bar, Murska Sobota, Čakovec, Koprivnica, Daruvar, Slavonska Požega,	17,34	17,43	17,52	18,01	18,10
Slavonski Brod, Derventa, Doboj, Sarajevo , Bileća, Trebinje, Zelenika	17,36	17,45	17,54	18,03	18,12
Virovitica, Podravska Slatina, Slavonska Požega, Zenica, Mostar, Dubrovnik	17,38	17,47	17,56	18,05	18,14
Bjelovar, Daruvar, Bosanska Gradiška , Nova Gradiška, Banja Luka , Jajce, Metković, Pelješac, Mljet, Koprivnica	17,40	17,49	17,58	18,07	18,16
Murska Sobota, Čakovec, Varaždin, Sisak, Prijedor, Livno, Brač, Hvar, Korčula	17,42	17,51	18,00	18,09	18,18
Maribor, Ptuj, Ormož, Krapina, Zagreb, Drvar, Knin , Split, Vis	17,44	17,53	18,02	18,11	18,20
Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Celje, Karlovac, Slunj, Bihać	17,46	17,55	18,04	18,13	18,22
Dravograd, Mežica, Zidani Most, Gospić, Pag, Zadar, Dugi Otok, Biograd na Moru	17,48	17,57	18,06	18,15	18,24
Kranj, Ljubljana, Postojna, Rijeka, Crikvenica, Krk, Rab, Cres, Lošinj	17,50	17,59	18,08	18,17	18,26
Kranjska Gora, Jesenice	17,52	18,01	18,10	18,19	18,28
Gorica, Koper, Rovinj, Pula	17,54	18,03	18,12	18,21	18,30

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

Ako se prelazi na letnje vreme, dodati 1 sat.